

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/2175 RENDELETE

(2019. december 18.)

az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló 1094/2010/EU rendelet, az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról szóló 1095/2010/EU rendelet, a pénzügyi eszközök piacairól szóló 600/2014/EU rendelet, a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről szóló (EU) 2016/1011 rendelet, valamint a pénzáttalásokat kísérő adatokról szóló (EU) 2015/847 rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményeire ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményeire ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A pénzügyi válságot és a Jacques de Larosière által vezetett magas szintű szakértői csoport ajánlásait követően az Unió az egységes szabálykönyvvel fontos előrelépést tett a pénzügyi piacok nem csak erősebb, de harmonizáltabb szabályozása felé is. Az Unió emellett létrehozta a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerét (a továbbiakban: PFER), amelynek két alappillére az európai felügyeleti hatóságok (a továbbiakban: EFH-k) által koordinált mikroprudenciális felügyelet és az Európai Rendszerkockázati Testület (a továbbiakban: ERKT) létrehozásával megvalósított makroprudenciális felügyelet. A három európai felügyeleti hatóság, nevezetesen az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban:

⁽¹⁾ HL C 255., 2018.7.20., 2. o. és HL C 37., 2019.1.30., 1. o.

⁽²⁾ HL C 227., 2018.6.28., 63. o. és HL C 110., 2019.3.22., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. december 2-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (a továbbiakban: EIOPA) és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíripiaci Hatóság) (a továbbiakban: ESMA vagy EÉPH) (a továbbiakban együttesen: az alapító rendeletek) működését 2011 januárjában kezdte meg. Az EFH-k végső célja a pénzügyi rendszer stabilitásának és hatékonyságának Unió-szerte fenntartható módon történő megerősítése, valamint a fogyasztó- és befektetővédelem növelése.

- (2) Az EFH-k alapvetően hozzájárultak az uniós pénzügyi piacok harmonizációjához azzal, hogy információt szolgáltatottak a Bizottságnak az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott rendeletekre és irányelvekre irányuló kezdeményezéseikhez. Az EFH-k emellett ellátták a Bizottságot részletes technikai szabálytervezetekkel, amelyek felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok keretében kerültek elfogadásra.
- (3) Az EFH-k – a hatáskörrel rendelkező, a pénzügyi intézményekhez és a pénzügyi piaci szereplőkhöz címzett iránymutatások, és a felügyeleti gyakorlatok felülvizsgálatának koordinálása révén – az Unión belüli pénzügyi felügyelet és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájához is hozzájárultak.
- (4) Az EFH-k hatásköreinek ezen átfogó célok elérését elősegítő megerősítéséhez megfelelő irányítás, a források hatékony felhasználása és elegendő finanszírozás is szükséges. A megerősített hatáskörök önmagukban nem elégségesek ahhoz, hogy az EFH-k elérjék céljaikat, ha nem rendelkeznek ehhez elegendő finanszírozással, vagy ha irányításuk nem hatékony és eredményes módon zajlik.
- (5) Az EFH-knak a feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében megállapított arányosság elvével, valamint a minőségi jogalkotásra irányuló politikával összhangban kell eljárniuk. Az EFH-k tevékenységei és intézkedései tartalmának és formájának – ideértve az olyan eszközöket is, mint az iránymutatások, ajánlások, vélemények vagy kérdések és válaszok – mindig az alapító rendeletek 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokon kell alapulnia, és azok határain, illetve az EFH-k hatáskörén belül kell maradnia. Az EFH-k tevékenysége nem haladhatja meg az e rendelet céljainak eléréséhez szükséges mértéket, és arányosnak kell lennie az érintett pénzügyi intézmény vagy vállalkozás pénzügyi vagy üzleti tevékenységével járó kockázatok jellegével, mértékével és összetettségével.
- (6) A Bizottság 2017. június 8-i közleményében a tőkepiaci unióról szóló cselekvési terv féltidős felülvizsgálatáról kiemelte, hogy a pénzügyi piacok és szolgáltatások hatékonyabb és következetesebb felügyelete elengedhetetlen a tagállamok között azok felügyeleti feladatainak ellátása során felmerülő szabályozási arbitrázs megszüntetéséhez, a piaci integráció felgyorsításához, valamint a pénzügyi szervezetek és befektetők számára a belső piaci lehetőségek megteremtéséhez.
- (7) A felügyeleti konvergencia terén történő további előrelépés tehát különösen fontos a tőkepiaci unió megvalósításához. Tíz évvel a pénzügyi válság kezdete és az új felügyeleti rendszer bevezetése után a pénzügyi szolgáltatásokat és a tőkepiaci uniót egyre inkább két fő fejlesztés mozgatja: a fenntartható pénzügyek és a technológiai innováció. Mindkettő képes a pénzügyi szolgáltatások átalakítására, és a pénzügyi felügyeleti rendszerünket fel kell erre készítenünk. Elengedhetetlen tehát, hogy a pénzügyi rendszer teljes mértékben részt vegyen a kritikus fenntarthatósági kihívások kezelésében. Ehhez az szükséges, hogy az EFH-k aktívan hozzájáruljanak a megfelelő szabályozási és felügyeleti keretrendszer megteremtéséhez.
- (8) Az EFH-knak fontos szerepet kell játszaniuk a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők által a pénzügyi stabilitásra jelentett kockázatok azonosításában és jelentésében, valamint annak elérésében, hogy a pénzügyi piaci tevékenységek jobban megfeleljenek a fenntarthatósági céloknak. Az EFH-knak iránymutatással kell szolgálniuk arra vonatkozóan, hogy a fenntarthatósággal kapcsolatos megfontolásokat hogyan lehet hatékonyan beépíteni a vonatkozó uniós pénzügyi jogszabályokba, és e megfontolásokat hogyan segíthetik elő e rendelkezések elfogadását követően azok koherens végrehajtását. A pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szembeni rugalmassága egész Unióra kiterjedő értékelésének kezdeményezése és koordinálása során az EFH-knak kellően figyelembe kell venniük a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők által az ezen intézmények pénzügyi stabilitására jelentett kockázatokat.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíripiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (9) A technológiai innováció erősödő hatással volt a pénzügyi ágazatra, és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ennek megfelelően különböző kezdeményezésekkel kezelték ezeket a technológiai fejleményeket. Annak érdekében, hogy továbbra is elősegítsék a felügyeleti konvergenciát és a legjobb gyakorlatok egyfelől az érintett hatóságok egymás közötti, másfelől az érintett hatóságok és a pénzügyi intézmények vagy pénzügyi piaci szereplők közötti cseréjét, az EFH-k szerepét az ellenőrzés és a felügyeleti koordináció terén meg kell erősíteni.
- (10) A pénzügyi piacok technológiai fejlesztései javíthatják a pénzügyi integrációt, hozzáférést biztosíthatnak a finanszírozáshoz, fokozhatják a piac integritását és a működési hatékonyságot, valamint csökkenthetik ez e piacokra való belépés korlátait. Az alkalmazandó anyagi jogi szabályok szempontjából szükséges mértékben a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára nyújtott képzésnek ki kell terjednie a technológiai innovációra is. Ez valószínűleg segít majd annak megakadályozásában, hogy a tagállamok e tekintetben eltérő megközelítéseket alakítsanak ki.
- (11) Az EBH-nak e célból saját szakterületén nyomon kell követnie a prudenciális konszolidációhoz kapcsolódó akadályokat vagy hatást, és az EBH számára lehetővé kell tenni, hogy véleményeket vagy ajánlásokat fogalmazzon meg azzal a céllal, hogy azonosítsa az ilyen akadályok vagy hatás kezelésének megfelelő módjait.
- (12) A kérdések és válaszok a konvergencia fontos eszközei, amelyek előmozdítják a közös felügyeleti megközelítéseket és gyakorlatokat azzal, hogy iránymutatással szolgálnak az EFH-k hatáskörébe tartozó uniós jogszabályok alkalmazásáról.
- (13) Egyre fontosabbá válik az Unió pénzügyi rendszerében a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok következetes, szisztematikus és hatékony nyomon követésének és értékelésének előmozdítása. A tagállamok, valamint az uniós intézmények és testületek közös felelőssége – saját megbízatásuk keretein belül – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem. A meglévő szabályozó és intézményi keretben elérhető eszközök és intézkedések teljes körű kihasználásával ki kell dolgozniuk a megerősített együttműködés, az összehangolás és a kölcsönös segítségnyújtás mechanizmusait.
- (14) Tekintettel a pénzügyi stabilitást érintő azon következményekre, amelyek a pénzügyi ágazattal pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljából való visszaélésből eredhetnek, figyelembe véve, hogy a bankszektorban a legvalószínűbb, hogy a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok rendszerszintű hatást fejtenek ki, és azokra a tapasztalatokra építve, amelyeket az EBH – amely egy olyan hatóság, amelyben valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságai képviseltek magukat – a bankszektor ilyen visszaélésekkel szembeni védelme terén már megszerzett, az EBH-nak uniós szinten vezető, összehangoló és nyomonkövetési szerepet kell vállalnia annak megakadályozása érdekében, hogy a pénzügyi rendszert ilyen célokra használják fel. Ezért az EBH-t a jelenlegi hatáskörei mellett fel kell hatalmazni arra, hogy az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet alkalmazási körén belül eljárjon, amennyiben ez a hatáskör a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos, ha ez az említett rendeletek hatálya alá tartozó pénzügyi ágazatbeli szereplőket és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokat érinti. Emellett e megbízatásnak az egész pénzügyi ágazatra vonatkozóan az EBH-n belül történő összpontosítása optimalizálná az EBH szakértelmének és erőforrásainak felhasználását, és nem sértené az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁷⁾ megállapított lényeges kötelezettségeket.
- (15) Annak érdekében, hogy az EBH megbízatását hatékonyan tudja teljesíteni, teljes mértékben ki kell használnia az 1093/2010/EU rendelet szerinti hatásköreit és eszközeit, az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett. E célból szabályozási és felügyeleti standardokat kell kialakítania különösen azért, hogy szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket, iránymutatásokat, ajánlásokat, illetve a pénzügyi ágazatban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és leküzdésére vonatkozó véleményeket dolgoz ki, valamint – az alapító rendeletek 1. cikkének (2) bekezdésében és 16. cikkében említett jogalkotási aktusokban meghatározott felhatalmazásokkal összhangban – előmozdítja azok következetes alkalmazását. Azok az intézkedések, amelyeket az EBH a pénzügyi rendszer integritásának, átláthatóságának és biztonságának, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzésének és leküzdésének előmozdítása érdekében fogadott el, nem terjedhetnek túl azon, ami az e rendelet vagy az alapító rendeletek 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok céljainak eléréséhez szükséges, továbbá ezen intézkedéseknek kellő figyelmet kell fordítaniuk a kockázatok jellegére, mértékére és összetettségére, az üzleti gyakorlatokra, az üzleti modellekre, valamint a pénzügyi ágazatbeli szereplők és a piacok méretére.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (16) Új szerepével összhangban fontos, hogy az EBH összegyűjtsön az érintett uniós és nemzeti hatóságok által azonosított pénzmossási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységekkel kapcsolatos hiányosságokra vonatkozó minden releváns információt, az (EU) 2015/849 irányelv alapján a hatóságokra bízott feladatok sérelme és szükségtelen átfedések létrehozása nélkül. Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ maradéktalan betartása mellett az EBH-nak ezeket az információkat egy központosított adatbázisban kell tárolnia, és a releváns információk megfelelő terjesztésének biztosításával elő kell segítenie a hatóságok közötti együttműködést. Az EBH-nak ezért megbízást kell kapnia arra, hogy az információgyűjtésre vonatkozóan szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki. Az EBH emellett az említett kifejezetten ráruházott feladatok céljából adott esetben továbbíthatja az érintett tagállam nemzeti igazságügyi hatóságai és – amennyiben olyan tagállamokat érint, amelyek részt vesznek az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködésben az EU 2017/1939 tanácsi rendelet ⁽⁹⁾ szerint – az Európai Ügyészség részére a birtokában lévő olyan bizonyítékokat, amelyek büntetőeljárást vonhatnak maguk után.
- (17) Az EBH nem gyűjthet információkat konkrét gyanús ügyletekről, amelyeket az (EU) 2015/849 irányelv alapján a pénzügyi ágazatbeli szereplők kötelesek bejelenteni a saját tagállamukban az uniós pénzügyi információk egységek részére. A hiányosságokat akkor kell lényegeseknek tekinteni, ha azok pénzügyi ágazatbeli szereplő általi jogsértést vagy potenciális jogsértést, illetve nem megfelelő vagy nem hatékony alkalmazást jelentenek, vagy ha a pénzügyi ágazatbeli szereplő a pénzügyi rendszer pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésére irányuló jogi rendelkezéseknek való megfelelést célzó belső szabályzatait vagy eljárásait nem megfelelően vagy nem hatékonyan alkalmazza. Jogsértésnek minősül, ha a pénzügyi ágazatbeli szereplő nem tesz eleget az alapító rendeletek 1. cikkének (2) bekezdésében említett bármely uniós jogi aktus követelményeinek és az ilyen követelményeket átültető nemzeti jog követelményeinek, amennyiben az említett jogi aktusok hozzájárulnak a pénzügyi rendszer pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséhez. Esetleges jogsértés áll fenn, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság észszerű okkal feltételezheti, hogy jogsértés történt, azonban ebben a szakaszban nem áll módjában jogerősen megállapítani a jogsértés megtörténtét. Az e szakaszban – például helyszíni vizsgálatok vagy nem helyszíni eljárások keretében – szerzett információk alapján ugyanakkor nagy a valószínűsége annak, hogy jogsértés történt. A jogszabályi rendelkezések nem megfelelő vagy nem hatékony alkalmazásának minősül, ha a pénzügyi ágazatbeli szereplő nem kielégítő módon hajtja végre az említett jogi aktusokban foglalt követelményeket. A pénzügyi ágazatbeli szereplők e jogi aktusoknak való megfelelést szolgáló belső szabályzatai és eljárásai nem megfelelő vagy nem hatékony alkalmazása olyan hiányosságnak tekintendő, amely jelentősen megnöveli annak kockázatát, hogy jogsértések történtek vagy történhetnek.
- (18) Az EBH-nak a pénzügyi ágazatbeli pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás terén a sebezhető pontok és kockázatok értékelése során figyelembe kell vennie adott esetben az alapbűncselekmények, többek között az adóbűncselekmények pénzmossásra és terrorizmusfinanszírozásra jelentett hatásait is.
- (19) Az EBH-nak kérésre segítséget kell nyújtania a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére a prudenciális felügyeleti funkcióik gyakorlása során. Emellett – a hatékonyság biztosítása, valamint a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez és az ellenük folytatott küzdelemhez kapcsolódó fellépések átfedése vagy következtelen formáinak elkerülése érdekében – az EBH-nak szorosan együtt kell működnie, illetve adott esetben információt kell cserélnie a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, többek között az Európai Központi Bankkal annak felügyeleti hatásköre keretében, és az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók felügyeletével megbízott hatóságokkal.
- (20) Az EBH-nak a hatáskörrel rendelkező hatóságokra vonatkozóan partneri felülvizsgálatokat, valamint kockázateértékeléseket kell végeznie arra vonatkozóan, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok stratégiai és erőforrásai megfelelőek-e a pénzmossáshoz és a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó legfontosabb újonnan felmerülő, a szupranacionális kockázateértékelésben azonosított kockázatokra figyelemmel. Az ilyen partneri felülvizsgálatok 1093/2010/EU rendelet 30. cikke szerinti elvégzése során az EBH-nak figyelembe kell vennie a pénzmossás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek és kormányközi testületek által készített vonatkozó értékeléseket, felméréseket és jelentéseket, továbbá az (EU) 2015/849 irányelv 6. cikke szerint a Bizottság által két évente készített jelentést, valamint az említett irányelv 7. cikke szerint az érintett tagállam által készített nemzeti kockázateértékelést.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

- (21) Az EBH-nak továbbá vezető szerepet kell játszania az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságai és a harmadik országok releváns hatóságai között ilyen ügyekben történő együttműködés elősegítésében annak érdekében, hogy jobban koordinált legyen az uniós szintű intézkedés a határokon átnyúló és harmadik országokra kiterjedő dimenzióval rendelkező, súlyos pénzügyi és terrorizmusfinanszírozási ügyekben. Ez a szerep nem sértheti a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a harmadik országbeli hatóságok rendszeres interakcióit.
- (22) A pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás terén a megfelelés hatékonyabb felügyeleti ellenőrzése érdekében, valamint a közvetlenül alkalmazandó uniós jog vagy az uniós jogot átültető nemzeti intézkedések megsértése esetén a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok általi végrehajtás fokozottabb koordinációjának biztosítása érdekében az EBH-nak hatáskörrel kell rendelkeznie az összegyűjtött információk elemzésének elvégzésére, és szükség esetén nyomozás indítására az uniós jog lényeges megsértésével vagy alkalmazásuk elmulasztásával kapcsolatban tudomására jutott állításokra vonatkozóan, valamint arra, hogy lényeges jogsértésre utaló körülmények esetén felhívja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a vonatkozó szabályok bármely lehetséges megsértésének kivizsgálására és a pénzügyi piaci szereplőket jogi kötelezettségeik teljesítésére kötelező határozatok meghozatalának és szankciók kiszabásának mérlegelésére. Ezt a hatáskört kizárólag abban az esetben lehet használni, amikor az EBH lényeges jogsértést gyanít.
- (23) Az uniós jog megsértésével kapcsolatos eljárás céljából és az uniós jog megfelelő alkalmazása érdekében helyénvaló megkönnyíteni és felgyorsítani az EFH-k információhoz való hozzáférését. E hatóságokat következőképpen fel kell jogosítani arra, hogy megfelelően igazolt és kellő indokolással ellátott közvetlen megkeresés útján más, hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kérjenek információt olyan esetekben, amikor az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságtól való információkérés elégtelennek bizonyult, vagy annak tekintendő az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához szükségesnek tekintett információk beszerzéséhez.
- (24) A pénzügyi ágazat harmonizált felügyeletéhez elengedhetetlen, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok következetes megközelítést alkalmazzanak. E célból a hatáskörrel rendelkező hatóságok tevékenységeit partneri felülvizsgálatnak kell alávetni. Az EFH-knek gondoskodniuk kell arról is, hogy a módszertan azonos módon alkalmazzák. Az ilyen partneri felülvizsgálatoknak nem kizárólag a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára kell kiterjedniük, hanem a hatáskörrel rendelkező hatóságok azon képességére is, hogy magas színvonalú felügyeleti eredményeket érjenek el, továbbá a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségére is. A megfelelés ösztönzése és az átláthatóság növelése érdekében közzé kell tenni a partneri felülvizsgálatok legfontosabb megállapításait, kivéve, ha a közzététel kockázatot jelentene a pénzügyi stabilitásra.
- (25) Figyelembe véve annak fontosságát, hogy biztosított legyen a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését és leküzdését célzó uniós felügyeleti keret hatékony alkalmazása, a felügyeleti gyakorlatokról tárgyilagos és átlátható képet adó partneri felülvizsgálatok kiemelkedően fontosak. Az EBH-nak értékelnie kell a pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódóan felmerülő új kockázatok kezelése terén a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére álló stratégiákat, kapacitásokat és erőforrásokat is.
- (26) A pénzügyi és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését és leküzdését célzó feladatai végrehajtása és hatáskörei gyakorlása érdekében az EBH számára lehetővé kell tenni, hogy az uniós jog megsértése miatti eljárás és a kötelező erejű közvetítési eljárás keretében – miután a hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett határozatot hozott – a pénzügyi ágazatbeli szereplőknek címzett egyedi határozatokat hozzon olyan esetben is, amikor az anyagi jogi szabályok a pénzügyi ágazatbeli szereplőkre nem közvetlenül alkalmazandók. Ha az anyagi jogi szabályokat irányelvek állapítják meg, az EBH-nak a nemzeti jogot annyiban kell alkalmaznia, amennyiben az az említett irányelveket ülteti át. Ha a releváns uniós jog rendeletekből áll, és a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában az említett rendeletek kifejezetten opciókat biztosítanak a tagállamoknak, az EBH-nak a nemzeti jogot annyiban kell alkalmaznia, amennyiben az ilyen opciók érvényesítésére sor került.
- (27) Amennyiben ez a rendelet irányelveket átültető nemzeti jog alkalmazására hatalmazza fel az EBH-t, az ilyen nemzeti jogot az EBH csak az uniós jog által ráruházott feladatok ellátásához szükséges mértékben alkalmazhatja. Az EBH-nak ezért az összes vonatkozó uniós szabályt alkalmaznia kell, és ha ezeket a szabályokat irányelvek állapítják meg, az EBH-nak az említett irányelveket átültető nemzeti jogot az uniós jog által előírt mértékben kell alkalmaznia, Unió-szerte törekedve az egységes jogalkalmazásra és egyúttal tiszteletben tartva a releváns nemzeti jogot.

- (28) Amennyiben az EBH határozata az EBH pénzmossa és terrorizmusfinanszírozás megelőzését és leküzdését célzó hatáskörein alapul vagy azokkal függ össze, és az EIOPA vagy az ESMA hatáskörébe tartozó pénzügyi piaci szereplőket vagy hatáskörrel rendelkező hatóságokat érint, helyénvaló, hogy az EBH csak az EIOPA-val vagy az ESMA-val egyetértésben hozhassa meg a határozatot. Minden esetben figyelembe véve az adott határozat sürgősségét, az EIOPA-nak és az ESMA-nak álláspontja kinyilvánításakor – belső irányítási szabályaival összhangban – mérlegelnie kell gyorsított döntéshozatali eljárás alkalmazását.
- (29) Az EFH-knak külön bejelentési csatornákkal kell rendelkezniük a bejelentő természetes vagy jogi személy által a tényleges vagy lehetséges jogsértésekkel, joggal való visszaéléssel, vagy az uniós jog alkalmazásának elmulasztásával kapcsolatban szolgáltatott információk fogadására és kezelésére. Az EFH-knak biztosítaniuk kell, hogy az információkat névtelenül vagy titkosan és biztonságosan lehessen benyújtani. A bejelentő személyt védeni kell a megtorlással szemben. Az EFH-knak visszajelzést kell adniuk a bejelentő személynek.
- (30) A pénzügyi ágazat harmonizált felügyelete megköveteli, hogy a határokon átnyúló helyzetekben a különböző tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között felmerülő nézeteltérések hatékonyan rendeződjenek. Az ilyen nézeteltérések rendezésére szolgáló jelenlegi szabályok nem teljesen kielégítőek. Ezért azokat módosítani kell annak érdekében, hogy könnyebben alkalmazhatóak legyenek.
- (31) Az EFH-knak a felügyeleti gyakorlatok konvergenciájára irányuló munkájához elengedhetetlen az uniós felügyeleti kultúra előmozdítása. A Hatóságnak ezért rendszeresen legfeljebb két, az Unió egészére nézve releváns prioritást kell azonosítania. Ezeket a prioritásokat a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak figyelembe kell venniük munkaprogramjaik kidolgozása során. Minden európai felügyeleti hatóság felügyeleti tanácsának meg kell vitatnia a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a következő évben elvégzendő érintett tevékenységeket, és le kell vonnia a következtetéseket.
- (32) A partneri felülvizsgálati bizottságok által végzett értékeléseknek lehetővé kell tenniük az értékelt hatóságok önértékelésén alapuló, mélyreható tanulmányok készítését, amelyeket a partneri felülvizsgálati bizottság általi értékelés követ. A felülvizsgálat alatt álló hatáskörrel rendelkező hatóság tagjai nem vehetnek részt az értékelésben, ha az az említett hatáskörrel rendelkező hatóságra irányul.
- (33) Az EFH-k tapasztalatai rávilágítottak az *ad hoc* csoportok vagy platformok keretében történő fokozott koordináció előnyeire bizonyos területeken. E rendeletnek jogalapot kell biztosítania és erősítenie kell az ilyen megoldásokat egy új eszköz, nevezetesen a koordinációs csoportok létrehozásával. E koordinációs csoportoknak elő kell segíteniük a konvergenciát a hatáskörrel rendelkező hatóságok által folytatott felügyeleti gyakorlatok tekintetében, különösen az információk és a tapasztalatok cseréje révén. Valamennyi hatáskörrel rendelkező hatóság részvételét kötelezővé kell tenni ezekben a koordinációs csoportokban, és a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a koordinációs csoportok rendelkezésére kell bocsátaniuk a szükséges információkat. Koordinációs csoportok létrehozását kell mérlegelni minden olyan esetben, amikor az illetékes hatóságok konkrét piaci fejlemények fényében a koordináció szükségességét azonosítják. Ilyen koordinációs csoportok az alapító rendeletek 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok hatálya alá tartozó valamennyi terület vonatkozásában létrehozhatók.
- (34) A szabályosan és jól működő nemzetközi pénzügyi piacok megkövetelik a Bizottság által elfogadott, a harmadik országok egyenértékűségére vonatkozó határozatok nyomán követését. Minden európai felügyeleti hatóságnak nyomon kell követnie a szabályozási és felügyeleti fejleményeket és a végrehajtási gyakorlatokat ezekben a harmadik országokban. Azért kell így eljárniuk, hogy ellenőrizzék azon kritériumok további teljesülését, amelyek alapján az említett határozatokat meghozták, illetve az e határozatokban előírt feltételeket. Minden európai felügyeleti hatóságnak a nyomkövetési tevékenységeiről évente bizalmas jelentést kell benyújtania a Bizottságnak. Ezzel összefüggésben lehetőség szerint minden európai felügyeleti hatóságnak igazgatási megállapodásokat is kell kötnie a harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival annak érdekében, hogy a nyomon követés és a felügyeleti tevékenységek koordinációja céljából információkat szerezzen. E megerősített felügyeleti rendszernek biztosítania kell, hogy az adott harmadik ország egyenértékűsége átláthatóbb, az érintett harmadik országok számára kiszámíthatóbb és minden ágazatban következetesebb legyen.
- (35) A felügyeleti tanács ERKT-t képviselő tagjának elő kell terjesztenie az ERKT igazgatótanácsának közös álláspontját, különös hangsúlyt helyezve a pénzügyi stabilitásra.

- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás elleni intézkedésekhez kapcsolódó határozatokat megfelelő szintű szakértelem támassza alá, fel kell állítani az EBH-ban egy állandó belső bizottságot. E bizottságnak a pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás elleni jogszabályoknak való megfelelés biztosításáért felelős hatóságoknak és szervezeteknek a pénzügyi rendszer pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése terén szakértelemmel és döntéshozatali jogkörökkel rendelkező magas szintű képviselőiből kell állnia. E bizottságnak be kell vonnia az EFH-k magas szintű, a különböző üzleti modellekkel és a vonatkozó ágazati sajátosságaikkal kapcsolatos szakértelemmel rendelkező képviselőit is. E bizottságnak meg kell vizsgálnia és elő kell készítenie az EBH által meghozandó határozatokat. Az átfedések elkerülése érdekében az új bizottság felváltja az EFH-k egyes bizottságán belül felállított jelenlegi pénzmossás elleni albizottságot. Lehetővé kell tenni az EFH-k számára, hogy a belső bizottság határozattervezeteivel kapcsolatban bármikor írásbeli észrevételeket tehesse, amelyeket az EBH felügyeleti tanácsának a végső határozatának meghozatala előtt kellően figyelembe kell vennie.
- (37) A pénzmossás és a terrorizmus finanszírozásának megelőzése és leküzdése érdekében az Unió koherensebb és életképebb felügyeleti rendszerének elérésére irányuló céllal összhangban a Bizottságnak – az összes érintett hatósággal és érdekelt féllel folytatott konzultációt követően – el kell végeznie az e rendelet alapján a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem terén az EBH-ra ruházott konkrét feladatok végrehajtásának, működésének és hatékonyságának átfogó értékelését. Az értékelésben különösen ki kell térni – amennyire lehetséges – az olyan helyzetekből szerzett tapasztalatokra, amikor az EBH valamely hatáskörrel rendelkező hatóságot felkér: az irányelvek átültetésének vagy az uniós jogban a tagállamok számára biztosított opciók érvényesítésének mértékéig a nemzeti jogszabályok pénzügyi ágazatbeli szereplők általi esetleges megsértésének kivizsgálására; az ilyen jogsértések tekintetében az adott pénzügyi ágazatbeli szereplő számára történő szankciók kiszabásának mérlegelésére; az adott pénzügyi ágazatbeli szereplőnek címzett olyan egyedi határozat meghozatalának mérlegelésére, amelyben előírja számára az irányelvek átültetésének vagy az uniós jogban a tagállamok számára biztosított opciók érvényesítésének mértékéig a nemzeti jogszabályok szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges összes intézkedés megtételét. Az értékelésben ki kell térni az olyan tapasztalatokra is, amikor az EBH az irányelvek átültetésének vagy az uniós jogban a tagállamok számára biztosított opciók érvényesítésének mértékéig alkalmazza a nemzeti jogot. A Bizottságnak ezt az értékelést az (EU) 2015/849 irányelv 65. cikke szerinti jelentésének részeként, adott esetben jogalkotási javaslatokkal együtt 2022. január 11-ig kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére. Az említett értékelés benyújtásáig a pénzügyi rendszer pénzmossás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos, az 1093/2010/EU rendelet 9b. cikkében, 17. cikkének (6) bekezdésében és 19. cikkének (4) bekezdésében foglalt hatásköröknek az EBH-ra történő ruházását ideiglenes megoldásnak kell tekinteni annyiban, amennyiben e hatáskörök révén az EBH számára lehetővé teszi, hogy a nemzeti jog esetleges megsértéseivel kapcsolatban kéréseket intézzen a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, vagy hogy alkalmazza a nemzeti jogot.
- (38) Az EFH-k munkája bizalmas jellegének megőrzése érdekében a szakmai titoktartási követelmények minden olyan személyre alkalmazandók, akik az érintett európai felügyeleti hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtanak.
- (39) Az alapító rendeletek, továbbá az ágazati jogalkotási aktusok arra kötelezik az EFH-kat, hogy hatékony közigazgatási megállapodások megkötésére törekedjenek, ideértve a harmadik országbeli felügyeletekkel történő információcserét is. A hatékony együttműködés és információcsere iránti igény még fontosabbá válik, amikor e módosító rendelet alapján egyes EFH-knak a nem uniós szervezetek és tevékenységek felügyeletére vonatkozó további, szélesebb körű feladatokat kell ellátniuk. Amennyiben ezzel összefüggésben az EFH-k személyes adatokat kezelnek – ideértve az ilyen adatok Unión kívülre történő továbbítását is –, köti őket az (EU) 2018/1725 rendelet. Megfelelőségi határozat vagy például az (EU) 2018/1725 rendelet 48. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett közigazgatási megállapodásokban előírt megfelelő garanciák hiányában az EFH-k harmadik ország hatóságaival is folytathatnak személyesadat-cserét azon, az említett rendelet 50. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott, közérdekre alapított eltérést szerint és az abban foglalt feltételekkel, amely különösen a pénzügyi felügyeleti hatóságok közötti nemzetközi adatcserére alkalmazandó.
- (40) Az alapító rendeletek úgy rendelkeznek, hogy az EFH-knak az ERKT-val együttműködésben kezdeményezniük és koordinálniuk kell az uniós szintű stresszteszteket annak érdekében, hogy a pénzügyi intézmények és a pénzügyi piaci szereplők piaci fejlesztésekkel szembeni rugalmasságát felmérjék. Ez hivatott biztosítani emellett a következetes módszertan lehető legszélesebb körű alkalmazását az ilyen tesztek nemzeti szintű lefolytatása során is. Valamennyi európai felügyeleti hatóság tekintetében szükséges pontosítani, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok szakmai titoktartási kötelezettsége nem akadályozhatja meg őket abban, hogy a stressztesztek eredményeit közzététel céljából továbbítsák az EFH-k felé.

- (41) A belső modellekkel kapcsolatos felügyelet és jóváhagyás magas szintű konvergenciájának biztosítása érdekében az EIOPA-nak – a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁰⁾ összhangban – jogosultnak kell lennie arra, hogy megkeresésre segítséget nyújtson a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a belső modellek jóváhagyására irányuló határozat tekintetében.
- (42) Annak érdekében, hogy az EFH-k el tudják látni a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos feladataikat, jogosultaknak kell lenniük adott esetben a hatáskörrel rendelkező hatóságok úgynevezett „próbavásárlási tevékenységeinek” összehangolására.
- (43) Az EFH-knak e rendelet alapján fennálló hatásköreiken belül elegendő és megfelelő erőforrással és személyzettel kell rendelkezniük a következetes, hatékony és eredményes pénzügyi felügyelet hatékony elősegítése érdekében. Az EFH-kra ruházott bármely további hatáskörhöz és feladathoz megfelelő emberi és pénzügyi erőforrásoknak kell társulniuk.
- (44) A közvetlen felügyelet alkalmazási körének változása szükségessé teheti az EFH-k által közvetlenül felügyelt pénzügyi intézmények és pénzügyi piaci szereplők számára, hogy az érintett európai felügyeleti hatóság becsült kiadásai alapján további hozzájárulásokat nyújtsanak.
- (45) A kereskedési adatok minőségének, formázásának, megbízhatóságának és költségének következtelenségei káros hatással vannak az átláthatóságra, a befektetővédelemre és a piaci hatékonyságra. A kereskedési adatok nyomon követésének és helyreállításának, valamint ezen adatok következtetésségének, minőségének és észszerű költségen való Unión belüli kereskedési helyszínek általi elérhetőségének és hozzáférhetőségének javítása érdekében a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹¹⁾ új jogi keretrendszert vezetett be az adatszolgáltatások tekintetében, ideértve az adatszolgáltatók engedélyezését és felügyeletét is.
- (46) A kereskedési adatok minősége és ezen adatok kezelése és szolgáltatása – ideértve a határokon átnyúló adatkezelést és -szolgáltatást is – alapvető fontosságú a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ fő céljának, nevezetesen a pénzügyi piacok átláthatóbbá tételének eléréséhez. A felhasználók számára ezért döntő fontosságú a fő adatok szolgáltatása ahhoz, hogy megszerezzék a kívánt áttekintést az Unió pénzügyi piacain folyó kereskedési tevékenységről, a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára pedig az, hogy pontos és átfogó információkat kapjanak a vonatkozó ügyletekről.
- (47) Emellett a kereskedési adatok egyre inkább alapvető eszközzé válnak a 600/2014/EU rendeletből eredő követelmények hatékony érvényesítéséhez. Az adatkezelés, az adatminőség és a méretgazdaságosság megteremtése szükségességének határokon átnyúló dimenziójára tekintettel, valamint az esetleges eltéréseknek mind az adatminőségre, mind az adatszolgáltatók feladataira gyakorolt kedvezőtlen hatásának elkerülése érdekében előnyös és indokolt az adatszolgáltatókra vonatkozó engedélyezési és felügyeleti hatásköröket – kivéve azokat, amelyek tekintetében eltérést kell alkalmazni – a hatáskörrel rendelkező hatóságokról az ESMA-ra ruházni, és ezeket a hatásköröket a 600/2014/EU rendeletben meghatározni, lehetővé téve ugyanakkor az ESMA adatgyűjtésre vonatkozó hatásköreiből eredő előnyök egyesítését.
- (48) A lakossági befektetőket megfelelően tájékoztatni kell a lehetséges kockázatokról, amikor egy pénzügyi eszközbe fektetnek. Az Unió jogi keretrendszerének célja a megtévesztő értékesítés abból eredő kockázatának csökkentése, hogy olyan pénzügyi termékeket értékesítsenek a lakossági befektetők számára, amelyek nem felelnek meg a szükségleteiknek vagy a várakozásaiknak. Ennek érdekében a 2014/65/EU irányelv és a 600/2014/EU rendelet megerősíti a szervezetre és az üzletmenetre vonatkozó követelményeket annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások az ügyfelek érdekeinek leginkább megfelelő módon járjanak el. E követelmények közé tartozik az ügyfelek kockázatokról való jobb felvilágosítása, az ajánlott termékek megfelelőségének jobb értékelése, valamint a pénzügyi eszközök azonosított célpiacra történő értékesítésének kötelezettsége, figyelembe véve olyan tényezőket, mint például a kibocsátók fizetőképessége. Az ESMA köteles teljes mértékben élni hatásköreivel, hogy biztosítsa a felügyeleti konvergenciát, és támogassa a nemzeti hatóságokat a befektetővédelem magas szintjének elérésében, valamint a pénzügyi termékekhez kapcsolódó kockázatok hatékony ellenőrzésében.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II.) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

- (49) Fontos a kereskedés előtti és utáni átláthatósági követelmények és a kereskedési kötelezettségek rendszerének meghatározásához, valamint a 600/2014/EU rendelet és az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ szerinti referenciaadatokhoz alkalmazott számításokhoz szükséges adatok hatékony és eredményes benyújtásának, összegyűjtésének, elemzésének és közzétételének biztosítása. Ezért a hatáskörrel rendelkező hatóságok mellett az ESMA-ra hatáskört kell ruházni a piaci szereplőktől történő közvetlen adatgyűjtésre a kereskedés előtti és utáni átláthatósági követelmények, továbbá az adatszolgáltatókra vonatkozó engedélyezés és ellenőrzés tekintetében.
- (50) E hatáskörök ESMA-ra ruházása központosított engedélyezést és ellenőrzést tesz lehetővé, amellyel elkerülhető az a jelenlegi helyzet, amelyben a különböző kereskedési helyszíneknek, rendszeres internalizálóknak, jóváhagyott közzétételi mechanizmusoknak (APA-knak) és összesítettadat-szolgáltatóknak (CTP-knek) több hatáskörrel rendelkező hatóság részére kell azokat az adatokat átadniuk, amelyeket ezt követően csak az ESMA-hoz kell benyújtani. E központosított rendszer jelentős előnyöket nyújthatna a piaci szereplőknek az adatok nagyobb szintű átláthatósága, a befektetővédelem és a piaci hatékonyság szempontjából.
- (51) Az adatgyűjtési hatáskörök, az engedélyezés és az ellenőrzés hatáskörrel rendelkező hatóságokról az ESMA-ra ruházása alapvető fontosságú az ESMA által a 600/2014/EU rendelet alapján végzett egyéb feladatokhoz is, például a piacmonitoringhoz, valamint az ESMA ideiglenes beavatkozási hatásköréhez.
- (52) Az adatkezelés és -szolgáltatás területén a hatékony felügyeleti jogkör ESMA általi gyakorlásának biztosítása érdekében az ESMA számára lehetővé kell tenni vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatását. Az ESMA számára lehetővé kell tenni, hogy bírságot vagy kényszerítő bírságot szabjon ki annak érdekében, hogy az adatszolgáltatókat a jogsértés megszüntetésére, az ESMA által kért teljes körű és pontos információk szolgáltatására, vagy arra kényszerítse, hogy vizsgálatnak vagy helyszíni ellenőrzésnek vessék alá magukat, valamint képesnek kell lennie közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések alkalmazására, amennyiben megállapítja, hogy valamely személy szándékosan vagy gondatlanságból megsértette a 600/2014/EU rendeletet.
- (53) A kritikus referenciamutatókat használó pénzügyi termékek minden tagállamban elérhetőek. E referenciamutatók ezért alapvető fontosságúak a pénzügyi piacok működéséhez és az Unión belüli pénzügyi stabilitáshoz. A kritikus referenciamutatók felügyeletének ennek megfelelően átfogó képet kell alkotnia a lehetséges hatásokról, nem csak abban a tagállamban, ahol a kezelő található, és abban a tagállamban, ahol az adatszolgáltató található, hanem Unió-szerte. Ezért indokolt bizonyos kritikus referenciamutatók ESMA általi uniós szintű felügyelete. A feladatok megkettőződésének elkerülése érdekében a kritikus referenciamutatók kezelőit kizárólag az ESMA-nak kell felügyelnie, ideértve az általuk esetlegesen működtetett nem kritikus referenciamutatókat is.
- (54) Mivel a kritikus referenciamutatók kezelőire és adatszolgáltatóira szigorúbb követelmények vonatkoznak, mint a többi referenciamutató kezelőjére és adatszolgáltatójára, a referenciamutatók kritikus referenciamutatókká minősítését a Bizottságnak kell elvégeznie vagy az ESMA-nak kell kérnie és a Bizottságnak kell kodifikálnia. Mivel a nemzeti illetékes hatóságok férnek hozzá legkönnyebben az általuk felügyelt referenciamutatók adataihoz és az azokra vonatkozó információkhoz, azoknak értesíteniük kell a Bizottságot vagy az ESMA-t bármely olyan referenciamutatóról, amely véleményük szerint teljesíti a kritikus referenciamutatóként történő azonosítás feltételeit.
- (55) Az uniós elismerést kérelmező harmadik országban található referenciamutató-kezelők tekintetében a referencia-tagállam meghatározására irányuló eljárás nehézkes, és mind a kérelmezők, mind a nemzeti illetékes hatóságok számára időigényes. A kérelmezők a felügyeleti arbitrázs reményében megpróbálhatják ezen meghatározást befolyásolni. E referenciamutató-kezelők a jogi képviselőjüket stratégiai módon megválaszthatják egy olyan tagállamban, amelyben a felügyelet szerintük kevésbé szigorú. Az ESMA mint a harmadik országokból származó referenciamutató-kezelők elismerésére hatáskörrel rendelkező hatóság harmonizált megközelítése elkerüli ezeket a kockázatokat és a referencia-tagállam meghatározásának, illetve a későbbi felügyeletnek a költségeit. Ezen túlmenően ez az elismert harmadik országokból származó referenciamutató-kezelők tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságként betöltött szerepe az ESMA-t az Unióban a harmadik országok felügyeleteinek partnerhatóságává teszi, növelve ezzel a határokon átnyúló együttműködés hatékonyságát és eredményességét.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- (56) A referenciamutató-kezelők nagy részét, ha nem a többségét bankok vagy ügyfelek pénzt kezelő pénzügyi szolgáltató cégek alkotják. Annak érdekében, hogy az Unió pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmét ne ássák alá, az illetékes hatóságokkal egy egyenértékűségi rendszer keretében kötendő együttműködési megállapodás megkötésének feltétele kell, hogy legyen, hogy az illetékes hatóság országa ne szerepeljen azon országok és területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit az Unió pénzügyi rendszerére nézve jelentős fenyegetést jelentő stratégiai hiányosságok jellemzik.
- (57) Majdnem minden referenciamutatóra hivatkoznak a több tagállamban, ha nem az egész Unió területén elérhető pénzügyi termékek. Az olyan referenciamutatók nyújtásához kapcsolódó kockázatok feltárásához, amelyek már nem megbízhatóak vagy nem reprezentatívak az általuk mérni hivatott piaci és gazdasági valóság tekintetében, az illetékes hatóságoknak – ideértve az ESMA-t is – adott esetben együtt kell működniük és segíteniük kell egymást.
- (58) Helyénvaló észszerű határidőt szabni a felhatalmazáson alapuló és a végrehajtási jogi aktusokhoz szükséges intézkedések megtételére annak érdekében, hogy az EFH-k és az egyéb érintett felek alkalmazni tudják az e rendeletben meghatározott szabályokat.
- (59) Az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, az 1095/2010/EU, a 600/2014/EU rendeletet, az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁴⁾és az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹⁵⁾ ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosításai

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*), a 2009/110/EK irányelv, az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**), a 2013/36/EU (***), a 2014/49/EU (****), a 2014/92/EU (*****), és az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*****), továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is – a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság továbbá az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek (*****), megfelelően jár el.

A Hatóság emellett az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*****), és az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*****), hatályán belül jár el, amennyiben az említett irányelv és rendelet alkalmazandó a pénzügyi ágazatbeli szereplőkre és az őket felügyelő, hatáskörrel rendelkező hatóságokra. A Hatóság kizárólag e célból végrehajtja az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*****), létrehozott európai felügyeleti hatóságra (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásügyi Hatóság) vagy az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*****), létrehozott európai felügyeleti hatóságra (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) valamely kötelező erejű uniós jogi aktus által ruházott feladatokat. E feladatok végrehajtása során a Hatóság konzultációt folytat az említett európai felügyeleti hatóságokkal, és rendszeresen tájékoztatja őket bármely olyan szervezettel érintően végzett tevékenységéről, amely az 1094/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott »pénzügyi intézmény«, vagy az 1095/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott »pénzügyi piaci szereplő«.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1011 rendelete (2016. június 8.) a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 171., 2016.6.29., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzátutalásokat kísérő adatokról és a 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

(3) A Hatóság eljár a hitelintézetek, a pénzügyi konglomerátumok, a befektetési vállalkozások, a pénzforgalmi és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket, figyelembe véve a fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját is, amennyiben ezen intézkedések az említett jogalkotási aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

- (*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).
- (***) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).
- (****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).
- (*****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).
- (******) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).
- (******) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).
- (******) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).
- (******) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénzáttalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).
- (******) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).
- (******) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.);

b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

— a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság saját hatáskörén belül hozzájárul a következőkhöz:”;

— az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a hitelfelvétel és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása;

f) az ügyfél- és fogyasztóvédelem fokozása;”

— a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„g) a belső piacon a felügyeleti konvergencia fokozása;

h) a pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság hozzájárul az e cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, megerősíti a felügyeleti konvergenciát, és a 16a. cikkel összhangban véleményeket bocsát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére.”;

iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes és átlátható módon, az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el és adott esetben tiszteletben tartja az arányosság elvét. A Hatóság elszámoltatható és feddhetetlenül jár el, valamint biztosítja, hogy minden érdekelttel méltányosan bánjanak.”;

iv. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Hatóság tevékenységeinek és intézkedéseinek, különösen az iránymutatásoknak, az ajánlásoknak, a véleményeknek, a kérdéseknek és válaszoknak, a szabályozási standardtervezeteknek, valamint a végrehajtási standardtervezeteknek a tartalma és a formája teljes mértékben tiszteletben tartja e rendelet és a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok alkalmazandó rendelkezéseit. Amennyiben az említett rendelkezések alapján lehetséges és releváns, a Hatóság ilyen tevékenységei és intézkedései az arányosság elvével összhangban kellően figyelembe veszik a Hatóság tevékenységei és intézkedései által érintett pénzügyi intézmény, vállalkozás, más alany működésével vagy egy pénzügyi tevékenységgel együtt járó kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy bizottságot, amely tanácsot ad a Hatóságnak azzal kapcsolatban, hogy – az alkalmazandó szabályoknak teljeskörűen megfelelően – a tevékenységei és az intézkedései hogyan vegyék figyelembe az ágazatban jellemző sajátos különbségeket, amelyek a kockázatok jellegéből, mértékéből és összetettségéből, az üzleti modellekből és gyakorlatból, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretéből adódnak, amennyiben ezek a tényezők relevánsak az adott szabályok keretében.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). A PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazatra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások ügyfeleinek és fogyasztóinak hatékony és megfelelő védelmét.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk egymás közötti, valamint a Hatóságtól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság felé történő megosztásának biztosítása terén.”;

c) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások – a nemzeti hatáskörök sérelme nélkül – magukban foglalják a hatáskörrel rendelkező hatóságok által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján végzendő összes releváns tevékenységet.”

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

(1) A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé. Az Európai Központi Bank elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé az 1024/2013/EU rendelet által ráruházott felügyeleti feladatkörök gyakorlása tekintetében az említett rendeletnek megfelelően.

(2) Az EUMSZ 226. cikkével összhangban a Hatóság teljes mértékben együttműködik az Európai Parlamenttel az említett cikk szerint lefolytatott bármely vizsgálat során.

(3) A felügyeleti tanács éves jelentést fogad el a Hatóság tevékenységéről – ideértve az elnök feladatainak ellátását is –, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(4) Az Európai Parlament kérésére az elnök részt vesz az Európai Parlament által a Hatóság teljesítményével kapcsolatban tartott meghallgatáson. Minden évben legalább egy meghallgatást kell tartani. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(5) Az elnök kérésére, a (4) bekezdésben említett nyilatkozat megtetele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(6) A jelentésnek a 11–18. cikkben, valamint a 20. és a 33. cikkben említett információkon kívül tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon kért valamennyi releváns információt is.

(7) Az Európai Parlament vagy a Tanács által a Hatósághoz intézett bármely kérdésre a Hatóság az annak kézhezvételétől számított öt héten belül szóban vagy írásban válaszol.

(8) Az elnök kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével, alelnökeivel és koordinátoraival. Minden résztvevőnek tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartás követelményeit.

(9) A nemzetközi fórumokon való részvételből eredő titoktartási kötelezettségeinek sérelme nélkül a Hatóság kérésre tájékoztatja az Európai Parlamentet arról, hogy hogyan járul hozzá az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez az ilyen nemzetközi fórumokon.”

4. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. »pénzügyi intézmény«: az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok bármelyike szerinti szabályozás és felügyelet hatálya alá tartozó bármely vállalkozás;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„1a. »pénzügyi ágazatbeli szereplő«: az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikkében említett olyan »szervezet«, amely az e cikk 1. pontjában vagy az 1094/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott »pénzügyi intézmény«, vagy az 1095/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott »pénzügyi piaci szereplő«;”

c) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„2. »hatáskörrel rendelkező hatóságok«:

i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságok, ideértve az Európai Központi Bankot az 1024/2013/EU rendeletben ráruházott feladatokhoz kapcsolódó ügyek tekintetében;

ii. a 2002/65/EK irányelv tekintetében azon hatóságok és szervek, amelyek hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy a pénzügyi intézmények megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek;

iii. az (EU) 2015/849 irányelv tekintetében azon hatóságok és szervek, amelyek felügyelik a pénzügyi ágazatbeli szereplőket, és hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy azok megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek;

- iv. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 2014/49/EU irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság és az említett irányelvben említett illetékes közigazgatási hatóságok;
- v. a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) tekintetében a 2014/59/EU irányelv 3. cikkével összhangban kijelölt szanálási hatóságok, a 806/2014/EU rendelet által létrehozott Egységes Szanálási Testület, valamint a Tanács és a Bizottság olyan esetekben, amikor a 806/2014/EU rendelet 18. cikke szerinti intézkedéseket hajtják végre, kivéve azokat az eseteket, amikor mérlegelési jogkörüket gyakorolják vagy szakpolitikai döntéseket hoznak;
- vi. a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**), az (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (****), az (EU) 2015/2366 irányelvben, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (****), és a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*****) említett hatáskörrel rendelkező hatóságok;
- vii. a 2008/48/EK irányelv 20. cikkében említett testületek és hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/17/EU irányelve (2014. február 4.) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 60., 2014.2.28., 34. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspenz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.)."

5. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások, ajánlások és más intézkedések, többek között vélemények kidolgozása révén;”

ii. az aa) pont helyébe a következő szöveg lép:

„aa) az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó, naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek legjobban felügyeleti gyakorlatokat, valamint magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatározni, és amely figyelembe veszi többek között az üzleti gyakorlatok és üzleti modellek változásait, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét;”

- iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „ab) az uniós pénzügyi intézmények szanálására vonatkozó, naprakész uniós szanálási kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek a szanálás tekintetében legjobb gyakorlatokat és magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatározni, figyelembe véve az Egységes Szanálási Testület munkáját, az üzleti gyakorlatok és modellek változásait, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét;”
- iv. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a felügyeleti függetlenség elősegítése és nyomon követése, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;”
- v. az e)–h) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „e) megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint azonosítja a legjobb gyakorlatokat;
- f) a hatáskörébe tartozó területen nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartásoknak és a kkv-knak nyújtott hitelek, valamint az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket, kellően figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos fejleményeket;
- g) piacelemzést végez a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos információk megszerzése érdekében;
- h) elősegíti adott esetben a betétesek, a fogyasztók és a befektetők védelmét, különösen a határokon átnyúló helyzetekkel összefüggésben megmutatkozó hiányosságok tekintetében, és figyelembe véve a kapcsolódó kockázatokat;”
- vi. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „ia) hozzájárul egy közös uniós pénzügyi adatstratégia kialakításához;”
- vii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „ka) az 1. cikk (2) bekezdésében említett összes jogalkotási aktusra vonatkozóan közzétesz és rendszeresen naprakésszé tesz a honlapján minden szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardot, iránymutatást, ajánlást, valamint kérdést és választ, többek között a folyamatban lévő munkára vonatkozó aktuális áttekintéseket, továbbá a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek elfogadásának tervezett ütemezését.”;
- viii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „l) hozzájárul a pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséhez, többek között azáltal, hogy előmozdítja az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1094/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, valamint az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazását a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése tekintetében.”;
- b) az (1a) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „b) megfelelően szem előtt tartva a pénzügyi intézmények biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló célt, teljes mértékben figyelembe veszi a pénzügyi intézmények különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét; és”;
- c) az (1a) bekezdés a) pontja helyébe a következő c) ponttal egészül ki:
- „c) figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.”;

- d) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
„ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. cikkben meghatározottak szerint;”
 - ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
„da) figyelmeztetéseket bocsát ki a 9. cikk (3) bekezdésével összhangban;”
 - iii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:
„g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 16a. cikkben előírtaknak megfelelően;”
 - iv. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
„ga) válaszokat ad a kérdésekre a 16b. cikkben megállapítottak szerint;
gb) intézkedéseket hoz a 9c. cikkel összhangban;”
- e) a (2a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság a jogalkotási keret alapján és annak határain belül jár el, és megfelelő figyelmet fordít – adott esetben – az arányosság, valamint a minőségi jogalkotás elvére, ideértve e rendelettel összhangban a költség-haszon elemzés eredményeit is.

A 10., a 15., a 16. és a 16a. cikkben említett nyilvános konzultációkat a lehető legszélesebb körben kell lefolytatni, inkluzív megközelítést és a válaszadásra észszerűen elegendő időt biztosítva minden érdekelt fél számára. A Hatóság közzéteszi az érdekelt felektől kapott válaszok összefoglalóját, valamint egy áttekintést arról, hogy a szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok tervezetének elkészítésekor miként kerültek felhasználásra a konzultáció során gyűjtött információk és álláspontok.”

6. A 9. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:
„a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról, például a lakossági pénzügyi szolgáltatások és termékek költségeinek és díjainak alakulásáról a tagállamokban;”
 - ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
„aa) mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásról, és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokról a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;
ab) lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;”
 - iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
„e) hozzájárul az egyenlő versenyfeltételekhez a belső piacon, ahol a fogyasztók és a pénzügyi szolgáltatások egyéb használói méltányos hozzáféréssel rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatásokhoz és termékekhez;
f) elősegíti a szabályozás és a felügyelet további fejlesztését, ami uniós szinten megkönnyítheti a mélyebb harmonizációt és integrációt;
g) adott esetben összehangolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok próbavásárlási tevékenységeit.”;
 - b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
„(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának és hatékonyságának elősegítése érdekében.”;

- c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy az összes érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy fokozza a fogyasztóvédelmet, koordinált megközelítést alakítson ki az új vagy innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, valamint tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé terjeszt. A Hatóság szorosan együttműködik az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Adatvédelmi Testülettel, hogy elkerülje az átfedéseket, a következetlenségeket és a jogbizonytalanságot az adatvédelem területén. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is meghívhatja megfigyelőként a bizottságba.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított esetekben és feltételek mellett, vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikkel összhangban és az abban megállapított feltételek szerint, a Hatóság ideiglenesen betilthatja vagy korlátozhatja bizonyos olyan pénzügyi termékek, eszközök vagy tevékenységek forgalomba hozását, terjesztését vagy értékesítését, amelyek jelentős pénzügyi károkat okozhatnak az ügyfeleknek vagy fogyasztóknak, vagy amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság megfelelő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatot. Legalább két egymást követő meghosszabbítás után és az ügyfelekre vagy a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján a Hatóság dönthet a betiltás éves meghosszabbításáról.

Bármely tagállam kérheti, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ebben az esetben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e az említett határozatot.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység vagy gyakorlat bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, az ilyen betiltás vagy korlátozás elfogadásának elősegítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”

7. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez és az ellenük való küzdelemhez kapcsolódó konkrét feladatok

(1) A Hatóság saját hatáskörén belül vezető, összehangoló és nyomkövetési szerepet játszik a pénzügyi rendszer integritásának, átláthatóságának és biztonságának előmozdításában az említett rendszeren belüli pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését és az ellenük folytatott küzdelmet célzó intézkedések elfogadása révén. Az arányosság elvével összhangban ezek az intézkedések nem léphetnek túl az e rendelet céljainak vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok célkitűzéseinek eléréséhez szükséges mértéken, továbbá kellően tekintettel kell lenniük a pénzügyi ágazatbeli szereplők és piacok által viselt kockázatok jellegére, mértékére és összetettségére, valamint üzleti gyakorlataikra, modelljeikre és méretükre. Az említett intézkedések magukban foglalják a következőket:

- a) információgyűjtés a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a hiányosságokra vonatkozóan, amelyek a pénzügyi ágazatbeli szereplők folyamataiban és eljárásaiban, irányítási szabályaiban, szakmai alkalmasságában és üzleti megfelelőségében, befolyásoló részesedések szerzésében, üzleti modelljében és tevékenységében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatban a folyamatos felügyelet és az engedélyezési eljárások során azonosításra kerülnek, továbbá a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzését és az ellenük való küzdelmet illetően a következő, az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1094/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében, az 1095/2010/EU rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok, valamint az azokat átültető bármely nemzeti jogszabály egy vagy több követelményét érintő lényeges hiányosságokra válaszként hozott intézkedésekre vonatkozóan:
- valamely pénzügyi ágazatbeli szereplő megsérti vagy esetlegesen megsérti az ilyen követelményeket;
 - valamely pénzügyi ágazatbeli szereplő nem megfelelően vagy nem hatékonyan alkalmazza az ilyen követelményeket; vagy
 - valamely pénzügyi ágazatbeli szereplő az ilyen követelményeknek való megfelelést célzó saját belső szabályzatait és eljárásait nem megfelelően vagy nem hatékonyan alkalmazza.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok az e rendelet 35. cikke szerinti kötelezettségek mellett minden ilyen információt megadnak a Hatóság számára, és kellő időben tájékoztatják a Hatóságot az átadott információval kapcsolatos minden későbbi fejleményről. A Hatóság szorosan együttműködik az (EU) 2015/849 irányelvben említett uniós pénzügyi információs egységekkel, tiszteletben tartva jogállásukat és kötelezettségeiket, valamint szükségtelen átfedések létrehozása nélkül.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a nemzeti joggal összhangban bármely olyan további információt megadhatnak a (2) bekezdésben említett központi adatbázis részére, amelyet a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése és az ellenük való küzdelem szempontjából relevánsnak tekintenek;

- b) szoros együttműködés és adott esetben információcsere a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal, többek között az Európai Központi Bankkal az 1024/2013/EU rendeletben ráruházott feladatokhoz kapcsolódó ügyek tekintetében, és az (EU) 2015/849 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók állami felügyeletével megbízott hatóságokkal, továbbá a pénzügyi információs egységekkel, tiszteletben tartva a pénzügyi információs egységek (EU) 2015/849 irányelv szerinti jogállását és kötelezettségeit;
- c) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és az ellenük való küzdelemre vonatkozó közös iránymutatások és standardok kidolgozása a pénzügyi ágazat tekintetében, és azok következetes végrehajtásának előmozdítása, különösen – az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított felhatalmazásokkal összhangban – szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások, ajánlások és egyéb intézkedések, többek között vélemények kidolgozása révén, amelyek az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokon alapulnak;
- d) segítségnyújtás a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára azok konkrét kérései alapján;
- e) a piaci fejlemények nyomon követése, valamint a pénzügyi ágazatbeli pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos sebezhető pontok és kockázatok elemzése.

A Hatóság ... [e módosító rendelet hatálybalépése után 12 hónappal]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az első albekezdés a) pontjában említett hiányosságok fogalmát, beleértve azokat a vonatkozó helyzeteket, amelyekben a hiányosságok felmerülhetnek, a hiányosságok súlyosságát, valamint az első albekezdés a) pontja szerinti, a Hatóság általi információgyűjtés gyakorlati végrehajtását és a nyújtandó információk típusát. E technikai standardok kidolgozásakor a Hatóság figyelembe veszi a nyújtandó információk mennyiségét, valamint azt, hogy el kell kerülni az átfedéseket. A Hatóság emellett szabályokat határoz meg a hatékonyság és a titoktartás biztosítása érdekében.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak a 10–14. cikkel összhangban történő elfogadása révén.

(2) A Hatóság az (1) bekezdés a) pontja alapján összegyűjtött információkat tartalmazó központi adatbázist hoz létre és tart naprakészen. A Hatóság biztosítja, hogy az említett információkat elemezzék, valamint a szükséges ismeret elve alapján és titoktartás mellett a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsássák. A Hatóság a nemzeti eljárási szabályokkal összhangban adott esetben továbbíthatja az érintett tagállam nemzeti igazságügyi hatóságainak és hatáskörrel rendelkező hatóságainak a birtokában lévő olyan bizonyítékokat, amelyek büntetőeljárást vonhatnak maguk után. A Hatóság emellett adott esetben továbbíthat bizonyítékot az európai főügyésznek is, ha az ilyen bizonyíték olyan bűncselekményhez kapcsolódik, amely tekintetében az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel (*) összhangban az Európai Ügyészség gyakorol vagy gyakorolhat hatáskört.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóságok indokolással ellátott megkeresést intézhetnek a Hatósághoz, amelyben a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséhez kapcsolódó felügyeleti tevékenységeik számára releváns információkat kérhetnek pénzügyi ágazatbeli szereplőkről. A Hatóság értékeli ezeket a megkereséseket, továbbá a szükséges ismeret elve alapján és kellő időben megadja a hatáskörrel rendelkező hatóság részére a kért információt. Ha a Hatóság nem adja meg a kért információt, erről tájékoztatja a megkereső hatáskörrel rendelkező hatóságot, és megindokolja az információ megtagadását. A Hatóság tájékoztatja azon hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy bármely más hatóságot vagy intézményt, amely eredetileg megadta a kért információt, a megkereső hatáskörrel rendelkező hatóság és az érintett pénzügyi ágazatbeli szereplő kitérőről, az információkérés indokáról, valamint arról, hogy megosztotta-e a kért információt. A Hatóság emellett elemzi az információkat, hogy saját kezdeményezésére megoszthasson a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal olyan információkat, amelyek relevánsak lehetnek a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséhez kapcsolódó felügyeleti tevékenységeik számára. Amennyiben megosztja ezeket az információkat, a Hatóság értesíti azt a hatáskörrel rendelkező hatóságot, amely eredetileg megadta az információt. A Hatóság összesített elemzést is végez annak érdekében, hogy kibocsássa az (EU) 2015/849 irányelv 6. cikkének (5) bekezdése szerinti véleményt.

A Hatóság ... [e módosító rendelet hatálybalépése után 12 hónappal]-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy miként kell elemezni az információkat, és hogyan kell azokat a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére bocsátani a szükséges ismeret elve alapján és titoktartás mellett.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak a 10–14. cikkel összhangban történő elfogadása révén.

(4) A Hatóság előmozdítja az (EU) 2015/849 irányelvben említett felügyeleti folyamatok konvergenciáját, többek között az e rendelet 30. cikkének megfelelően partneri felülvizsgálatok elvégzése, valamint az ehhez kapcsolódó jelentések kiadása és nyomonkövetési intézkedések meghozatala útján. Az ilyen felülvizsgálatok e rendelet 30. cikke szerinti elvégzése során a Hatóság figyelembe veszi a pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek és kormányközi testületek által készített releváns értékeléseket, felméréseket és jelentéseket, valamint az (EU) 2015/849 irányelv 6. cikke szerint a Bizottság által két évente készített jelentést, továbbá az említett irányelv 7. cikke alapján a tagállamok által készített kockázatértékeléseket.

(5) A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok részvételével kockázatértékeléseket végez a hatáskörrel rendelkező hatóságok stratégiáiról, kapacitásairól és erőforrásairól a pénzmosáshoz és a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó legfontosabb, a szupranacionális kockázatértékelésben azonosított, uniós szinten felmerülő új kockázatok kezelése érdekében. A Hatóság ezeket a kockázatértékeléseket különösen azért végzi, hogy kibocsássa az (EU) 2015/849 irányelv 6. cikkének (5) bekezdése alapján általa kibocsátandó véleményt. A Hatóság a kockázatértékeléseket a számára rendelkezésre álló információk – többek között az e rendelet 30. cikke szerinti partneri felülvizsgálatok, az e cikk (2) bekezdése szerinti központi adatbázis céljából gyűjtött információk összesített elemzése, továbbá a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek és kormányközi testületek által készített releváns értékelések, felmérések és jelentések, valamint a tagállamok által az (EU) 2015/849 irányelv 7. cikke alapján készített kockázatértékelések – alapján végzi. A Hatóság a kockázatértékeléseket minden hatáskörrel rendelkező hatóság rendelkezésére bocsátja.

Az e bekezdés első albekezdése céljára a Hatóság – az e cikk (7) bekezdése szerint létrehozott belső bizottság útján – olyan módszereket dolgoz ki és alkalmaz, amelyek lehetővé teszik az objektív értékelést, valamint az értékelések és a módszerek alkalmazásának magas színvonalát és következetes felülvizsgálatát, továbbá az egyenlő feltételek biztosítását. E belső bizottság végzi a kockázatértékelések minőségének és következetességének felülvizsgálatát. E bizottság készíti el a kockázatértékelések tervezetét, amelyet a 44. cikkel összhangban a felügyeleti tanács fogad el.

(6) Olyan esetekben, amikor fennáll az (EU) 2015/849 irányelvben megállapított követelmények pénzügyi ágazatbeli szereplők általi megsértésének gyanúja, és amikor harmadik országokat érintően fennáll a határokon átnyúló jelleg, a Hatóság vezető szerepet vállal abban, hogy szükség esetén hozzájáruljon a hatáskörrel rendelkező uniós hatóságok és az érintett harmadik országbeli hatóságok közötti együttműködés előmozdításához. A Hatóság ezen szerepe nem sérti a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a harmadik országbeli hatóságok rendszeres interakcióit.

(7) A Hatóság létrehoz egy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó állandó belső bizottságot, amelynek feladata, hogy a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében összehangolja az intézkedéseket, és az (EU) 2015/847 rendelettel, valamint az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a Hatóság által az e rendelet 44. cikkével összhangban hozandó határozatok tervezetét előkészítse.

(8) A (7) bekezdésben említett bizottság tagjai az egyes tagállamok pénzügyi ágazatbeli szereplők (EU) 2015/847 rendeletnek és (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelésének biztosítására hatáskörrel rendelkező hatóságainak és szerveinek magas rangú képviselői, akik a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésében szakértelemmel és döntéshozatali jogkörökkel rendelkeznek, továbbá olyan magas rangú képviselők, akik szakértelemmel rendelkeznek a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatásvisszatérítési Hatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) különböző üzleti modelljeivel és ágazati sajátosságaival kapcsolatban. A Hatóság és az említett többi európai felügyeleti hatóság magas rangú képviselői szavazati jog nélkül vesznek részt az említett bizottság ülésein. Ezenkívül a Bizottság, az ERKT, valamint az Európai Központi Bank felügyeleti testülete is kinevez egy-egy olyan magas rangú képviselőt, aki megfigyelőként vesz részt az említett bizottság ülésein. Az említett bizottság elnökét a bizottság szavazati joggal rendelkező tagjai választják meg soraikból.

Az első albekezdésben említett minden intézmény, hatóság és szerv felelős azért, hogy személyzetéből kinevezzen egy helyettes képviselőt, aki a tagot az ülésen való részvételének akadályoztatása esetén helyettesíti. Azok a tagállamok, amelyekben egynél több hatóság rendelkezik hatáskörrel annak biztosítására, hogy a pénzügyi ágazatbeli szereplők megfeleljenek az (EU) 2015/849 irányelvnek, hatáskörrel rendelkező hatóságokként egy képviselőt nevezhetnek ki. Az ülésen képviselt hatáskörrel rendelkező hatóságok számától függetlenül minden tagállamnak egy szavazata van. Az említett bizottság határozattervezeteinek előkészítése céljából létrehozhat a munkájának specifikus szempontjaival foglalkozó belső munkacsoportokat. E csoportok nyitottak az említett bizottságban képviseltetett minden hatáskörrel rendelkező hatóság, valamint a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) személyzetének részvétele előtt.

(9) A Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság), valamint az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) bármikor írásbeli észrevételeket nyújthat be az e cikk (7) bekezdésében említett bizottság által készített határozattervezetekhez. Ezen észrevételeket a felügyeleti tanács végleges határozatának meghozatala előtt kellően figyelembe veszi. Ha egy határozattervezet alapja a 9b., a 17. vagy a 19. cikk által a Hatóságra ruházott hatáskör, vagy azzal összefüggésben van, és a következőkre vonatkozik:

- a) az 1094/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzügyi intézmények vagy az ezeket felügyelő bármely hatáskörrel rendelkező hatóság; vagy
- b) az 1095/2010/EU rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzügyi piaci szereplők vagy az ezeket felügyelő bármely hatáskörrel rendelkező hatóság,

akkor a Hatóság csak – az a) pont esetén – az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) vagy – a b) pont esetén – az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) egyetértésben hozhatja meg a határozatot. Az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) a (7) bekezdésben említett bizottság határozattervezetének dátumától számított 20 napon belül megküldi álláspontját a Hatóság részére. Amennyiben nem küldik meg álláspontját 20 napon belül a Hatóság részére, és nem is kéri kellő indokolással az álláspont megküldési határidejének meghosszabbítását, akkor egyetértést kell feltételezni.

9b. cikk

A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos vizsgálat elvégzésére irányuló megkeresés

(1) Az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban a pénzügyi rendszerek pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra való felhasználásának megelőzését és az ellenük való küzdelmet érintő ügyekben a Hatóság – amennyiben lényeges jogsértést gyanít – megkeresheti a 4. cikk 2. pontjának iii. alpontjában említett hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy: a) vizsgálják ki az uniós jog pénzügyi ágazatbeli szereplők általi esetleges megsértését, továbbá, ha az ilyen uniós jog irányelvekből áll vagy kifejezetten opciókat biztosít a tagállamoknak, akkor – annyiban, amennyiben irányelveket ültetnek át vagy az uniós jog által a tagállamoknak biztosított opciókat érvényesítenek – a nemzeti jogszabályok pénzügyi ágazatbeli szereplők általi megsértését; és b) mérlegeljük e szereplők tekintetében szankciók kivetését az ilyen jogsértésekre vonatkozóan. Szükség esetén a Hatóság felkérheti továbbá a 4. cikk 2. pontjának iii. alpontjában említett hatáskörrel rendelkező hatóságot arra, hogy mérlegelje az adott pénzügyi ágazatbeli szereplőnek címzett egyedi határozat meghozatalát, amelyben előírja számára a közvetlenül alkalmazandó uniós jog szerinti kötelezettségei, illetőleg – annyiban, amennyiben irányelveket ültetnek át vagy az uniós jog által a tagállamoknak biztosított opciókat érvényesítenek –, a nemzeti jogszabályok szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések megtételét, beleértve bármely gyakorlat megszüntetését is. Az e bekezdésben említett megkeresések nem akadályozhatják azon hatáskörrel rendelkező hatóság folyamatban lévő felügyeleti intézkedéseit, amelyhez a megkeresést intézik.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóság eleget tesz az (1) bekezdéssel összhangban hozzá intézett minden megkeresésnek, és – amint lehetséges, de legkésőbb 10 munkanapon belül – tájékoztatja a Hatóságot az adott megkeresésnek való megfelelés céljából tett vagy tervezett lépésekről.

(3) A Bizottság EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem tájékoztatja a Hatóságot 10 munkanapon belül arról, hogy milyen lépéseket tett vagy tervez megtenni az e cikk (2) bekezdésének való megfelelés céljából, akkor e rendelet 17. cikke alkalmazandó.

9c. cikk

Intézkedés mellőzéséről szóló levelek

(1) A Hatóság az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket csak azon kivételes körülmények között hozza meg, amikor úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogalkotási aktusok bármelyikének alkalmazása jelentős problémákat vet fel a következő okok egyike folytán:

- a) a Hatóság úgy véli, hogy az ilyen jogi aktusban foglalt rendelkezések közvetlenül ellentétesek lehetnek egy másik releváns jogi aktussal;
- b) ha a jogi aktus az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok egyike, az adott jogi aktust kiegészítő vagy pontosító felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok hiánya jogos kételyeket vet fel a jogalkotási aktusból eredő jogi következményekkel vagy annak megfelelő alkalmazásával kapcsolatban;
- c) a 16. cikkben említett iránymutatások és ajánlások hiánya gyakorlati nehézségeket okozna az érintett jogalkotási aktus alkalmazásával kapcsolatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Hatóság részletes írásbeli beszámolót küld meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a Bizottságnak a szerinte fennálló problémákról.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben a Hatóság véleményt nyújt be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a Hatóság megítélése szerint a problémához kapcsolódó sürgősségről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

Az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett esetben a Hatóság, amint lehet, értékeli a 16. cikk szerinti releváns iránymutatások vagy ajánlások elfogadásának szükségességét.

A Hatóság gyorsan jár el, különösen azzal a céllal, hogy amikor csak lehet, hozzájáruljon az (1) bekezdésben említett problémák megelőzéséhez.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett esetekben szükséges, valamint a (2) bekezdésben említett lépéseket követően az új intézkedések elfogadásáig és alkalmazásáig a Hatóság véleményeket bocsát ki az (1) bekezdésben említett jogi aktusok konkrét rendelkezéseire vonatkozóan, hogy előmozdítsa a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti és végrehajtási gyakorlatokat, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazását.

(4) Ha a Hatóság a – különösen a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól – kapott információk alapján úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok bármelyike jelentős kivételes problémákat vet fel a piaci bizalommal, a fogyasztó-, ügyfél- vagy befektetővédelemmel, a pénzügyi piacok vagy áru piacok rendes működésével és integritásával, vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitásával kapcsolatban, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság részére indokolatlan késedelem nélkül részletes írásbeli beszámolót küld meg a szerinte fennálló problémákról. A Hatóság véleményt nyújthat be a Bizottsághoz bármely általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a probléma sürgősségéről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

(*) A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.)”

8. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben az EUMSZ 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következetes harmonizáció biztosítása érdekében az e rendelet 1. cikke (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e szabályozástechnikai standardtervezeteket tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

- ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport tanácsát is kikéri.”;

- iii. a negyedik albekezdést el kell hagyni;

- iv. az ötödik és a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem fogadja el, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.”;

- c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport tanácsát is.”;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »szabályozástechnikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.”

9. A 13. cikk (1) bekezdésében a második albekezdést el kell hagyni.

10. A 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján végrehajtási jogi aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűeknek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására kell kiterjedniük. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e technikai standardokat tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport tanácsát is kikéri.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem kívánja elfogadni, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa relevánsnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.”;

b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport tanácsát is.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »végrehajtás-technikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.”

11. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság az összes hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy az összes pénzügyi intézménynek címzett iránymutatásokat bocsát ki, és egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy egy vagy több pénzügyi intézménynek szóló ajánlásokat bocsát ki.

Az iránymutatásoknak és ajánlásoknak összhangban kell lenniük az 1. cikk (2) bekezdésében vagy az ebben a cikkben említett jogalkotási aktusokban adott felhatalmazásokkal.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosnak kell lenniük az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviselői csoport tanácsát. A Hatóság megindokolja, ha nem folytat nyilvános konzultációt, vagy ha nem kér tanácsot a banki érdekképviselői csoporttól.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az iránymutatások és ajánlások nem állhatnak pusztán abból, hogy jogalkotási aktusokra hivatkoznak, vagy azok egyes részeit idézik. A Hatóság az átfedések elkerülése érdekében új iránymutatás vagy ajánlás kiadása előtt először felülvizsgálja a már meglévő iránymutatásokat és ajánlásokat.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról.”

12. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„16a. cikk

Vélemények

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérés nyilvános konzultációt vagy technikai elemzést is magában foglalhat.

(3) A 2013/36/EU irányelv 22. cikkében említett, és az azon cikk szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő értékelések tekintetében a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé az ilyen értékelésekről. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen az említett cikk szerinti értékelési időszak vége előtt ki kell adni.

(4) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére technikai tanácsokkal láthatja el az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott területeken.

16b. cikk

Kérdések és válaszok

(1) E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok rendelkezéseinek, az azokhoz kapcsolódó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseinek, valamint az ezen jogalkotási aktusok alapján elfogadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak a gyakorlati alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatban bármely természetes vagy jogi személy – többek között hatáskörrel rendelkező hatóságok és uniós intézmények és szervek – az Unió bármely hivatalos nyelvén kérdést intézhet a Hatósághoz.

Mielőtt kérdéssel fordulnának a Hatósághoz, a pénzügyi intézményeknek meg kell fontolniuk, hogy a kérdést először ne a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságukhoz intézzék-e.

Az elfogadható kérdésekre adott válaszok közzététele előtt a Hatóság az e bekezdésben említett természetes vagy jogi személy által feltett kérdések további pontosítását kérheti.

(2) A Hatóság által az (1) bekezdésben említett kérdésekre adott válaszok nem kötelező erejűek. A válaszokat legalább a benyújtott kérdés nyelvén elérhetővé kell tenni.

(3) A Hatóság a honlapján kialakít és működtet egy, az (1) bekezdés szerinti kérdések benyújtására, az összes beérkezett kérdés időben történő közzétételére és az összes elfogadható kérdésre adott válasz közzétételére szolgáló, webalapú eszközt, kivéve, ha az említett közzététel nem egyeztethető össze a kérdést benyújtó személyek jogos érdekével, vagy ha az kockázattal járna a pénzügyi rendszer stabilitására nézve. A Hatóság elutasíthatja azokat a kérdéseket, amelyeket nem kíván megválaszolni. A Hatóság a honlapján két hónapon át közzéteszi az elutasított kérdéseket.

(4) A felügyeleti tanács három szavazati joggal rendelkező tagja felkérheti a felügyeleti tanácsot, hogy a 44. cikk alapján határozzon arról, hogy a 16. cikk szerinti iránymutatásokban foglalkozzanak-e az e cikk (1) bekezdésében említett elfogadható kérdés tárgykörével, hogy tanácsot kérjenek-e a 37. cikkben említett érdekképviseleti csoporttól, hogy megfelelő időközönként felülvizsgálják-e a kérdéseket és válaszokat, hogy folytassanak-e nyilvános konzultációkat, illetve hogy elemezzék-e a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznot. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosnak kell lenniük az érintett kérdések és válaszok tervezetének alkalmazási körével, jellegével és hatásával, illetve az ügy különös sürgősségével. A 37. cikkben említett érdekképviseleti csoport bevonása esetén titoktartási kötelezettség alkalmazandó.

(5) A Hatóság az uniós jog értelmezését megkövetelő kérdéseket továbbítja a Bizottságnak. A Hatóság közzétesz a Bizottság által adott minden választ.”

13. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a banki érdekképviseleti csoport megkeresésére, vagy saját kezdeményezésére – ideértve azt az esetet is, amikor az természetes vagy jogi személyektől származó kellően megalapozott információkon alapul – és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot, ismerteti, hogy hogyan kíván eljárni az ügyben, és adott esetben vizsgálja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben megállapított hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság – azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot – kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más, hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságtól való információkérés az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához szükségesnek ítélt információk megszerzéséhez elégtelennek bizonyult vagy elégtelennek tekintendő.

Az ilyen megkeresés címzettje indokolatlan késedelem nélkül világos, pontos és teljes körű információkat bocsát a Hatóság rendelkezésére.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az e rendelet szerinti hatáskörök sérelme nélkül és a (3) bekezdésben meghatározott ajánlás kibocsátása előtt, a Hatóság – amennyiben azt az uniós jog megsértésének megszüntetésére megfelelőnek ítéli – megkeresi az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak a hatáskörrel rendelkező hatóság uniós jognak való megfeleléséhez szükséges intézkedésekről.”;

c) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az e cikk (4) bekezdésében említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszerek rendes működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges a megfelelés hiányának kellő időben történő orvoslása, a Hatóság – amennyiben az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei a pénzügyi intézményekre vagy – a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos ügyekkel összefüggésben – a pénzügyi ágazatbeli szereplőkre közvetlenül alkalmazandók, a pénzügyi intézménynek vagy egy másik pénzügyi ágazatbeli szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely gyakorlat megszüntetését is.

A pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos ügyekkel összefüggésben – amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei nem alkalmazandók közvetlenül a pénzügyi ágazatbeli szereplőkre – a Hatóság határozatot hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóság részére, hogy az abban meghatározott időtartamon belül feleljen meg az e cikk (4) bekezdésében említett hivatalos véleménynek. Amennyiben a hatóság nem felel meg az adott határozatnak, a Hatóság egy az első albekezdés szerinti határozatot is elfogadhat. E célból a Hatóság alkalmazza a teljes vonatkozó uniós jogot, és amennyiben a vonatkozó uniós jog irányelvekből áll, a nemzeti jogot annyiban, amennyiben az az említett irányelveket ülteti át. Amennyiben a vonatkozó uniós jog rendeletekből áll, valamint amennyiben az említett rendeletek kifejezetten opciókat biztosítanak a tagállamoknak, a Hatóság a nemzeti jogot is alkalmazza annyiban, amennyiben az ilyen opciók érvényesítésére sor került.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdéssel összhangban elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük a hivatalos véleménynek vagy – adott esetben – a határozatnak.”

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A bejelentő személyek védelme

(1) A Hatóság külön bejelentési csatornákat hoz létre a bejelentő természetes vagy jogi személyek által az uniós jog tényleges vagy lehetséges megsértésével, a joggal való visszaéléssel vagy alkalmazásának elmulasztásával kapcsolatban szolgáltatott információk fogadására és kezelésére.

(2) Az ezeken a csatornákon keresztül bejelentést tevő természetes vagy jogi személyeket az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban adott esetben védeni kell a megtorlással szemben.

(3) A Hatóság biztosítja, hogy minden információ névtelenül vagy titkosan és biztonságosan benyújtható legyen. Amennyiben a Hatóság úgy tekinti, hogy a benyújtott információ lényeges jogsértésre utaló bizonyítékokat vagy arra utaló megalapozott gyanút tartalmaz, a Hatóság visszajelzést ad a bejelentő személynek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).”

15. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a Tanács e cikk (2) bekezdése alapján határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelmet komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az említett jogalkotási aktusokban meghatározott követelményeket.”

16. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

a) egy vagy több érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy eljárásának hiányával;

b) olyan esetekben, amikor az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok úgy rendelkeznek, hogy a Hatóság a saját kezdeményezésére segítséget nyújthat, amennyiben objektív okok alapján meghatározható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, és amikor a Hatóság az említett jogi aktusokkal összhangban, az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően a saját kezdeményezésére segítheti az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

- b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

- a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
 - i. a határidő lejár; vagy
 - ii. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;
- b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
 - i. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy
 - ii. két hónap eltelt azóta, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kézhez kapta egy másik, hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló megkeresését, hogy tegyen intézkedést az említett jogi aktusoknak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a megkeresést teljesítő határozatot.

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 44. cikk (3a) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő, összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes, hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalt az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás befejezéséig.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokra. A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és a (3) bekezdés szerinti eljárások befejezéséről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

- e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény vagy – a pénzmossás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos ügyekkel összefüggésben – a pénzügyi ágazatbeli szereplő teljesítse az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó követelményeket, a Hatóság a pénzügyi intézménynek vagy a pénzügyi ágazatbeli szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely gyakorlat megszüntetését is.

A Hatóság a pénzügyi rendszer pénzmossás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos ügyekkel összefüggésben egy e bekezdés első albekezdése szerinti határozatot is elfogadhat, amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei nem alkalmazandók közvetlenül a pénzügyi ágazatbeli szereplőkre. E célból a Hatóság alkalmazza a teljes vonatkozó uniós jogot, és amennyiben a vonatkozó uniós jog irányelvekből áll, a nemzeti jogot annyiban, amennyiben az az említett irányelveket ülteti át. Amennyiben a vonatkozó uniós jog rendeletekből áll, illetőleg amennyiben az említett rendeletek kifejezetten opciókat biztosítanak a tagállamoknak, a Hatóság a nemzeti jogot is alkalmazza annyiban, amennyiben az ilyen opciók érvényesítésére sor került.”

17. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörein belül előmozdítja és nyomon követi az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal létrehozott felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működését, valamint elősegíti az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásának következetességét és koherenciáját. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete a felügyeleti kollégiumok teljes jogú tagjaként részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett helyszíni vizsgálatokat is.”;

- b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stressztesztet, valamint a rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését annak biztosítására, hogy a tesztet tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz a stressztesztben azonosított problémák kezelésére, ideértve a külön értékelések lefolytatására vonatkozó ajánlást is; az uniós szintű értékelések módszerei, gyakorlatai és eredményei összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében ajánlhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet ilyen helyszíni vizsgálatokban;”

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított felhatalmazásokkal összhangban és a 10–15. cikkel összhangban szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében. A Hatóság a 16. cikkel összhangban elfogadott iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.”

18. A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Rendszerkockázatra vonatkozó általános rendelkezések”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben és a 23. cikkel összhangban – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló közös mennyiségi és minőségi mutatókat (kockázati jelzőrendszert).”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság megkeresésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelemre jelentett potenciális veszélyeket.

Az első albekezdés alapján elvégzett vizsgálatot követően a felügyeleti tanács ajánlásokat készíthet az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.”

19. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi intézmények jelentette vagy nekik okozott rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is, ideértve a környezettel kapcsolatos potenciális rendszerkockázatot is. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi intézményeket megerősített felügyelet alá kell vonni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanalási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.”

20. A 27. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdését el kell hagyni.

21. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) uniós stratégiai felüyeleti prioritásokat hoz létre a 29a. cikkel összhangban;

ab) koordinációs csoportokat hoz létre a 45b. cikkel összhangban a felüyeleti konvergencia előmozdítása és a legjobb gyakorlatok azonosítása érdekében;”

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve a kibertbiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – többek között a technológiai innovációra tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára;”

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„f) nyomkövetési rendszert vezet be a környezeti, a társadalmi és az irányítással kapcsolatos lényeges kockázatok értékelésére, figyelembe véve az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodást;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság adott esetben az egységes felüyeleti megközelítés és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

Egy közös felüyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság az uniós pénzügyi intézmények felüyeletére alkalmazandó naprakész uniós felüyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket és a pénzügyi intézmények és piacok méretét. A Hatóság egy, a pénzügyi intézmények szanalására az Unióban alkalmazandó naprakész uniós szanalási kézikönyvet is kidolgoz és naprakészen tart, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét. Az uniós felüyeleti kézikönyv és az uniós szanalási kézikönyv egyaránt meghatározza a legjobb gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.

A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az (1) bekezdés a) pontjában említett véleményekről és az e bekezdésben említett eszközökről. A Hatóság ezenkívül adott esetben elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük a vélemények vagy eszközök alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát.”

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Uniós stratégiai felüyeleti prioritások

A Hatóság a felüyeleti tanácsban folytatott megbeszélést követően, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kapott hozzájárulásokat, az uniós intézményekben folyó munkát, valamint az ERKT által közzétett elemzéseket, figyelemzetéseket és ajánlásokat figyelembe véve legalább háromévente március 31-ig azonosít legfeljebb két, az Unió egészére nézve releváns prioritást, amelyek jövőbeli fejleményeket és tendenciákat tükröznek. Munkaprogramjaik elkészítésekor a hatáskörrel rendelkező hatóságok figyelembe veszik ezeket a prioritásokat, és erről megfelelően értesítik a Hatóságot. A Hatóság megvitatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a következő évben lefolytatandó releváns tevékenységeket, és levonja a következtetéseket. A Hatóság megvitatja a lehetséges nyomon követést, amely az érintett területre vonatkozó iránymutatásokat, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlásokat és partneri felülvizsgálatokat foglalhat magában.

A Hatóság által azonosított, az Unió egészére nézve releváns prioritások nem akadályozzák meg a hatáskörrel rendelkező hatóságokat abban, hogy a legjobb gyakorlataikat alkalmazzák, további nemzeti prioritásaikkal és fejleményeikkel kapcsolatban intézkedjenek, továbbá figyelembe kell venni a nemzeti sajátosságokat.”

23. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának és hatékonyságának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok tervezése és végzése során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott bármely releváns információt és az érdekelt felektől származó bármely releváns információt is.

(2) E cikk alkalmazásában a Hatóság eseti partneri felülvizsgálati bizottságokat hoz létre, amelyek a Hatóság személyzetéből és a hatáskörrel rendelkező hatóságok tagjaiból állnak. A partneri felülvizsgálati bizottságokban a Hatóság személyzetének egy tagja elnököl. Az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően az elnök tesz javaslatot a partneri felülvizsgálati bizottság elnökére és tagjaira, amelyet a felügyeleti tanács hagy jóvá. A javaslatot jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve akkor, ha az elnök javaslatát követő 10 napon belül a felügyeleti tanács határozatot hoz az elutasításáról.

(3) A partneri felülvizsgálat többek között értékeli:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;
- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia hatékonyságát és mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatok alkalmazását, amelyek elfogadásából más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartásának hatékonyságát és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetén a felelős személyekkel szemben kiszabott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket.

(4) A Hatóság jelentést készít a partneri felülvizsgálat eredményeiről. E partneri felülvizsgálati jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (3a) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi partneri felülvizsgálati jelentéssel való összhang fenntartása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából. Az igazgatótanács különösen azt értékeli, hogy a módszertant ugyanolyan módon alkalmazták-e. A jelentés megindokolja és meghatározza a partneri felülvizsgálat eredményeként megfelelőeknek, arányosaknak és szükségeseknek tekintett nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vélemények formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálat eredményét, továbbá a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(5) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak, ha – a partneri felülvizsgálat eredményére vagy a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi intézményekre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó uniós szabályok további harmonizációja uniós szempontból szükséges.

(6) A partneri felülvizsgálati jelentés közzététele után két évvel a Hatóság nyomonkövetési jelentést készít. A nyomonkövetési jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (3a) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi nyomonkövetési jelentéssel való összhang fenntartása érdekében. A nyomonkövetési jelentésnek tartalmaznia kell többek között azon intézkedések megfelelőségének és hatékonyságának az értékelését, amelyeket a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságok hoztak válaszul a partneri felülvizsgálati jelentés nyomonkövetési intézkedéseire.

(7) A partneri felülvizsgálati bizottság a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott konzultációt követően azonosítja a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait. A Hatóság közzéteszi a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait és a (6) bekezdésben említett nyomonkövetési jelentés indokolással ellátott fő megállapításait. Ha a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításai eltérnek a partneri felülvizsgálati bizottság által azonosítottaktól, akkor a Hatóság titoktartás mellett továbbítja a partneri felülvizsgálati bizottság megállapításait az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ha a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóság attól tart, hogy a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításainak közzététele kockázatot jelentene a pénzügyi rendszer stabilitására nézve, lehetősége van arra, hogy a kérdést a felügyeleti tanács elé terjessze. A felügyeleti tanács dönthet úgy, hogy nem teszi közzé az említett kivonatokat.

(8) E cikk alkalmazásában az igazgatótanács javaslatot tesz egy, a következő két évre szóló partneri felülvizsgálati munkatervre, amelyben többek között figyelembe kell venni a múltbeli partneri felülvizsgálati eljárások tanulságait, valamint a 45b. cikkben említett koordinációs csoportok megbeszéléseit. A partneri felülvizsgálati munkaterv az éves és a többéves munkaprogram külön részét képezi. A partneri felülvizsgálati munkatervet nyilvánosságra kell hozni. Sürgős esetben vagy előre nem látható események bekövetkezése esetén a Hatóság további partneri felülvizsgálatok elvégzéséről dönthet.”

24. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor a kedvezőtlen fejlemények esetlegesen veszélyeztethetik a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.”;

b) a második bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság elősegíti egy koordinált uniós válasz kialakítását, többek között a következők révén:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) megfelelő intézkedések meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ea) megfelelő intézkedések meghozatala az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedések koordinálása érdekében, a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépésének megkönnyítése céljából;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A technológiai innovációra vonatkozó közös európai megközelítés kialakításához való hozzájárulás érdekében a Hatóság – adott esetben a fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottság támogatásával – elősegíti a felügyeleti konvergenciát, megkönnyítve a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépését, különösen az információk és a legjobb gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”

25. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Információcsere az alkalmasságról és a feddhetetlenségről

A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítási- és Foglalkoztatásiügynökség) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) együtt létrehoz egy rendszert a pénzügyi intézmények befolyásoló részesedéseinek tulajdonosai, igazgatói és kulcsfontosságú feladatokat ellátó személyei alkalmasságának és feddhetetlenségének a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi értékelése szempontjából releváns információk kicseréléséhez.”

26. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A piaci fejlemények, többek között a stressztesztek értékelése”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörén belül nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiazi Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének elemzést is tartalmaznia kell azokról a piacokról, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint egy értékelést a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatásáról.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következőket:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmény pénzügyi helyzetére, figyelembe véve többek között a káros környezeti fejleményekből eredő kockázatokat;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) közös módszertanok az egész Unióra kiterjedő értékeléseknek alávétendő pénzügyi intézmények azonosítására;”

iv. a c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) közös módszertanok az egyes termékek és forgalmazási folyamatok által a pénzügyi intézményre gyakorolt hatás értékelésére;

d) közös módszertanok az eszközértékelésre, szükség szerint a stresszteszt céljára; valamint”;

v. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„e) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a környezeti kockázatok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmények pénzügyi stabilitására.”;

vi. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a Hatóság együttműködik az ERKT-vel.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hez a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról az e rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett kockázati jelzőrendszerrel együtt.”;

e) a (3b) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3b) A Hatóság kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, hogy írják elő a pénzügyi intézmények számára, hogy a (3a) bekezdés szerint általuk szolgáltatandó információt vessék alá független ellenőrzésnek.”

27. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok, ideértve az egyenértékűséget is

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet szabályozó, felügyeleti és adott esetben szanalási hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok kormányzataival. Ezek a megállapodások nem teremtene az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek az említett harmadik országokkal.

Ha valamely harmadik ország a Bizottság által az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke alapján elfogadott, hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban szerepel azon országok és területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, akkor a Hatóság nem köthet igazgatási megállapodásokat e harmadik ország szabályozó, felügyeleti és adott esetben szanalási hatóságaival. Ez nem zárja ki a Hatóság és az adott harmadik országbeli hatóságok között az Unió pénzügyi rendszerére jelentett veszélyek csökkentését célzó együttműködés egyéb formáit.

(2) A Hatóság a Bizottság tanácsadás iránti kifejezett kérésére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.

(3) Külön figyelmet fordítva a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére és a belső piac működésére gyakorolt hatásaikra, a Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokbeli releváns szabályozási és felügyeleti, valamint adott esetben szanalási fejleményeket, végrehajtási gyakorlatokat és piaci fejleményeket – annyiban, amennyiben ezek a kockázatalapú egyenértékűségi értékelések szempontjából relevánsak –, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján.

A Hatóság ezenfelül ellenőrzi, hogy továbbra is teljesülnek-e azok a kritériumok, amelyek alapján az említett egyenértékűségi határozatokat meghozták, illetve az azokban meghatározott feltételek.

A Hatóság felveheti a kapcsolatot harmadik országok érintett hatóságaival. A Hatóság bizalmas jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiazi Hatóság), amelyben összefoglalja az összes egyenértékű harmadik ország tekintetében végzett nyomon követésének megállapításait. E jelentés különös figyelmet fordít a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére vagy a belső piac működésére gyakorolt hatásokra.

Ha a Hatóság az e bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási, felügyeleti, vagy adott esetben szanalási, illetve végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan releváns fejleményeket azonosít, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására, a piac integritására, a befektetők védelmére, vagy a belső piac működésére, erről bizalmasan és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

(4) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az e cikk (1) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság – amennyiben lehetséges – együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, és adott esetben szanalási hatóságaival is, amelyek szabályozási és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek ismerték el. Elvben ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság a következőkre vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

- a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, a felügyeleti megközelítésre, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amelyek hatással lehetnek az egyenértékűségi határozatra;
- b) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások, az ilyen egyenértékűségi határozatok betartásához szükséges mértékben.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést.

(5) A Hatóság igazgatási megállapodás-mintákat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen megállapodás-mintákat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésbe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok kormányzataival kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által az e cikk (3) bekezdésével összhangban folytatott nyomon követésre vonatkozó információkat.

(6) A Hatóság az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok szerinti hatáskörein belül hozzájárul az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez a nemzetközi fórumokon.”

28. A 34. cikket el kell hagyni.

29. A 36. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdést el kell hagyni;
- b) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetésének vagy ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság a felügyeleti tanács legközelebbi ülésén – vagy adott esetben korábban – megvitatta e figyelmeztetést vagy ajánlást azzal a céllal, hogy értékelje az ilyen figyelmeztetésnek vagy ajánlásnak a Hatóság feladatainak teljesítésére gyakorolt hatásait, valamint az ezzel kapcsolatos lehetséges betartatást.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT számára. Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban tájékoztatja erről az Európai Parlamentet. Az ERKT erről a Tanácsot is tájékoztatja.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetésének és ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az ezzel a rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő időben történő betartatást.

Ha a címzett nem kívánja követni az ERKT ajánlását, ennek okait közli és megvitatta a felügyeleti tanáccsal.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t az általa az ERKT valamely ajánlása nyomán hozott intézkedésekről, a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját.”;

- c) a (6) bekezdést el kell hagyni.

30. A 37. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A banki érdekképviselési csoport 30 tagból áll. E tagok a következőkből állnak:

- a) az Unióban működő pénzügyi intézményeket kiegyensúlyozott arányban képviselő 13 tag, akik közül három szövetkezeti és takarékbankokat képvisel;
- b) az Unióban működő pénzügyi intézmények munkavállalóinak képviselőit, a fogyasztókat, a banki szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit képviselő 13 tag; valamint
- c) négy független, élvonalbeli tudományos szakember tag.

(3) A banki érdekképviseleti csoport tagjait nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács a határozata meghozatalakor a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a banki ágazat sokszínűségének megfelelő figyelembevételét, a földrajzi és nemek közötti egyensúlyt, valamint az Unió egész területén működő érdekelt felek képviseletét. A banki érdekképviseleti csoport tagjait képzettségük, készségeik, szakirányú ismereteik és bizonyított szakmai tapasztalataik szerint kell kiválasztani.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A banki érdekképviseleti csoport a tagjai közül választ elnököt. Az elnök megbízatása kétéves időszakra szól.

Az Európai Parlament felkérheti a banki érdekképviseleti csoport elnökét, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljon a képviselők által feltett bármely kérdésre.”;

- c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – az e rendelet 70. cikkében meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít a banki érdekképviseleti csoport számára. Megfelelő ellentételezést kell biztosítani a banki érdekképviseleti csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Ez az ellentételezés figyelembe veszi a tagok előkészületekkel és nyomon követéssel kapcsolatos munkáját, és legalább egyenértékű a tisztviselőkre vonatkozó, a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (*) megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: a Személyzeti Szabályzat) V. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti megtérítési mértékkel. A banki érdekképviseleti csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. A banki érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

(*) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A banki érdekképviseleti csoport tanácsot nyújthat be a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10–16., a 29., a 30. és a 32. cikkben meghatározott feladatokra.

Ha a banki érdekképviseleti csoport tagjai nem tudnak egymással megegyezni a tanács tekintetében, akkor a csoport tagjainak egyharmada vagy az érdekelt felek egyik csoportját képviselő tagok külön tanácsot bocsáthatnak ki.

A banki érdekképviseleti csoport, az értékpapírpiazi érdekképviseleti csoport, a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, valamint a foglalkoztatóinyudj-érdekképviseleti csoport közös tanácsot adhat az EFH-k munkájával összefüggő kérdésekben a közös álláspontokról és közös intézkedésekről szóló 56. cikk szerint.”;

- e) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviseleti csoport tanácsait, tagjainak külön tanácsait és a konzultációik eredményét, valamint az arra vonatkozó információt, hogy miként vették figyelembe a tanácsokat és a konzultációk eredményét.”

31. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) A Hatóság a 17., a 18. és a 19. cikk alapján hozott határozatok elfogadásakor az e cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban jár el.

(2) A Hatóság a címzett hivatalos nyelven tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtetheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. A címzett kifejtetheti álláspontját a saját hivatalos nyelvén. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

- (3) A Hatóság határozatait indokolni kell.
- (4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.
- (5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése alapján határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.
- (6) A Hatóságnak a 17., a 18. vagy a 19. cikk alapján hozott határozatait nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az említett pénzügyi intézmények jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”

32. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az elnök;”

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”

33. A 41. és a 42. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

(1) A felügyeleti tanács saját kezdeményezésére vagy az elnök kérésére a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. Az igazgatótanács vagy az elnök kérésére a felügyeleti tanács az igazgatótanácsra ruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak a belső bizottságokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 17. cikk alkalmazásában és a 9a. cikk (7) bekezdésében említett bizottság szerepének sérelme nélkül az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet olyan hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, amely feltehetően megsértette az uniós jogot, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet az ügyhöz és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(3) A 19. cikk alkalmazásában és a 9a. cikk (7) bekezdésében említett bizottság szerepének sérelme nélkül az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(4) A 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében előírt vizsgálat elvégzése céljából az elnök javaslatot tehet a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatra és egy független munkacsoport összehívására vonatkozó határozatra, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(5) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett munkacsoportok vagy az elnök javaslatot tesznek a 17. cikk vagy a 19. cikk szerinti határozatok felügyeleti tanács általi végleges elfogadására, kivéve a pénzügyi rendszer pénzmosásra és terrorizmusfinanszírozásra való felhasználásának megelőzését érintő ügyekben. Az e cikk (4) bekezdésében említett munkacsoport bemutatja a felügyeleti tanácsnak a 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdése alapján végzett vizsgálat eredményét.

(6) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát.

42. cikk

A felügyeleti tanács függetlensége

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek, vagy bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni a felügyeleti tanács tagjait a feladataik ellátása során.

(3) A felügyeleti tanács tagjai, az elnök, valamint a felügyeleti tanács ülésein részt vevő, szavazati joggal nem rendelkező képviselők és megfigyelők az ilyen ülések előtt pontos és teljes körű nyilatkozatot tesznek a napirendi pontokkal kapcsolatban a függetlenségüket esetleg befolyásoló bármilyen érdekeltségük hiányáról vagy meglétéről, és érdekeltségük esetén tartózkodnak az ilyen napirendi pontokról folytatott megbeszéléseken vagy szavazásokon való részvételtől.

(4) A felügyeleti tanács eljárási szabályzatában megállapítja a (3) bekezdésben említett érdekeltségi nyilatkozatra és az összeférhetlenség elkerülésére és kezelésére vonatkozó gyakorlati szabályokat.”

34. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért. Adott esetben az érintett belső bizottság vagy munkacsoport, az elnök vagy az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács az igazgatótanács javaslata alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkör gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett. A felügyeleti tanács az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti az ügyvezető igazgatót a megbízatása alól.”

35. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk

A felügyeleti tanács által elfogadott határozatok átláthatósága

A Hatóság a 70. cikktől függetlenül, a felügyeleti tanács egyes üléseinek időpontjától számított hat héten belül az Európai Parlament rendelkezésére bocsátja legalább azon ülés átfogó és érdemi jegyzőkönyvét, amelynek ismerete lehetővé teszi a lefolytatott viták maradéktalan megértését, ideértve a határozatok magyarázatokkal ellátott listáját. Ez a jegyzőkönyv nem tükrözheti a felügyeleti tanács olyan vitáit, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.”

36. A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve az e rendelet 10–16. cikkében meghatározott jogi aktusok tekintetében, valamint az e rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és az e rendelet VI. fejezete szerint elfogadott intézkedések és határozatok tekintetében a felügyeleti tanács a tagjainak az EUSZ 16. cikkének (4) bekezdésében és az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott minősített többségével hoz határozatot, amelynek magában kell foglalnia legalább azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó – a szavazáson jelen lévő – tagok egyszerű többségét, amely tagállamok az 1024/2013/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott részt vevő tagállamok (a továbbiakban: a részt vevő tagállamok), valamint azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó – a szavazáson jelen lévő – tagok egyszerű többségét, amely tagállamok részt nem vevő tagállamok (a továbbiakban: a részt nem vevő tagállamok).

Az elnök nem szavazhat a második albekezdésben említett határozatokról.

A munkacsoportoknak a 41. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti összetétele és a 30. cikk (2) bekezdésében említett partneri felülvizsgálati bizottság tagjai tekintetében a felügyeleti tanács az elnöke javaslatainak mérlegelésekor konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése szerint elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésétől eltérve a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével – amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többségét és a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többségét – hozza meg határozatait.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) A 30. cikk szerinti határozatok tekintetében a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatokról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha a felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács az e cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban vitatja meg a határozattervezetet és dönt arról.

(3b) A 17. és a 19. cikk szerinti határozatok tekintetében a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többsége vagy a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha a felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács a határozattervezetet megvitatja, és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai azt egyszerű többséggel elfogadhatják, amely egyszerű többség magában foglalja a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többségét, valamint a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiából származó tagok egyszerű többségét.

Az első albekezdéstől eltérve, attól az időponttól kezdve, amikor a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó szavazati joggal rendelkező tagok száma négy vagy annál kevesebb, a javasolt határozatot a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével kell elfogadni, amely magában foglalja a részt nem vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaiból származó tagok legalább egy szavazatát.”;

c) a (4) és a (4a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az ügyvezető igazgatóra és az Európai Központi Bank felügyeleti tanácsa által kinevezett képviselőjére.

(4a) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.”

37. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak sorából választott hat személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

(2) A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele biztosítja a nemek egyensúlyát és arányos, valamint az Unió egészét tükrözi. Az igazgatótanács legalább két tagja a részt nem vevő tagállamok képviselője. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök a saját kezdeményezésére, illetve a tagjai legalább egyharmadának kérésére hívja össze, és azokat az elnök vezeti. Az igazgatótanács minden felügyeleti tanácsi ülés előtt, és az igazgatótanács által szükségesnek tekintett rendszerességgel ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.”

38. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az igazgatótanács a tagjainak egyszerű többségével határoz, konszenzusra törekedve. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Az elnök szavazati joggal rendelkező tagnak minősül.

(2) Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

(3) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

45b. cikk

Koordinációs csoportok

(1) Az igazgatótanács saját kezdeményezésére vagy valamely hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére koordinációs csoportokat állíthat fel olyan meghatározott témákban, amelyek esetében egyes piaci fejleményekre tekintettel koordinálásra lehet szükség. Az igazgatótanács a felügyeleti tanács öt tagjának kérésére koordinációs csoportokat állít fel meghatározott témákban.

(2) A koordinációs csoportokban az összes hatáskörrel rendelkező hatóság részt vesz, és a 35. cikkel összhangban a koordinációs csoportok rendelkezésére bocsátja az ahhoz szükséges információkat, hogy a koordinációs csoportok a megbízatásuknak megfelelően elvégezhessék koordinációs feladataikat. A koordinációs csoportok munkájának alapját a hatáskörrel rendelkező hatóságok által szolgáltatott információk, valamint a Hatóság által azonosított megállapítások képezik.

(3) A csoportok elnöki tisztét az igazgatótanács egy tagja tölti be. Az igazgatótanács koordinációs csoportért felelős tagja minden évben beszámol a felügyeleti tanácsnak a megbeszélések és megállapítások főbb elemeiről, valamint – adott esetben – javaslatot tesz szabályozási nyomon követésre vagy partneri felülvizsgálatra az adott területen. A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik a Hatóságot arról, hogy tevékenységeik során miként vették figyelembe a koordinációs csoportok munkáját.

(4) Az olyan piaci fejlemények nyomon követésekor, amelyek a koordinációs csoportok figyelmének középpontjában állhatnak, a Hatóság a 35. cikkel összhangban kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a nyomonkövetési szerepének betöltéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátását.”

39. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Az igazgatótanács függetlensége

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek és bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait a feladataik elvégzése során.”

40. A 47. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az igazgatótanács – a 9a., a 9b., a 30., valamint a 17. és a 19. cikkben megállapított, a pénzügyi rendszer pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos ügyekre vonatkozó feladatok kivételével – minden ügyet megvizsgálhat, azokban véleményt adhat és javaslatokat tehet.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az igazgatótanács – jóváhagyás céljából – éves jelentést terjeszt a felügyeleti tanács elé a Hatóság tevékenységéről, ideértve az elnök feladatainak ellátását is.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az igazgatótanács a felügyeleti tanács javaslatát kellően figyelembe véve az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban nevezi ki és menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az igazgatótanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

41. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, beleértve a felügyeleti tanács által elfogadandó napirend meghatározását, az ülések összehívását és az ügyek határozatra való előterjesztését, valamint vezeti a felügyeleti tanács üléseit.

Az elnök felelős az igazgatótanács napirendjének meghatározásáért, amelyet az igazgatótanács fogad el, valamint vezeti az igazgatótanács üléseit.

Az elnök felkérheti az igazgatótanácsot, hogy mérlegelje egy koordinációs csoportnak a 45b. cikkel összhangban történő felállítását.”;

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteendő nyílt, a nemek közötti egyensúly elvét tiszteletben tartó kiválasztási eljárást követően választják ki. A felügyeleti tanács a Bizottság segítségével összeállítja az elnöki tisztségre pályázó alkalmas jelöltek szűkített listáját. A Tanács a szűkített lista alapján, az Európai Parlament általi megerősítést követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegésben megállapították a bűnösségét, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján eljárva határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja az elnök feladatait. Az alelnököt nem lehet az igazgatótanács tagjai közül megválasztani.”;

- c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett értékelés céljából az elnök feladatait az alelnök végzi el.

A Tanács – a felügyeleti tanács javaslatára eljárva és a Bizottság segítségével, valamint az első albekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az elnök csak nyomós okból menthető fel. Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a Tanácsnak a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultáció után elfogadott határozatát követően.”

42. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök függetlensége”;

- b) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”

43. A 49a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök az ülést követő két héten belül nyilvánosságra hoz a külső érdekelt felekkel megtartott minden ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a Személyzeti Szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

44. Az 50. cikket el kell hagyni.

45. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), hogy az ágazati sajátosságok figyelembevétele mellett biztosítsa az ágazatok közötti következetességet, különösen a következők terén:”;

ii. az első franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— pénzügyi konglomerátumok, és amennyiben az uniós jog előírja, prudenciális konszolidáció.”;

iii. az ötödik és a hatodik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— kiberbiztonság,

— információcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje az ERKT-vel és a többi európai felügyeleti hatósággal.”;

iv. a szöveg a következő franciabekezdésekkel egészül ki:

„— lakossági pénzügyi szolgáltatások, valamint a betétesek, fogyasztók és befektetők védelmével kapcsolatos kérdések,

— az 1. cikk (6) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság általi tanácsadás.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A vegyes bizottság segítheti a Bizottságot az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (5) bekezdésében említett jelentés szerinti központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolásának biztosítására vonatkozó feltételek, valamint műszaki előírások és eljárások értékelésében, továbbá az említett irányelv szerinti nemzeti nyilvántartások hatékony összekapcsolásában.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely állandó titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.”

46. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT második alelnöke.”;

b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vegyes bizottság legalább háromhavonta ülészik.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hatóság elnöke rendszeresen tájékoztatja a felügyeleti tanácsot a vegyes bizottság ülésein kialakított álláspontokról.”

47. Az 56. és az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

Az e rendelet II. fejezetében meghatározott tevékenységi körén belül, és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns –, a Hatóság konszenzussal közös álláspontot alakít ki adott esetben az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapíri Hatóság).

Amennyiben az uniós jog azt előírja, az e rendelet 10–16. cikke szerinti intézkedéseket, valamint az e rendelet 17., 18. és 19. cikke szerinti azon határozatokat, amelyek a 2002/87/EK irányelv és az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíri Hatóság) hatáskörébe is tartozó – jogalkotási aktusok alkalmazásával kapcsolatosak, adott esetben a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítási és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapíri Hatóság) egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

- (1) A vegyes bizottság albizottságokat hozhat létre azzal a céllal, hogy a vegyes bizottság számára közös álláspontok és közös intézkedések tervezeteit készítsék elő.
- (2) Minden albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és minden egyes tagállam érintett hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.
- (3) Minden albizottság elnököt választ az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői közül, aki egyúttal megfigyelői szerepet tölt be a vegyes bizottságban.
- (4) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.
- (5) A vegyes bizottság nyilvánosságra hozza a honlapján az összes létrehozott albizottságot, ideértve a megbízásukat és a tagjaik listáját, az albizottságban ellátott feladataikkal együtt."

48. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Létrejön az EFH-k fellebbviteli tanácsa.”;

- b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyrabecsült személyek, akik az uniós jog területén igazolt szaktudással és kellően magas szintű nemzetközi szakmai gyakorlattal rendelkeznek a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapírpiaci területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmények vagy szervek jelenlegi alkalmazottai és a banki érdekképviseleti csoport tagjai közé. A tagok és a póttagok valamely tagállam állampolgárai, és az Unió legalább két hivatalos nyelvének alapos ismeretével rendelkeznek. A fellebbviteli tanács megfelelő jogi szakértelemmel rendelkezik ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörei gyakorlásának jogszerűségével, többek között arányosságával kapcsolatban.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett, érdeknilvánításra vonatkozó nyilvános felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felüyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.

Az Európai Parlament a szűkített lista kézhezvételét követően felkérheti a tag- és a póttagjelölteket, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre.

Az Európai Parlament felkérheti a fellebbviteli tanács tagjait, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre, kivéve az olyan nyilatkozatok, kérdések vagy válaszok esetében, amelyek a fellebbviteli tanács által eldöntött vagy nála függőben lévő egyedi ügyekhez kapcsolódnak.”

49. Az 59. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Sem a fellebbviteli tanács tagjai, sem a Hatóság operatív és titkársági támogatást nyújtó személyzete nem vehetnek részt a fellebbezési eljárásban, ha az bármely személyes érdeküket érinti, ha korábban az eljárás egyik felének képviseletét látták el, vagy ha részt vettek a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.”

50. A 60. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell benyújtani a Hatósághoz, attól a naptól számított három hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított három hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számított három hónapon belül határoz a fellebbezésről.”

51. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„60a. cikk

A Hatóság hatáskörtúllépése

Bármely természetes vagy jogi személy indokolással ellátott tanácsot küldhet a Bizottságnak, ha az említett személy úgy véli, hogy a Hatóság a 16. és a 16b. cikk alapján eljárva túllépte hatáskörét, ideértve, amikor nem tartotta be az 1. cikk (5) bekezdésében említett arányosság elvét, és hogy ez az említett személyt közvetlenül és személyében érinti.”

52. A 62. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 70. cikkével összhangban európai szervként működő Hatóság bevételei különösen a következők bármilyen kombinációjából állnak:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„d) a tagállamok vagy megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, képzésekért, valamint a Hatóság által nyújtott bármely egyéb szolgáltatásért felszámított, megállapodás szerinti díjak, amennyiben ezeket a szolgáltatásokat egy vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezetten kérte.”;

c) a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamoknak vagy megfigyelőknek az első albekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk megkérdőjelezné a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságok által a Hatóságra ruházott feladatok költségei ellentételezésének minősülő önkéntes hozzájárulások nem tekintendők olyanoknak, mint amelyek megkérdőjelezzik a Hatóság függetlenségét”.

53. A 63., a 64. és a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a becsült bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, és ezt a létszámtervvel együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felüyeleti tanácsnak.

(2) Az igazgatótanács által jóváhagyott tervezet alapján a felüyeleti tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(3) Az egységes programozási dokumentumot az igazgatótanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek.

(4) A Bizottság az egységes programozási dokumentumot figyelembe véve az Unió költségvetés-tervezetében feltünteteti a létszámtervre tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács elfogadja a Hatóság létszámtervét. Az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(6) A Hatóság költségvetését a felüyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. A Hatóság költségvetését szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(7) Az igazgatótanács indokolatlan késelem nélkül értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására, különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.

(8) A költségvetési rendelet 266. és 267. cikkének sérelme nélkül az Európai Parlament és a Tanács jóváhagyása szükséges minden olyan projekthez, amely jelentős pénzügyi vagy hosszú távú hatást gyakorolhat a Hatóság költségvetésének finanszírozására, különösen ingatlanprojekt, például épületek bérbevétele vagy megvétele esetében, ideértve a megszüntetési záradékokat is.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság éves költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót. A 70. cikk nem zárja ki, hogy a Hatóság a Számvevőszék hatáskörébe tartozó bármely információt a Számvevőszék kérésére a Számvevőszék rendelkezésére bocsásson.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által megállapított módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést is megküldi a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

(5) Miatán beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 246. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót a felügyeleti tanács véleményével együtt a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden év június 15-ig egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által konszolidációs célból megállapított egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(8) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megküldi a Számvevőszéknek annak észrevételeire adott válaszát, és e válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 261. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15. napja előtt megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.

(11) A Hatóság indokolással ellátott véleményt ad ki az Európai Parlament álláspontjáról, valamint az Európai Parlament által a zárszámadási eljárásban tett bármely egyéb észrevételről.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (*), kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

(*) A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).”

54. A 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, korrupció és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).”

55. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében és az e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve a tisztviselőket, valamint az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt más személyeket is – az (1) és a (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények legyenek alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az igazgatótanács és a felügyeleti tanács ülésein, és akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.”;

d) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és a (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozatot (*).

(*) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).”

56. A 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján fennálló kötelezettségeit.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).”

57. A 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az igazgatótanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.”

58. A 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam között az igazgatótanács jóváhagyását követően megkötött székhely-megállapodásban kell meghatározni.”

59. A 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

Kapcsolat az Európai Bankfelügyeleti Bizottsággal

A Hatóságot az Európai Bankfelügyeleti Bizottság (EBFB) jogutódjának kell tekinteni. Az EBFB valamennyi eszköze és forrása, valamint minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjáig bezárólag automatikusan a Hatóságra száll. Az EBFB összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átszállás időpontjában. Ezt a kimutatást az EBFB és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.”

60. A 81. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) 2021. december 31-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben megállapított eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:”

ii. az a) pont bevezető mondata és i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlatainak hatékonyságát és az e gyakorlatok közötti konvergenciát;

i. a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségét és a vállalatirányítással egyenértékű standardok közötti konvergenciát;”

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„g) a vegyes bizottság működését;

h) a 8. cikk szerinti prudenciális konszolidáció akadályait vagy az arra gyakorolt hatásokat.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett általános jelentés részeként – az érintett hatóságokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést végez a 9c. cikk alkalmazásáról.

(2b) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett általános jelentés részeként – az érintett hatóságokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést végez a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos, e rendelet 1. cikkének (2) bekezdése, 8. cikke (1) bekezdésének l) pontja, valamint 9a., 9b., 17. és 19. cikke alapján a Hatóságra ruházott konkrét feladatok végrehajtásáról, működéséről és hatékonyságáról. Értékelése részeként a Bizottság elemzi az e feladatok, valamint az európai felügyeleti hatóságra (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatóságra (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) ruházott feladatok közötti kölcsönhatást, továbbá a Hatóság hatásköreinek jogi célszerűségét, hogy milyen mértékben teszik lehetővé a Hatóság számára, hogy az irányelveket átültető vagy opciókat érvényesítő nemzeti jogszabályokra alapozzon intézkedéseket. A Bizottság emellett – egy átfogó költség-haszon elemzést alapul véve, valamint a következetesség, hatékonyság és eredményesség biztosítására irányuló célkitűzést követve – alaposan megvizsgálja annak lehetőségét, hogy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos konkrét feladatokat egy meglévő vagy új, külön erre a célra szánt uniós szintű ügynökségre ruházza át.”

2. cikk

Az 1094/2010/EU rendelet módosításai

Az 1094/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a IV. címe kivételével a 2009/138/EK és a 2002/87/EK irányelv, az (EU) 2016/97 (*) és az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**), továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a biztosítókra, a viszontbiztosítókra, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre és a biztosítási közvetítőkre a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is – a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további, kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

A Hatóság az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (***) és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (****) összhangban hozzájárul az 1093/2010/EU rendelet által létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos munkájához. A Hatóság dönt az egyetértéséről az 1093/2010/EU rendelet 9a. cikkének (9) bekezdésével összhangban.

(3) A Hatóság eljár a biztosítók, a viszontbiztosítók, a pénzügyi konglomerátumok, a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények és a biztosítási közvetítők tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket, figyelembe véve a fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási tényezők integrációját is, amennyiben az ilyen intézkedések az említett jogi aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/97 irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.);

b) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

— a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság saját hatáskörén belül hozzájárul a következőkhöz:”;

— az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a biztosítással, a viszontbiztosítással és a foglalkoztatói nyugdíj-tevékenységekkel kapcsolatos kockázatvállalás megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása;

f) az ügyfél- és fogyasztóvédelem fokozása; és”;

— a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„g) a belső piacon a felügyeleti konvergencia fokozása.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E célok érdekében a Hatóság hozzájárul az e cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, megerősíti a felügyeleti konvergenciát, és a 16a. cikkel összhangban véleményeket bocsát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére.”;

iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes és átlátható módon, az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el és adott esetben tiszteletben tartja az arányosság elvét. A Hatóság elszámoltatható és feddhetetlenül jár el, valamint biztosítja, hogy minden érdekelttel méltányosan bánjanak.”;

iv. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A Hatóság tevékenységeinek és intézkedéseinek, különösen az iránymutatásoknak, az ajánlásoknak, a véleményeknek, a kérdéseknek és válaszoknak, a szabályozási standardtervezeteknek, valamint a végrehajtási standardtervezeteknek a tartalma és a formája teljes mértékben tiszteletben tartja e rendelet és a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok alkalmazandó rendelkezéseit. Amennyiben az említett rendelkezések alapján lehetséges és releváns, a Hatóság ilyen tevékenységei és intézkedései az arányosság elvével összhangban kellően figyelembe veszik a Hatóság tevékenységei és intézkedései által érintett pénzügyi intézmény, vállalkozás, más alany működésével vagy egy pénzügyi tevékenységgel együtt járó kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy bizottságot, amely tanácsot ad a Hatóságnak azzal kapcsolatban, hogy az alkalmazandó szabályoknak teljeskörűen megfelelően hogyan vegyék figyelembe a tevékenységei és az intézkedései az ágazatban jellemző sajátos különbségeket, amelyek a kockázatok jellegéből, mértékéből és összetettségéből, az üzleti modellekből és gyakorlatból, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretéből adódnak, amennyiben ezek a tényezők relevánsak az adott szabályok keretében.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). A PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazatra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások ügyfeleinek és fogyasztóinak hatékony és megfelelő védelmét.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalmon és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk egymás közötti, valamint a Hatóság részéről Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára történő megosztásának biztosítása terén.”;

c) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások – a nemzeti hatáskörök sérelme nélkül – magukban foglalják a hatáskörrel rendelkező hatóságok által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján végzendő összes releváns tevékenységet.”

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

(1) A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé.

(2) Az EUMSZ 226. cikkével összhangban a Hatóság teljes mértékben együttműködik az Európai Parlamenttel az említett cikk szerint lefolytatott bármely vizsgálat során.

(3) A felügyeleti tanács éves jelentést fogad el a Hatóság tevékenységéről – ideértve az elnök feladatainak ellátását is –, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(4) Az Európai Parlament kérésére az elnök részt vesz az Európai Parlament által a Hatóság teljesítményével kapcsolatban tartott meghallgatáson. Minden évben legalább egy meghallgatást kell tartani. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(5) Az elnök kérésére, a (4) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(6) A jelentésnek a 11–18. cikkben, valamint a 20. és a 33. cikkben említett információkon kívül tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon kért valamennyi releváns információt is.

(7) Az Európai Parlament vagy a Tanács által a Hatósághoz intézett bármely kérdésre a Hatóság az annak kézhezvételétől számított öt héten belül szóban vagy írásban válaszol.

(8) Az elnök kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével, alelnökeivel és koordinátoraival. Minden résztvevőnek tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartás követelményeit.

(9) A nemzetközi fórumokon való részvételből eredő titoktartási kötelezettségeinek sérelme nélkül a Hatóság kérésre tájékoztatja az Európai Parlamentet arról, hogy hogyan járul hozzá az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez az ilyen nemzetközi fórumokon.”

4. A 4. cikk 2. pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. a 2002/65/EK irányelv tekintetében azon hatóságok és szervek, amelyek hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy a pénzügyi intézmények megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek;”

5. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A Hatóság székhelyének helye nem befolyásolja a Hatóság feladatainak és hatásköreinek végrehajtását, irányítási struktúrájának megszervezését, fő szervezeti egységeinek működését, illetve tevékenységeinek fő finanszírozását, ugyanakkor adott esetben lehetővé teszi a Hatóság fő tevékenységeihez nem kapcsolódó adminisztratív támogató szolgáltatások és létesítménykezelési szolgáltatások uniós ügynökségekkel történő megosztását.”

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások, ajánlások és más intézkedések, többek között vélemények kidolgozása révén;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó, naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek legjobb felügyeleti gyakorlatokat, valamint magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatározni, és amely figyelembe veszi többek között az üzleti gyakorlatok és üzleti modellek változásait, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretét;”

- iii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a felügyeleti függetlenség elősegítése és nyomon követése, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi intézmények hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;”
- iv. az e)–h) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint azonosítja a legjobb gyakorlatokat;
- f) a hatáskörébe tartozó területen nyomon követi és értékeli a biztosítással, a viszontbiztosítással és a foglalkoztatói nyugdíjjal kapcsolatos fejleményeket, beleértve adott esetben különösen a háztartásoknak és a kkv-knak nyújtott hitelek, valamint az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket, kellően figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos fejleményeket;
- g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos információk megszerzése érdekében piacelemzést végez;
- h) elősegíti adott esetben a betétesek, a nyugdíjrendszeri tagok és a kedvezményezettek, a fogyasztók és a befektetők védelmét, különösen a határokon átnyúló helyzetekkel összefüggésben megmutatkozó hiányosságok tekintetében, és figyelembe véve a kapcsolódó kockázatokat;”
- v. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „ia) hozzájárul egy közös uniós pénzügyi adatstratégia kialakításához;”
- vi. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- „ka) az 1. cikk (2) bekezdésében említett összes jogalkotási aktusra vonatkozóan közzétesz és rendszeresen naprakésszé tesz a honlapján minden szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardot, iránymutatást, ajánlást, valamint kérdést és választ, többek között a folyamatban lévő munkára vonatkozó aktuális áttekintéseket, továbbá a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek elfogadásának tervezett ütemezését.”;
- vii. az l) pontot el kell hagyni;
- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(1a) Feladatainak e rendelettel összhangban történő elvégzése során a Hatóság:
- a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja;
- b) megfelelően szem előtt tartva a pénzügyi intézmények biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló célt, teljes mértékben figyelembe veszi a pénzügyi intézmények különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét; és
- c) figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, például szövetkezetek és önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját.”;
- c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
- „ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. cikkben meghatározottak szerint;”
- „da) figyelmeztetéseket bocsát ki a 9. cikk (3) bekezdésével összhangban;”
- ii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:
- „g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 16a. cikkben előírtaknak megfelelően;”

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„ga) válaszokat ad a kérdésekre a 16b. cikkben megállapítottak szerint;

gb) intézkedéseket hoz a 9c. cikkel összhangban;”

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság a jogalkotási keret alapján és annak határain belül jár el és adott esetben megfelelő figyelmet fordít az arányosság, valamint a minőségi jogalkotás elvére, ideértve e rendelettel összhangban a költség-haszon elemzés eredményeit is.

A 10., a 15., a 16. és a 16a. cikkben említett nyilvános konzultációkat a lehető legszélesebb körben kell lefolytatni, inkluzív megközelítést és a válaszadásra észszerűen elegendő időt biztosítva minden érdekelt fél számára. A Hatóság közzéteszi az érdekelt felektől kapott válaszok összefoglalóját, valamint egy áttekintést arról, hogy a szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok tervezetének elkészítésekor miként kerültek felhasználásra a konzultáció során gyűjtött információk és álláspontok.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról, például a lakossági pénzügyi szolgáltatások és termékek költségeinek és díjainak alakulásáról a tagállamokban;”

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásról, és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokról a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;

ab) lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói és befektetői károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;”

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„e) hozzájárul az egyenlő versenyfeltételekhez a belső piacon, ahol a fogyasztók és a pénzügyi szolgáltatások egyéb használói méltányos hozzáféréssel rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatásokhoz és termékekhez;

f) adott esetben összehangolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok próbavásárlási tevékenységeit.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának és hatékonyságának elősegítése érdekében.”;

c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy az összes érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy fokozza a fogyasztóvédelmet, és koordinált megközelítést alakítson ki az új vagy innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, valamint tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé terjeszt. A Hatóság szorosan együttműködik az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Adatvédelmi Testülettel, hogy elkerülje az átfedéseket, a következtelenségeket és a jogbizonytalanságot az adatvédelem területén. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is meghívhatja megfigyelőként a bizottságba.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított esetekben és feltételek mellett, vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik, a 18. cikkel összhangban és az abban megállapított feltételek szerint, a Hatóság ideiglenesen betilthatja vagy korlátozhatja bizonyos olyan pénzügyi termékek, eszközök vagy tevékenységek forgalomba hozását, terjesztését vagy értékesítését, amelyek jelentős pénzügyi károkat okozhatnak az ügyfeleknek vagy a fogyasztóknak, vagy amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság megfelelő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatot. Legalább két egymást követő meghosszabbítás után és az ügyfelekre vagy a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján a Hatóság dönthet a betiltás éves meghosszabbításáról.

Bármely tagállam kérheti, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ebben az esetben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e az említett határozatot.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység vagy gyakorlat bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, az ilyen betiltás vagy korlátozás elfogadásának elősegítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„9a. cikk

Intézkedés mellőzéséről szóló levelek

(1) A Hatóság az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket csak azon kivételes körülmények között hozza meg, amikor úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogalkotási aktusok bármelyikének alkalmazása jelentős problémákat vethet fel a következő okok egyike folytán:

- a) a Hatóság úgy véli, hogy az ilyen jogi aktusban foglalt rendelkezések közvetlenül ellentétesek lehetnek egy másik releváns jogi aktussal;
- b) ha a jogi aktus az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok egyike, az adott jogi aktust kiegészítő vagy pontosító felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok hiánya jogos kételyeket vetne fel a jogalkotási aktusból eredő jogi következményekkel vagy annak megfelelő alkalmazásával kapcsolatban,
- c) a 16. cikkben említett iránymutatások és ajánlások hiánya gyakorlati nehézségeket okozna az érintett jogalkotási aktus alkalmazásával kapcsolatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Hatóság részletes írásbeli beszámolót küld meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a Bizottságnak a szerinte fennálló problémákról.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben a Hatóság véleményt nyújt be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a Hatóság megítélése szerint a problémához kapcsolódó sürgősségről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

Az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett esetben a Hatóság, amint lehet, értékeli a 16. cikk szerinti releváns iránymutatások vagy ajánlások elfogadásának szükségességét.

A Hatóság gyorsan jár el, különösen azzal a céllal, hogy amikor csak lehet, hozzájáruljon az (1) bekezdésben említett problémák megelőzéséhez.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett esetekben szükséges, valamint a (2) bekezdésben említett lépéseket követően az új intézkedések elfogadásáig és alkalmazásáig a Hatóság véleményeket bocsát ki az (1) bekezdésben említett jogi aktusok konkrét rendelkezéseire vonatkozóan, hogy előmozdítsa a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti és végrehajtási gyakorlatokat, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazását.

(4) Ha a Hatóság a – különösen a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól – kapott információk alapján úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok bármelyike vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok bármelyike jelentős kivételes problémákat vet fel a piaci bizalommal, az ügyfél-, fogyasztó- vagy befektetővédelemmel, a pénzügyi piacok vagy árupiacok rendes működésével és integritásával vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitásával kapcsolatban, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság részére indokolatlan késedelem nélkül részletes írásbeli beszámolót küld meg a szerinte fennálló problémákról. A Hatóság véleményt nyújthat be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a probléma sürgősségéről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.”

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben az EUMSZ 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következőket harmonizáció biztosítása érdekében az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e szabályozástechnikai standardtervezeteket tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetekről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett megfelelő érdekképviselési csoport tanácsát is kikéri;”

iii. a negyedik albekezdést el kell hagyni;

iv. az ötödik és a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem fogadja el, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.”;

c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett megfelelő érdekképviselési csoport tanácsát is.”;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »szabályozástechnikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.»

10. A 13. cikk (1) bekezdésében a második albekezdést el kell hagyni.

11. A 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján végrehajtási jogi aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűeknek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására kell kiterjedniük. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e technikai standardokat tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetéről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett megfelelő érdekképviselői csoport tanácsát is kikéri.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem kívánja elfogadni, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa relevánsnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.”;

- b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett megfelelő érdekképviselői csoport tanácsát is.”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »végrehajtás-technikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.»

12. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság az összes hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy az összes pénzügyi intézménynek címzett iránymutatásokat bocsát ki, és egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy egy vagy több pénzügyi intézményeknek szóló ajánlásokat bocsát ki.

Az iránymutatásoknak és ajánlásoknak összhangban kell lenniük az 1. cikk (2) bekezdésében vagy az ebben a cikkben említett jogalkotási aktusokban adott felhatalmazásokkal.

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoport és a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviselői csoport tanácsát. A Hatóság megindokolja, ha nem folytat nyilvános konzultációt, vagy ha nem kér tanácsot a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoporttól és a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviselői csoporttól.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az iránymutatások és ajánlások nem állhatnak pusztán abból, hogy jogalkotási aktusokra hivatkoznak vagy azok egyes részeit idézik. A Hatóságnak az átfedések elkerülése érdekében új iránymutatás vagy ajánlás kiadása előtt először felül kell vizsgálnia a már meglévő iránymutatásokat és ajánlásokat.”;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról.”

13. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„16a. cikk

Vélemények

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelem nyilvános konzultációt vagy technikai elemzést is magában foglalhat.

(3) A 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó és ezen irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesülések és részesedésszerzők prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé a prudenciális értékelésről, kivéve a 2009/138/EK irányelv 59. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2009/138/EK irányelv szerinti értékelési időszak vége előtt ki kell adni.

(4) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére technikai tanácsokkal láthatja el az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott területeken.

16b. cikk

Kérdések és válaszok

(1) Az e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok rendelkezéseinek, az azokhoz kapcsolódó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseinek, valamint az ezen jogalkotási aktusok alapján elfogadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak a gyakorlati alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatban bármely természetes vagy jogi személy – többek között hatáskörrel rendelkező hatóságok és uniós intézmények és szervek – az Unió bármely hivatalos nyelvén kérdést intézhet a Hatósághoz.

Mielőtt kérdéssel fordulnának a Hatósághoz, a pénzügyi intézményeknek meg kell fontolniuk, hogy a kérdést először ne a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságukhoz intézzék-e.

Az elfogadható kérdésekre adott válaszok közzététele előtt a Hatóság az e bekezdésben említett természetes vagy jogi személy által feltett kérdések további pontosítását kérheti.

(2) A Hatóság által az (1) bekezdésben említett kérdésekre adott válaszok nem kötelező erejűek. A válaszokat legalább a benyújtott kérdés nyelvén elérhetővé kell tenni.

(3) A Hatóság a honlapján kialakít és működtet egy, az (1) bekezdés szerinti kérdések benyújtására, az összes beérkezett kérdés időben történő közzétételére és az összes elfogadható kérdésre adott válasz közzétételére szolgáló, webalapú eszközt, kivéve, ha az említett közzététel nem egyeztethető össze a kérdést benyújtó személyek jogos érdekével, vagy ha az kockázattal járna a pénzügyi rendszer stabilitására nézve. A Hatóság elutasíthatja azokat a kérdéseket, amelyeket nem kíván megválaszolni. A Hatóság a honlapján két hónapon át közzéteszi az elutasított kérdéseket.

(4) A felügyeleti tanács három szavazati joggal rendelkező tagja felkérheti a felügyeleti tanácsot, hogy a 44. cikk alapján határozzon arról, hogy a 16. cikk szerinti iránymutatásokban foglalkozzanak-e az e cikk (1) bekezdésében említett elfogadható kérdés tárgykörével, hogy tanácsot kérjenek-e a 37. cikkben említett érdekképviselési csoporttól, hogy megfelelő időközönként felülvizsgálják-e a kérdéseket és válaszokat, hogy folytassanak-e nyilvános konzultációkat, illetve hogy elemezzék-e a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznot. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosnak kell lenniük az érintett kérdések és válaszok tervezetének alkalmazási körével, jellegével és hatásával, illetve az ügy különös sürgősségével. A 37. cikkben említett érdekképviselési csoport bevonása esetén titoktartási kötelezettség alkalmazandó.

(5) A Hatóság az uniós jog értelmezését megkövetelő kérdéseket továbbítja a Bizottságnak. A Hatóság közzéteszi a Bizottság által adott minden választ.”

14. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy a banki érdekképviselési csoport megkeresésére, vagy saját kezdeményezésére – ideértve azt az esetet is, amikor az természetes vagy jogi személyektől származó kellően megalapozott információkon alapul –, és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot, ismerteti, hogy hogyan kíván eljárni az ügyben, és adott esetben vizsgálja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben megállapított hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság – azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot – kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérést intézhet közvetlenül más, hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságtól való információkérés az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához szükségesnek ítélt információk megszerzéséhez elégtelennek bizonyult vagy elégtelennek tekintendő.

Az ilyen megkeresés címzettje indokolatlan késedelem nélkül világos, pontos és teljes körű információkat bocsát a Hatóság rendelkezésére.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az e rendelet szerinti hatáskörök sérelme nélkül és a (3) bekezdésben meghatározott ajánlás kibocsátása előtt, a Hatóság – amennyiben azt az uniós jog megsértésének megszüntetésére megfelelőnek ítéli – megkeresi az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak a hatáskörrel rendelkező hatóság uniós jognak való megfeleléséhez szükséges intézkedésekről.”;

- c) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság az EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az e cikk (4) bekezdésében említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer szabályos működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges a megfelelés hiányának kellő időben történő orvoslása, a Hatóság – amennyiben az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei a pénzügyi intézményekre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely magatartás megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdéssel összhangban elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük – az adott esettől függően – a hivatalos véleménynek vagy a határozatnak.”

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A bejelentő személyek védelme

(1) A Hatóság külön bejelentési csatornákat hoz létre a bejelentő természetes vagy jogi személyek által az uniós jog tényleges vagy lehetséges megsértésével, a joggal való visszaéléssel vagy alkalmazásának elmulasztásával kapcsolatban szolgáltatott információk fogadására és kezelésére.

(2) Az ezeken a csatornákon keresztül bejelentést tevő természetes vagy jogi személyeket az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban adott esetben védeni kell a megtorlással szemben.

(3) A Hatóság biztosítja, hogy minden információ névtelenül vagy titkosan és biztonságosan benyújtható legyen. Amennyiben a Hatóság úgy tekinti, hogy a benyújtott információ lényeges jogsértésre utaló bizonyítékokat vagy arra utaló megalapozott gyanút tartalmaz, a Hatóság visszajelzést ad a bejelentő személynek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.)”

16. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a Tanács e cikk (2) bekezdése alapján határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelmet komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi intézmények és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az említett jogalkotási aktusokban meghatározott követelményeket.”

17. A 19. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

- a) egy vagy több érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy eljárásának hiányával;

- b) olyan esetekben, amikor az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok úgy rendelkeznek, hogy a Hatóság a saját kezdeményezésére segítséget nyújthat, amennyiben objektív okok alapján meghatározható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, és amikor a Hatóság az említett jogi aktusokkal összhangban, az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően a saját kezdeményezésére segítheti az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

- b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

- a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
- i. a határidő lejár; vagy
 - ii. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;
- b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
- i. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy
 - ii. két hónap eltelt azóta, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kézhez kapta egy másik, hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló megkeresését, hogy tegyen intézkedést az említett jogi aktusoknak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a megkeresést teljesítő határozatot.

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 44. cikk (4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő, hatáskörrel rendelkező összes hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes, hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalát az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás befejezéséig.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokra. A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és a (3) bekezdés szerinti eljárások befejezéséről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

- e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság az EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi intézmény teljesítse az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó követelményeket, a Hatóság az említett pénzügyi intézménynek címzett egyedi határozatot hoz, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely magatartás megszüntetését is.”

18. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörein belül előmozdítja és nyomon követi az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal létrehozott felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működését, valamint elősegíti az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásának következetességét és koherenciáját. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete a felügyeleti kollégiumok teljes jogú tagjaként részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett helyszíni vizsgálatokat is.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működésének biztosításában az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények tekintetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben felügyeleti kollégiumi ülést hív össze.”;

ii. a harmadik albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi intézményeknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi intézmények jelentette rendszerkockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stresszteszteket, valamint a rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e teszteket tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére, ideértve a külön értékelések lefolytatására vonatkozó ajánlást; az uniós szintű értékelések módszerei, gyakorlatai és eredményei összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében ajánlhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet ilyen helyszíni vizsgálatokban.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított felhatalmazásokkal összhangban és a 10–15. cikkel összhangban szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében. A Hatóság a 16. cikkel összhangban elfogadott iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.”

19. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Rendszerkockázatra vonatkozó általános rendelkezések”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság – az ERKT-vel együttműködésben és a 23. cikkel összhangban – közös megközelítést dolgoz ki a rendszerszintű jelentőség azonosítására és mérésére, ami adott esetben mennyiségi és minőségi mutatók kidolgozását is magában foglalja.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság megkeresésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi intézményre, egy terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi rendszer stabilitására vagy az ügyfél- és fogyasztóvédelemre jelentett potenciális veszélyeket.

Az első albekezdés alapján elvégzett vizsgálatot követően a felügyeleti tanács ajánlásokat készíthet az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.”

20. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi piaci szereplők jelentette vagy nekik okozott rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is, ideértve a környezettel kapcsolatos potenciális rendszerkockázatot is.. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi piaci szereplőket megerősített felügyelet alá kell vonni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanalási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.”

21. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) uniós stratégiai felügyeleti prioritásokat hoz létre a 29a. cikkel összhangban;

ab) koordinációs csoportokat hoz létre a 45b. cikkel összhangban a felügyeleti konvergencia előmozdítása és legjobb gyakorlatok azonosítása érdekében;”

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve a kibebiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – többek között a technológiai innovációra, a szövetkezetek és önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak különböző formáira tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára;”

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„f) nyomkövetési rendszert vezet be a környezeti, a társadalmi és az irányítással kapcsolatos lényeges kockázatok értékelésére, figyelembe véve az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodást;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti megközelítés és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló új gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket és a pénzügyi intézmények és piacok méretét. Az uniós felügyeleti kézikönyv meghatározza a legjobb gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.

A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az (1) bekezdés a) pontjában említett véleményekről és az e bekezdésben említett eszközökről. A Hatóság adott esetben elemzi a kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosoknak kell lenniük a vélemények vagy eszközök alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett banki érdekképviseleti csoport tanácsát.”

22. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Unió stratégiai felügyeleti prioritások

A Hatóság a felügyeleti tanácsban folytatott megbeszélést követően, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kapott hozzájárulásokat, az uniós intézményekben folyó munkát, valamint az ERKT által közzétett elemzéseket, figyelmeztetéseket és ajánlásokat figyelembe véve legalább háromévente március 31-ig azonosít legfeljebb kettő, az Unió egészére nézve releváns prioritást, amelyek jövőbeli fejleményeket és tendenciákat tükröznek. Munkaprogramjaik elkészítésekor a hatáskörrel rendelkező hatóságok figyelembe veszik ezeket a prioritásokat, és erről megfelelően értesítik a Hatóságot. A Hatóság megvitatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a következő évben lefolytatandó releváns tevékenységeket, és levonja a következtetéseket. A Hatóság megvitatja a lehetséges nyomon követést, amely az érintett területre vonatkozó iránymutatásokat, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlásokat és partneri felülvizsgálatokat foglalhat magában.

A Hatóság által azonosított, az Unió egészére nézve releváns prioritások nem akadályozzák meg a hatáskörrel rendelkező hatóságokat abban, hogy a legjobb gyakorlataikat alkalmazzák, további nemzeti prioritásaikkal és fejleményeikkel kapcsolatban intézkedjenek, továbbá figyelembe kell venni a nemzeti sajátosságokat.”

23. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának és hatékonyságának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok tervezése és végzése során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkkel összhangban szolgáltatott bármely releváns információt és az érdekelt felektől származó bármely releváns információt is.

(2) E cikk alkalmazásában a Hatóság eseti partneri felülvizsgálati bizottságokat hoz létre, amelyek a Hatóság személyzetéből és a hatáskörrel rendelkező hatóságok tagjaiból állnak. A partneri felülvizsgálati bizottságokban a Hatóság személyzetének egy tagja elnököl. Az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően az elnök tesz javaslatot a partneri felülvizsgálati bizottság elnökére és tagjaira, amelyet a felügyeleti tanács hagy jóvá. A javaslatot jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve akkor, ha az elnök javaslatát követő 10 napon belül a felügyeleti tanács határozatot hoz az elutasításáról.

(3) A partneri felülvizsgálat többek között értékeli:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;
- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia hatékonyságát és mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatok alkalmazását, amelyek elfogadásából más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartatásának hatékonyságát és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések be nem tartása esetén a felelős személyekkel szemben kiszabott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket.

(4) A Hatóság jelentést készít a partneri felülvizsgálat eredményeiről. E partneri felülvizsgálati jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (4) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi partneri felülvizsgálati jelentéssel való összhang fenntartása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából. Az igazgatótanács különösen azt értékeli, hogy a módszertant ugyanolyan módon alkalmazták-e. A jelentés megindokolja és meghatározza a partneri felülvizsgálat eredményeként megfelelőeknek, arányosoknak és szükségeseknek tekintett nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vélemények formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálat eredményét, továbbá a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(5) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak, ha – a partneri felülvizsgálat eredményére vagy a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi intézményekre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó uniós szabályok további harmonizációja uniós szempontból szükséges.

(6) A partneri felülvizsgálati jelentés közzététele után két évvel a Hatóság nyomonkövetési jelentést készít. A nyomonkövetési jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (4) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi nyomonkövetési jelentéssel való összhang fenntartása érdekében. A nyomonkövetési jelentésnek tartalmaznia kell többek között azon intézkedések megfelelőségének és hatékonyságának az értékelését, amelyeket a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságok hoztak válaszul a partneri felülvizsgálati jelentés nyomonkövetési intézkedéseire.

(7) A partneri felülvizsgálati bizottság a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott konzultációt követően azonosítja a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait. A Hatóság közzéteszi a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait és a (6) bekezdésben említett nyomonkövetési jelentés indokolással ellátott fő megállapításait. Ha a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításai eltérnek a partneri felülvizsgálati bizottság által azonosítottaktól, akkor a Hatóság titoktartás mellett továbbítja a partneri felülvizsgálati bizottság megállapításait az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ha a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóság attól tart, hogy a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításainak közzététele kockázatot jelentene a pénzügyi rendszer stabilitására nézve, lehetősége van arra, hogy a kérdést a felügyeleti tanács elé terjessze. A felügyeleti tanács dönthet úgy, hogy nem teszi közzé az említett kivonatokat.

(8) E cikk alkalmazásában az igazgatótanács javaslatot tesz egy, a következő két évre szóló partneri felülvizsgálati munkatervre, amelyben többek között figyelembe kell venni a múltbeli partneri felülvizsgálati eljárások tanulságait, valamint a 45b. cikkben említett koordinációs csoportok megbeszéléseit. A partneri felülvizsgálati munkaterv az éves és a többéves munkaprogram külön részét képezi. A partneri felülvizsgálati munkatervet nyilvánosságra kell hozni. Sürgős esetben vagy előre nem látható események bekövetkezése esetén a Hatóság további partneri felülvizsgálatok elvégzéséről dönthet.”

24. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor a kedvezőtlen fejlemények esetlegesen veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását, a pénzügyi rendszer stabilitását vagy a határokon átvélő üzleti tevékenységgel kapcsolatban kötvénytulajdonosok, nyugdíjrendszeri tagok és kedvezményezettek védelmét az Unióban.”;

b) a második bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság elősegíti egy koordinált uniós válasz kialakítását, többek között a következő révén.”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) megfelelő intézkedések meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ea) megfelelő intézkedések meghozatala az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedések koordinálása érdekében, a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépésének megkönnyítése céljából;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A technológiai innovációra vonatkozó közös európai megközelítés kialakításához való hozzájárulás érdekében a Hatóság – adott esetben a fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottság támogatásával – elősegíti a felügyeleti konvergenciát, megkönnyítve a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépését, különösen az információk és a legjobb gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”

25. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„31a. cikk

Információcsere az alkalmasságról és a feddhetetlenségről

A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) együtt létrehoz egy rendszert a pénzügyi intézmények befolyásoló részesedéseinek tulajdonosai, igazgatói és kulcsfontosságú feladatot ellátó személyei alkalmasságának és feddhetetlenségének a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi értékelése szempontjából releváns információk kicseréléséhez.”

26. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A piaci fejlemények, többek között a stressztesztek értékelése”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörén belül nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság), és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének elemzést is tartalmaznia kell azokról a piacokról, amelyeken a pénzügyi intézmények működnek, valamint egy értékelést a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen intézményekre gyakorolt hatásáról.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi intézmények káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következőket:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmény pénzügyi helyzetére, figyelembe véve többek között a káros környezeti fejleményekből eredő kockázatokat;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) közös módszertanok az egész Unióra kiterjedő értékeléseknek alávetendő pénzügyi intézmények azonosítására;”

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a környezeti kockázatok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi intézmények pénzügyi stabilitására;”

v. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a Hatóság együttműködik az ERKT-vel.”;

- d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hez a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról az e rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett mutatókkal együtt.”

27. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok, ideértve az egyenértékűséget is

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet szabályozó és felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok kormányzataival. Ezek a megállapodások nem teremtnek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek az említett harmadik országokkal.

Ha valamely harmadik ország a Bizottság által az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke alapján elfogadott, hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktszal összhangban szerepel azon országok és területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, akkor a Hatóság nem köthet igazgatási megállapodásokat e harmadik ország szabályozó és felügyeleti hatóságaival. Ez nem zárja ki a Hatóság és az adott harmadik országbeli hatóságok között az Unió pénzügyi rendszerére jelentett veszélyek csökkentését célzó együttműködés egyéb formáit.

(2) A Hatóság a Bizottság tanácsadás iránti kifejezett kérésére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.

(3) Külön figyelmet fordítva a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a szerződők védelmére és a belső piac működésére gyakorolt hatásaikra, a Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokbeli releváns szabályozási és felügyeleti fejleményeket, végrehajtási gyakorlatokat és piaci fejleményeket – annyiban, amennyiben ezek a kockázatalapú egyenértékűségi értékelések szempontjából relevánsak –, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján.

A Hatóság ezenfelül ellenőrzi, hogy továbbra is teljesülnek-e azok a kritériumok, amelyek alapján az említett egyenértékűségi határozatokat meghozták, illetve az azokban meghatározott feltételek.

A Hatóság felveheti a kapcsolatot harmadik országok érintett hatóságaival. A Hatóság bizalmas jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), amelyben összefoglalja az összes egyenértékű harmadik ország tekintetében végzett nyomon követésének megállapításait. E jelentés különös figyelmet fordít a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a szerződők védelmére vagy a belső piac működésére gyakorolt hatásokra.

Ha a Hatóság az e bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási és felügyeleti vagy végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan releváns fejleményeket azonosít, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására, a piac integritására vagy a szerződők védelmére, illetve a belső piac működésére, erről bizalmasan és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

(4) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az e cikk (1) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság – amennyiben lehetséges – együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelyek szabályozási és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek ismerték el. Elvben ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság a következőkre vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

- a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, valamint a felügyeleti szemléletmódra, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amelyek hatással lehetnek az egyenértékűségi határozatra;

- b) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások, az ilyen egyenértékűségi határozatok betartatásához szükséges mértékben.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést.

(5) A Hatóság igazgatási megállapodás-mintákat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen megállapodásmintákat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésbe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok kormányzataival kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által az e cikk (3) bekezdésével összhangban folytatott nyomon követésre vonatkozó információkat.

(6) A Hatóság az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok szerinti hatáskörein belül hozzájárul az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez a nemzetközi fórumokon.”

28. A 34. cikket el kell hagyni.

29. A 36. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdést el kell hagyni;
- b) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetésének vagy ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság a felügyeleti tanács legközelebbi ülésén – vagy adott esetben korábban – megvitatta e figyelmeztetést vagy ajánlást azzal a céllal, hogy értékelje az ilyen figyelmeztetésnek vagy ajánlásnak a Hatóság feladatainak teljesítésére gyakorolt hatásait, valamint az ezzel kapcsolatos lehetséges betartatást.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT számára. Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban tájékoztatja erről az Európai Parlamentet. Az ERKT erről a Tanácsot is tájékoztatja.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetésének és ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az ezzel a rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő időben történő betartatást.

Ha a címzett nem kívánja követni az ERKT ajánlását, ennek okait közli és megvitatta a felügyeleti tanáccsal.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t az általa az ERKT valamely ajánlása nyomán hozott intézkedésekről, a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját.”;

- c) a (6) bekezdést el kell hagyni.

30. A 37. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2), a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselői csoport 30 tagból áll. E tagok a következőkből állnak:

- a) az Unióban működő biztosítókat, viszontbiztosítókat és biztosításközvetítőket kiegyensúlyozott arányban képviselő 13 tag, amelyek közül három szövetkezeti és kölcsönös vagy viszontbiztosítókat képvisel;

b) az Unióban működő biztosítók, viszontbiztosítók és biztosításközvetítők munkavállalóinak képviselőit, a fogyasztókat, a biztosítási és viszontbiztosítási szolgáltatások használóit, a kkv-k képviselőit és releváns szakmai szervezetek képviselőit képviselő 13 tag; valamint

c) négy tag független, élvonalbeli tudományos szakember tag.

(3) A foglalkoztatói-nyugdíj érdekképviseleti csoport 30 tagból áll. E tagok a következőkből állnak:

a) az Unióban működő, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket kiegyensúlyozott arányban képviselő 13 tag;

b) a munkavállalói képviselőket, a kedvezményezettek képviselőit, a kkv-k képviselőit és a releváns szakmai szervezetek képviselőit képviselő 13 tag; valamint

c) négy tag független, élvonalbeli tudományos szakember tag.

(4) Az érdekképviseleti csoportok tagjait nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács a határozata meghozatalakor a lehető legnagyobb mértékben biztosítja a biztosítási és viszontbiztosítási ágazat, valamint a foglalkoztatóinyugdíj-ágazat sokszínűségének megfelelő figyelembevételét, a földrajzi és nemek közötti egyensúlyt, valamint az Unió egész területén működő érintett érdekelt felek képviseletét. Az érdekképviseleti csoportok tagjait képzettségük, készségeik, szakirányú ismereteik és bizonyított szakmai tapasztalataik szerint kell kiválasztani.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A releváns érdekképviseleti csoport a tagjai közül választ elnököt. Az elnök megbízatása kétéves időszakra szól.

Az Európai Parlament felkérheti bármely érdekképviseleti csoport elnökét, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljon a képviselők által feltett bármely kérdésre.”;

c) az (5) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Hatóság – az e rendelet 70. cikkében meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít az érdekképviseleti csoportok számára. Megfelelő ellentételezést kell biztosítani az érdekképviseleti csoportok nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Ez az ellentételezés figyelembe veszi a tagok előkészületekkel és nyomon követéssel kapcsolatos munkáját, és legalább egyenértékű a tisztviselőkre vonatkozó, a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (*) megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) V. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti megtérítési mértékkel. Az érdekképviseleti csoportok szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhatnak létre. A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport és a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

(*) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az érdekképviseleti csoportok tanácsot nyújthatnak a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdésről, külön figyelmet fordítva a 10–16., a 29., a 30. és a 32. cikkben meghatározott feladatokra.

Ha az érdekképviseleti csoportok tagjai nem tudnak egymással megegyezni a tanács tekintetében, akkor a csoport tagjainak egyharmada vagy az érdekelt felek egyik csoportját képviselő tagok külön tanácsot bocsáthatnak ki.

A biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport, a foglalkoztatóinyugdíj-érdekképviseleti csoport, a banki érdekképviseleti csoport, valamint az értékpapíripiaci érdekképviseleti csoport közös tanácsot adhat az EFH-k munkájával összefüggő kérdésekben a közös álláspontokról és közös intézkedésekről szóló 56. cikk szerint.”;

- e) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviseleti csoportok tanácsait, tagjainak külön tanácsait és a konzultációik eredményét, valamint az arra vonatkozó információt, hogy miként vették figyelembe a tanácsokat és a konzultációk eredményét.”

31. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) A Hatóság a 17., a 18. és a 19. cikk alapján hozott határozatok elfogadásakor az e cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban jár el.

(2) A Hatóság a címzett hivatalos nyelven tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. A címzett kifejtheti álláspontját a saját hivatalos nyelven. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése alapján határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóságnak a 17., a 18. vagy a 19. cikk alapján hozott határozatait nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi intézményt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az említett pénzügyi intézmények jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”

32. A 40. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az elnök;”

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”

33. A 41. és a 42. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

(1) A felügyeleti tanács saját kezdeményezésére vagy az elnök kérésére a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. Az igazgatótanács vagy az elnök kérésére a felügyeleti tanács az igazgatótanácsra ruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak a belső bizottságokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre történő átruházásáról.

(2) A 17. cikk alkalmazásában az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanácssal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet olyan hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, amely feltehetően megsértette az uniós jogot, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet az ügyhöz és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(3) A 19. cikk alkalmazásában az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(4) A 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdésben meghatározott vizsgálat elvégzése céljából az elnök javaslatot tehet a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatra és egy független munkacsoport összehívására vonatkozó határozatra, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(5) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett munkacsoportok vagy az elnök javaslatot tesznek a 17. vagy a 19. cikk szerinti határozatok felügyeleti tanács általi végleges elfogadására. Az e cikk (4) bekezdésében említett munkacsoport bemutatja a felügyeleti tanácsnak a 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdése alapján végzett vizsgálat eredményét.

(6) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát.

42. cikk

A felügyeleti tanács függetlensége

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek, vagy bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni a felügyeleti tanács tagjait a feladataik ellátása során.

(3) A felügyeleti tanács tagjai, az elnök, valamint a felügyeleti tanács ülésein részt vevő, szavazati joggal nem rendelkező képviselők és megfigyelők az ilyen ülések előtt pontos és teljes körű nyilatkozatot tesznek a napirendi pontokkal kapcsolatban a függetlenségüket esetleg befolyásoló bármilyen érdekelttségük hiányáról vagy meglétéről, és érdekelttségük esetén tartózkodnak az ilyen napirendi pontokról folytatott megbeszéléseken vagy szavazásokon való részvételtől.

(4) A felügyeleti tanács eljárási szabályzatában megállapítja a (3) bekezdésben említett érdekeltégi nyilatkozatra és az összeférhetlenség elkerülésére és kezelésére vonatkozó gyakorlati szabályokat.”

34. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért. Adott esetben az érintett belső bizottságok vagy munkacsoport, az elnök vagy az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

- c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács az igazgatótanács javaslata alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

- d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett. A felügyeleti tanács az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti az ügyvezető igazgatót a megbízatása alól.”

35. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk

A felügyeleti tanács által elfogadott határozatok átláthatósága

A Hatóság a 70. cikktől függetlenül, a felügyeleti tanács egyes üléseinek időpontjától számított hat héten belül az Európai Parlament rendelkezésére bocsátja legalább azon ülés átfogó és érdemi jegyzőkönyvét, amelynek ismerete lehetővé teszi a lefolytatott viták maradéktalan megértését, ideértve a határozatok magyarázatokkal ellátott listáját. Ez a jegyzőkönyv nem tükrözheti a felügyeleti tanács olyan vitáit, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.”

36. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve az e rendelet 10–16. cikkében meghatározott jogi aktusok tekintetében, valamint az e rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és VI. fejezete szerint elfogadott intézkedések és határozatok tekintetében a felügyeleti tanács tagjainak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti intézkedésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott minősített többségével hoz határozatot.

Az elnök nem szavazhat a második albekezdésben említett határozatokról.

A munkacsoportnak a 41. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti összetétele és a 30. cikk (2) bekezdésében említett partneri felülvizsgálati bizottság tagjai tekintetében a felügyeleti tanács az elnök javaslatainak mérlegelésekor konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése szerint elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésétől eltérve a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével hozza meg határozatait.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 17., a 19. és a 30. cikk szerinti határozatok tekintetében, a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatokról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha a felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács az e cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban vitatja meg a határozattervezetet és dönt arról.

A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – kivéve az ügyvezető igazgatót – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.”;

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.”

37. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak sorából választott hat személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

(2) A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele biztosítja a nemek egyensúlyát és arányos, valamint az Unió egészét tükrözi. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök a saját kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti. Az igazgatótanács minden felügyeleti tanácsi ülés előtt, és az igazgatótanács által szükségesnek tekintett rendszerességgel ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi intézményekkel kapcsolatosak.”

38. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az igazgatótanács a tagjainak egyszerű többségével határoz, konszenzusra törekedve. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Az elnök szavazati joggal rendelkező tagnak minősül.

(2) Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

(3) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

45b. cikk

Koordinációs csoportok

(1) Az igazgatótanács saját kezdeményezésére vagy valamely hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére koordinációs csoportokat állíthat fel olyan meghatározott témákban, amelyek esetében egyes piaci fejleményekre tekintettel koordinálásra lehet szükség. Az igazgatótanács a felügyeleti tanács öt tagjának kérésére koordinációs csoportokat állít fel meghatározott témákban.

(2) A koordinációs csoportokban az összes, hatáskörrel rendelkező hatóság részt vesz, és a 35. cikkel összhangban a koordinációs csoportok rendelkezésére bocsátja az ahhoz szükséges információkat, hogy a koordinációs csoportok a megbízatásuknak megfelelően elvégezhessék koordinációs feladataikat. A koordinációs csoportok munkájának alapját a hatáskörrel rendelkező hatóságok által szolgáltatott információk, valamint a Hatóság által azonosított megállapítások képezik.

(3) A csoportok elnöki tisztét az igazgatótanács egy tagja tölti be. Az igazgatótanács koordinációs csoportért felelős tagja minden évben beszámol a felügyeleti tanácsnak a megbeszélések és megállapítások főbb elemeiről, valamint adott esetben javaslatot tesz szabályozási nyomon követésre vagy partneri felülvizsgálatra az adott területen. A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik a Hatóságot arról, hogy tevékenységeik során miként vették figyelembe a koordinációs csoportok munkáját.

(4) Az olyan piaci fejlemények nyomon követésekor, amelyek a koordinációs csoportok figyelmének középpontjában állhatnak, a Hatóság a 35. cikkkel összhangban kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a nyomkövetési szerepének betöltéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátását.”

39. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Az igazgatótanács függetlensége

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek és bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait a feladataik elvégzése során.”

40. A 47. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az igazgatótanács – a 30. cikkben megállapított feladatok kivételével – minden ügyet megvizsgálhat, azokban véleményt adhat és javaslatokat tehet.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az igazgatótanács – jóváhagyás céljából – éves jelentést terjeszt a felügyeleti tanács elé a Hatóság tevékenységéről, ideértve az elnök feladatainak ellátását is.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az igazgatótanács a felügyeleti tanács javaslatát kellően figyelembe véve az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban kinevezi és felmenti a fellebbviteli tanács tagjait.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az igazgatótanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

41. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, beleértve a felügyeleti tanács által elfogadandó napirend meghatározását, az ülések összehívását és az ügyek határozatra való előterjesztését, valamint vezeti a felügyeleti tanács üléseit.

Az elnök felelős az igazgatótanács napirendjének meghatározásáért, amelyet az igazgatótanács fogad el, valamint vezeti az igazgatótanács üléseit.

Az elnök felkérheti az igazgatótanácsot, hogy mérlegelje egy koordinációs csoportnak a 45b. cikkkel összhangban történő felállítását.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi intézményekkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteendő nyílt, a nemek közötti egyensúly elvét tiszteletben tartó kiválasztási eljárást követően választják ki. A felügyeleti tanács a Bizottság segítségével összeállítja az elnöki tisztségre pályázó alkalmas jelöltek szűkített listáját. A Tanács a szűkített lista alapján, az Európai Parlament általi megerősítést követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegésben megállapították a bűnösségét, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján eljárva határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja az elnök feladatait. Az alelnököt nem lehet az igazgatótanács tagjai közül megválasztani.”;

- c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett értékelés céljából az elnök feladatait az alelnök végzi el.

A Tanács – a felügyeleti tanács javaslatára eljárva és a Bizottság segítségével, valamint az első albekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az elnök csak nyomós okból menthető fel. Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a Tanácsnak a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultáció után elfogadott határozatát követően.”

42. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök függetlensége”;

- b) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”

43. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök az ülést követő két héten belül nyilvánosságra hoz a külső érdekelt felekkel megtartott minden ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

44. Az 50. cikket el kell hagyni.

45. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiaci Hatóság), hogy az ágazati sajátosságok figyelembevételével biztosítsa az ágazatok közötti következetességet, különösen a következők terén:”;

- ii. az első franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— pénzügyi konglomerátumok, és amennyiben az uniós jog előírja, prudenciális konszolidáció,”;

- iii. az ötödik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— kiberbiztonság,”;

- iv. a hatodik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— információcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje az ERKT-vel és a többi EFH-val,”;

v. a szöveg a következő franciabekezdésekkel egészül ki:

- „— lakossági pénzügyi szolgáltatások, valamint a fogyasztók és befektetők védelmével kapcsolatos kérdések,
— az 1. cikk (7) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság általi tanácsadás.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A vegyes bizottság segítheti a Bizottságot az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (5) bekezdésében említett jelentés szerinti központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolásának biztosítására vonatkozó feltételek, valamint műszaki előírások és eljárások értékelésében, továbbá az említett irányelv szerinti nemzeti nyilvántartások hatékony összekapcsolásában.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely állandó titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.”

46. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT második alelnöke.”;

b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vegyes bizottság legalább háromhavonta ülésezik.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hatóság elnöke rendszeresen tájékoztatja a felügyeleti tanácsot a vegyes bizottság ülésein kialakított álláspontokról.”

47. Az 56. és az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

Az e rendelet II. fejezetében meghatározott tevékenységi körén belül és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns –, a Hatóság konszenzussal közös álláspontot alakít ki adott esetben az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiazi Hatóság).

Amennyiben az uniós jog azt előírja, az e rendelet 10–16. cikke szerinti intézkedéseket, valamint az e rendelet 17., 18. és 19. cikke szerinti azon határozatokat, amelyek a 2002/87/EK irányelv és az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) hatáskörébe is tartozó – jogalkotási aktusok alkalmazásával kapcsolatosak, adott esetben a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

(1) A vegyes bizottság albizottságokat hozhat létre azzal a céllal, hogy a vegyes bizottság számára közös álláspontok és közös intézkedések tervezeteit készítsék elő.

(2) Minden albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és minden egyes tagállam érintett hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Minden albizottság elnököt választ az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői közül, aki egyúttal megfigyelői szerepet tölt be a vegyes bizottságban.

(4) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(5) A vegyes bizottság nyilvánosságra hozza a honlapján az összes létrehozott albizottságot, ideértve a megbízatásukat és a tagjaik listáját, az albizottságban ellátott feladataikkal együtt.”

48. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Létrejön az EFH-k fellebbviteli tanácsa.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyrebecsült személyek, akik az uniós jog területén igazolt szaktudással és kellően magas szintű nemzetközi szakmai gyakorlattal rendelkeznek a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapírpiacon területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmények vagy szervek jelenlegi alkalmazottai, valamint a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviseleti csoport és a foglalkoztatói-nyugdíj érdekképviseleti csoport tagjai közé. A tagok és a póttagok valamely tagállam állampolgárai, és az Unió legalább két hivatalos nyelvénél alapos ismeretével rendelkeznek. A fellebbviteli tanács megfelelő jogi szakértelemmel rendelkezik ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörei gyakorlásának jogszerűségével, többek között arányosságával kapcsolatban.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett nyilvános pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.

Az Európai Parlament a szűkített lista kézhezvételét követően felkérheti a tag- és a póttagjelölteket, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre.

Az Európai Parlament felkérheti a fellebbviteli tanács tagjait, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre, kivéve az olyan nyilatkozatok, kérdések vagy válaszok esetében, amelyek a fellebbviteli tanács által eldöntött vagy nála függőben lévő egyedi ügyekhez kapcsolódnak.”

49. Az 59. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Sem a fellebbviteli tanács tagjai, sem a Hatóság operatív és titkársági támogatást nyújtó személyzete nem vehetnek részt a fellebbezési eljárásban, ha az bármely személyes érdeküket érinti, ha korábban az eljárás egyik felének képviseletét látták el, vagy ha részt vettek a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.”

50. A 60. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell benyújtani a Hatósághoz, attól a naptól számított három hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított három hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számított három hónapon belül határoz a fellebbezésről.”

51. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„60a. cikk

A Hatóság hatáskörtúllépése

Bármely természetes vagy jogi személy indokolással ellátott tanácsot küldhet a Bizottságnak, ha az említett személy úgy véli, hogy a Hatóság a 16. és a 16b. cikk alapján eljárva túllépte hatáskörét, ideértve, amikor nem tartotta be az 1. cikk (5) bekezdésében említett arányosság elvét, és hogy ez az említett személyt közvetlenül és személyében érinti.”

52. A 62. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 70. cikkével összhangban európai szervként működő Hatóság bevételei különösen a következők bármilyen kombinációjából állnak:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.)”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„d) a tagállamok vagy megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, képzésekért, valamint a Hatóság által nyújtott bármely egyéb szolgáltatásért felszámított, megállapodás szerinti díjak, amennyiben ezeket a szolgáltatásokat egy vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezetten kérte.”;

c) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamoknak vagy megfigyelőknek az első albekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk megkérdőjelezné a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságok által a Hatóságra ruházott feladatok költségei ellentételezésének minősülő önkéntes hozzájárulások nem tekintendők olyanoknak, mint amelyek megkérdőjeleznék a Hatóság függetlenségét.”

53. A 63., a 64. és a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a becsült bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, és ezt a létszámtervvel együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak.

(2) Az igazgatótanács által jóváhagyott tervezet alapján a felügyeleti tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(3) Az egységes programozási dokumentumot az igazgatótanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek.

(4) A Bizottság az egységes programozási dokumentumot figyelembe véve az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervvel tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács elfogadja a Hatóság létszámtervét. Az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(6) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. A Hatóság költségvetését szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(7) Az igazgatótanács indokolatlan késedelem nélkül értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására, különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételéről vagy megvásárlásáról.

(8) A költségvetési rendelet 266. és 267. cikkének sérelme nélkül az Európai Parlament és a Tanács jóváhagyása szükséges minden olyan projekthez, amely jelentős pénzügyi vagy hosszú távú hatást gyakorolhat a Hatóság költségvetésének finanszírozására, különösen ingatlanprojektek, például épületek bérbevétele vagy megvétele esetében, ideértve a megszüntetési záradékokat is.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság éves költségvetését.

(2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót. A 70. cikk nem zárja ki, hogy a Hatóság a Számvevőszék hatáskörébe tartozó bármely információt a Számvevőszék kérésére a Számvevőszék rendelkezésére bocsásson.

(3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által megállapított módon és formátumban.

(4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést is megküldi a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

(5) Miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 246. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.

(6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót a felügyeleti tanács véleményével együtt a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden év június 15-ig egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által konszolidációs célból megállapított egységes formátumban.

(7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

(8) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megküldi a Számvevőszéknek annak észrevételeire adott válaszát, és e válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.

(9) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 261. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.

(10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15. napja előtt megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.

(11) A Hatóság indokolással ellátott véleményt ad ki az Európai Parlament álláspontjáról, valamint az Európai Parlament által a zárszámadási eljárásban tett bármely egyéb észrevételről.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletről (*), kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

(*) A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).”

54. A 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) »A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).«

55. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.«;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»Az e cikk (1) bekezdésében és az e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.«;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

»(2a) Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve a tisztviselőket, valamint az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt más személyeket is – az (1) és a (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények legyenek alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az igazgatótanács és a felügyeleti tanács ülésein, és közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.«;

d) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi intézményekre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és a (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozatot (*).

(*) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).«

56. A 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján fennálló kötelezettségeit.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.)»

57. A 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»(2) Az igazgatótanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.«

58. A 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam között az igazgatótanács jóváhagyását követően megkötött székhely-megállapodásban kell meghatározni.«

59. A 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»76. cikk

Kapcsolat az európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyelet bizottságával

A Hatóságot az európai biztosítás- és foglalkoztatóinyugdíj-felügyelet bizottsága (CEIOPS) jogutódjának kell tekinteni. A CEIOPS valamennyi eszköze és forrása, valamint minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjáig bezárólag automatikusan a Hatóságra száll. A CEIOPS összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átszállás időpontjában. Ezt a kimutatást a CEIOPS és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.»

60. A 81. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

»(1) 2021. december 31-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben megállapított eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:«

ii. az a) pont bevezető mondata és i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

»a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlatainak hatékonyságát és az e gyakorlatok közötti konvergenciát;

i. a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségét és a vállalatirányítással egyenértékű standardok közötti konvergenciát;«

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

»fa) a vegyes bizottság működését.«;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

»(2a) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett általános jelentés részeként – az érintett hatóságokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést végez a 9a. cikk alkalmazásáról.«

3. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosításai

Az 1095/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 97/9/EK, a 98/26/EK, a 2001/34/EK, a 2002/47/EK, a 2003/71/EK, a 2004/109/EK és a 2009/65/EK irányelv, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*), az 1060/2009/EK rendelet, a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) és az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendelet (***), továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra vagy a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozásokra és az ezek felügyeletét ellátó hatáskörrel rendelkező hatóságokra a 2002/87/EK irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is – a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

A Hatóság az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (****) és az 1093/2010/EU rendelettel összhangban hozzájárul az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*****) létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzésével kapcsolatos munkájához. A Hatóság az 1093/2010/EU rendelet 9a. cikkének (9) bekezdésével összhangban dönt az egyetértéséről.

(3) A Hatóság eljár a pénzügyi piaci szereplők tevékenységi területén olyan kérdésekkel kapcsolatban, amelyekre a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok közvetlenül nem vonatkoznak, ideértve a vállalatirányítási, könyvvizsgálati és pénzügyi beszámolási kérdéseket, figyelembe véve a fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezetvédelmi, társadalmi és irányítási tényezők integrációját is, amennyiben az ilyen intézkedések az említett jogi aktusok hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához szükségesek. A Hatóság ezen túlmenően a nyilvános vételi ajánlatok, az elszámolási és kiegyenlítési kérdések, valamint a származtatott pénzügyi eszközök területén is megfelelő intézkedéseket hoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alapkezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.);

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

»(3a) E rendelet a Hatóságra engedélyezési vagy felügyeleti feladatokat és megfelelő hatásköröket ruházó más uniós jogi aktusok sérelme nélkül alkalmazandó.«;

- c) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. az első albekezdés a következőképpen módosul:
- a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:
»(5) A Hatóság célja, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén védje a közérdeket az Unió gazdasága és az uniós polgárok és vállalkozások érdekében. A Hatóság saját hatáskörén belül hozzájárul a következőkhöz:«
 - az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - »e) a befektetési és egyéb kockázatok megfelelő szabályozásának és felügyeletének biztosítása;
 - f) az ügyfél- és befektetővédelem fokozása;«
 - a szöveg a következő ponttal egészül ki:
 - »g) a belső piacon a felügyeleti konvergencia fokozása.«;
- ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
»E célok érdekében a Hatóság hozzájárul az e cikk (2) bekezdésében említett jogi aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosításához, megerősíti a felügyeleti konvergenciát, és a 16a. cikkel összhangban véleményt bocsát az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére.«;
- iii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:
»A Hatóság feladatai elvégzése során függetlenül és objektíven, megkülönböztetésmentes és átlátható módon, az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva jár el és adott esetben tiszteletben tartja az arányosság elvét. A Hatóság elszámoltatható és felelős, valamint biztosítja, hogy minden érdekelttel méltányosan bánjanak.«;
- iv. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:
»A Hatóság tevékenységeinek és intézkedéseinek, különösen az iránymutatásoknak, az ajánlásoknak, a véleményeknek, a kérdéseknek és válaszoknak, a szabályozási standardtervezeteknek, valamint a végrehajtási standardtervezeteknek a tartalma és a formája teljes mértékben tiszteletben tartja e rendelet és a (2) bekezdésben említett jogalkotási aktusok alkalmazandó jogi rendelkezéseit. Amennyiben az említett rendelkezések alapján lehetséges és releváns, a Hatóság ilyen tevékenységei és intézkedései az arányosság elvével összhangban kellően figyelembe veszik a Hatóság tevékenységei és intézkedései által érintett pénzügyi piaci szereplő, vállalkozás, más alany működésével vagy egy pénzügyi tevékenységgel együtt járó kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét.«;
- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:
»(6) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy bizottságot, amely tanácsot ad a Hatóságnak azzal kapcsolatban, hogy az alkalmazandó szabályoknak teljeskörűen megfelelően vegyék figyelembe a tevékenységei és az intézkedései az ágazatban jellemző sajátos különbségeket, amelyek a kockázatok jellegéből, mértékéből és összetettségéből, az üzleti modellekből és gyakorlatból, valamint a pénzügyi intézmények és piacok méretéből adódnak, amennyiben ezek a tényezők relevánsak az adott szabályok keretében.«
2. A 2. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
»(1) A Hatóság részét képezi a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerének (a továbbiakban: PFER). A PFER fő célja annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazatra alkalmazandó szabályokat a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megfelelően végrehajtsák, valamint hogy biztosítsa a pénzügyi rendszer egészébe vetett bizalmat és a pénzügyi szolgáltatások ügyfeleinek hatékony és megfelelő védelmét.«;
- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
»(4) A PFER tagjai az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megfogalmazott lojális együttműködés elvének megfelelően bizalom és kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítanak ki, különösen a megfelelő és megbízható információk egymás közötti, valamint a Hatóságtól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság felé történő megosztásának biztosítása terén.«;

c) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

»Az e rendeletben foglalt, felügyeletre történő hivatkozások – a nemzeti hatáskörök sérelme nélkül – magukban foglalják a hatáskörrel rendelkező hatóságok által az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján végzendő összes releváns tevékenységet.«

3. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

»3. cikk

A hatóságok elszámoltathatósága

(1) A 2. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett hatóságok elszámolási kötelezettséggel tartoznak az Európai Parlament és a Tanács felé.

(2) Az EUMSZ 226. cikkével összhangban a Hatóság teljes mértékben együttműködik az Európai Parlamenttel az említett cikk szerint lefolytatott bármely vizsgálat során.

(3) A felügyeleti tanács éves jelentést fogad el a Hatóság tevékenységéről – ideértve az elnök feladatainak ellátását is –, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.

(4) Az Európai Parlament kérésére az elnök részt vesz az Európai Parlament által a Hatóság teljesítményével kapcsolatban tartott meghallgatáson. Minden évben legalább egy meghallgatást kell tartani. Az elnök nyilatkozatot tesz az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszol bármely, a képviselők által feltett kérdésre.

(5) Az elnök kérésére, a (4) bekezdésben említett nyilatkozat megtétele előtt legalább 15 nappal írásbeli jelentést nyújt be a Hatóság tevékenységeiről az Európai Parlamentnek.

(6) A jelentésnek a 11–18. cikkben, valamint a 20. és a 33. cikkben említett információkon kívül tartalmaznia kell az Európai Parlament által eseti alapon kért valamennyi releváns információt is.

(7) Az Európai Parlament vagy a Tanács által a Hatósághoz intézett bármely kérdésre a Hatóság az annak kézhezvételétől számított öt héten belül szóban vagy írásban válaszol.

(8) Az elnök kérésre zárt ajtók mögötti bizalmas, szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével, alelnökeivel és koordinátoraival. Minden résztvevőnek tiszteletben kell tartania a szakmai titoktartás követelményeit.

(9) A nemzetközi fórumokon való részvételből eredő titoktartási kötelezettségeinek sérelme nélkül a Hatóság kérésre tájékoztatja az Európai Parlamentet arról, hogy hogyan járul hozzá az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez az ilyen nemzetközi fórumokon.«

4. A 4. cikk 3. pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

»ii. a 2002/65/EK irányelv tekintetében azon hatóságok és szervek, amelyek hatáskörrel rendelkeznek annak biztosítására, hogy a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozások megfeleljenek az említett irányelv követelményeinek;«

5. A 7. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

»A Hatóság székhelyének helye nem befolyásolja a Hatóság feladatainak és hatásköreinek végrehajtását, irányítási struktúrájának megszervezését, fő szervezeti egységeinek működését, illetve tevékenységeinek fő finanszírozását, ugyanakkor adott esetben lehetővé teszi a Hatóság fő tevékenységeihez nem kapcsolódó adminisztratív támogató szolgáltatások és létesítménykezelési szolgáltatások uniós ügynökségekkel történő megosztását.«

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

»a) az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján hozzájárul magas színvonalú közös szabályozási és felügyeleti standardok és gyakorlatok kialakításához, különösen szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások, ajánlások és más intézkedések, többek között vélemények kidolgozása révén;«

- ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- »aa) az uniós pénzügyi piaci szereplők felügyeletére vonatkozó, naprakész uniós felügyeleti kézikönyv kidolgozása és naprakészen tartása, amelynek legjobb felügyeleti gyakorlatokat, valamint magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat kell meghatározni, és amely figyelembe veszi többek között az üzleti gyakorlatok és üzleti modellek változásait, valamint a pénzügyi piaci szereplők és a piacok méretét;«
- iii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:
- »b) hozzájárul a kötelező erejű uniós jogi aktusok következetes alkalmazásához, különösen a közös felügyeleti kultúra elősegítése, az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok következetes, hatékony és eredményes alkalmazásának biztosítása, a szabályozási arbitrázs megakadályozása, a felügyeleti függetlenség elősegítése és nyomon követése, a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérések esetén közvetítés és vitarendezés, a pénzügyi piaci szereplők hatékony és következetes felügyeletének biztosítása, a felügyeleti kollégiumok koherens működésének biztosítása és többek között vészhelyzetekben való fellépés révén;«
- iv. az e)–h) pont helyébe a következő szöveg lép:
- »e) a felügyeleti eredmények következetességének fokozása érdekében megszervezi és lefolytatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatát, és – ezzel összefüggésben – iránymutatásokat és ajánlásokat bocsát ki, valamint azonosítja a legjobb gyakorlatokat;
 - f) a hatáskörébe tartozó területen nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, beleértve adott esetben különösen az innovatív pénzügyi szolgáltatások tendenciáival kapcsolatos fejleményeket, kellően figyelembe véve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőkkel kapcsolatos fejleményeket;
 - g) a Hatóság feladatainak végrehajtásával kapcsolatos információk megszerzése érdekében piacelemzést végez;
 - h) elősegíti adott esetben a fogyasztók és a befektetők védelmét, különösen a határokon átnyúló helyzetekkel összefüggésben megmutató hiányosságok tekintetében, és figyelembe véve a kapcsolódó kockázatokat;«
- v. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- »ia) hozzájárul egy közös uniós pénzügyi adatstratégia kialakításához;«
- vi. a szöveg a következő ponttal egészül ki:
- »ka) az 1. cikk (2) bekezdésében említett összes jogalkotási aktusra vonatkozóan közzétesz és rendszeresen naprakésszé tesz a honlapján minden szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardot, iránymutatást, ajánlást, valamint kérdést és választ, többek között a folyamatban lévő munkára vonatkozó aktuális áttekintéseket, továbbá a szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek elfogadásának tervezett ütemezését;«
- vii. az l) pontot el kell hagyni;
- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:
- »(1a) Feladatainak e rendelettel összhangban történő elvégzése során a Hatóság:
 - a) minden rendelkezésre álló hatáskörét felhasználja;
 - b) megfelelően szem előtt tartva a pénzügyi piaci szereplők biztonságának és megbízhatóságának biztosítására irányuló célt, teljes mértékben figyelembe veszi a pénzügyi piaci szereplők különböző fajtáinak, valamint üzleti modelljeinek és méretének sokféleségét; és
 - c) figyelembe veszi a technológiai innovációt, az innovatív és fenntartható üzleti modelleket, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási tényezők integrációját;«
- c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
 - »ca) ajánlásokat bocsát ki a 29a. cikkben meghatározottak szerint;«
 - »da) figyelmeztetéseket bocsát ki a 9. cikk (3) bekezdésével összhangban;«

- ii. a g) pont helyébe a következő szöveg lép:
- »g) az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak szóló véleményeket bocsát ki a 16a. cikkben előírtaknak megfelelően;«

- iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:
- »ga) válaszokat ad a kérdésekre a 16b. cikkben megállapítottak szerint;
- gb) intézkedéseket hoz a 9a. cikkel összhangban;«

- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

»(3) Az (1) bekezdésben említett feladatok elvégzése és a (2) bekezdésben ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Hatóság a jogalkotási keret alapján és annak határain belül jár el és adott esetben megfelelő figyelmet fordít az arányosság, valamint a minőségi jogalkotás elvére, ideértve az e rendelettel összhangban elvégzett költség-haszon elemzés eredményeit is.

A 10., a 15., a 16. és a 16a. cikkben említett nyilvános konzultációkat a lehető legszélesebb körben kell lefolytatni, inkluzív megközelítést és a válaszadásra észszerűen elegendő időt biztosítva minden érdekelt fél számára. A Hatóság közzéteszi az érdekelt felektől kapott válaszok összefoglalóját, valamint egy áttekintést arról, hogy a szabályozástechnikai és a végrehajtás-technikai standardok tervezetének elkészítésekor miként kerültek felhasználásra a konzultációk során gyűjtött információk és álláspontok.«

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

»a) gyűjti és elemzi a fogyasztói trendeket, és jelentéseket készít azokról, például a lakossági pénzügyi szolgáltatások és termékek költségeinek és díjainak alakulásáról a tagállamokban;«

- ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

»aa) mélyreható tematikus felülvizsgálatokat végez a piaci magatartásról, és közös értelmezést alakít ki a piaci gyakorlatokról a lehetséges problémák azonosítása és hatásuk elemzése érdekében;

ab) lakossági kockázati mutatókat dolgoz ki a fogyasztói és befektetői károk lehetséges okainak időben történő azonosítására;«

- iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

»e) hozzájárul az egyenlő versenyfeltételekhez a belső piacon, ahol a fogyasztók és a pénzügyi szolgáltatások egyéb használói méltányos hozzáféréssel rendelkeznek a pénzügyi szolgáltatásokhoz és termékekhez;

f) adott esetben összehangolja a hatáskörrel rendelkező hatóságok próbavásárlási tevékenységeit;«

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(2) A Hatóság nyomon követi az új és a már fennálló pénzügyi tevékenységeket, és iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el a piacok biztonságának és megbízhatóságának, valamint a szabályozási és felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának és hatékonyságának elősegítése érdekében.«;

- c) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(4) A Hatóság saját szerves részeként létrehoz egy az összes érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot és fogyasztóvédelmi hatóságot összefogó fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottságot annak érdekében, hogy fokozza a fogyasztóvédelmet, és koordinált megközelítést alakítson ki az új vagy innovatív pénzügyi tevékenységek szabályozási és felügyeleti kezelése tekintetében, valamint tanáccsal szolgáljon a Hatóságnak, amelyet az az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elé terjeszt. A Hatóság szorosan együttműködik az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Adatvédelmi Testülettel, hogy elkerülje az átfedéseket, a következtelenségeket és a jogbizonytalanságot az adatvédelem területén. A Hatóság a nemzeti adatvédelmi hatóságokat is meghívhatja megfigyelőként a bizottságba.

(5) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított esetekben és feltételek mellett, vagy amennyiben az vészhelyzet miatt szükségessé válik a 18. cikkel összhangban és az abban megállapított feltételek szerint, a Hatóság ideiglenesen betilthatja vagy korlátozhatja bizonyos olyan pénzügyi termékek, eszközök vagy tevékenységek forgalomba hozását, terjesztését vagy értékesítését, amelyek jelentős pénzügyi károkat okozhatnak az ügyfeleknek vagy a fogyasztóknak, vagy amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egy részének vagy egészének stabilitását.

A Hatóság megfelelő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az első albekezdésben említett határozatot. Legalább két egymást követő meghosszabbítás után és az ügyfelekre vagy a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján a Hatóság dönthet a betiltás éves meghosszabbításáról.

Bármely tagállam kérheti, hogy a Hatóság vizsgálja felül határozatát. Ebben az esetben a Hatóság a 44. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban határoz arról, hogy fenntartja-e az említett határozatot.

A Hatóság felmérheti annak szükségességét, hogy betiltsa vagy korlátozza a pénzügyi tevékenység vagy gyakorlat bizonyos típusait, és amennyiben az szükségesnek bizonyul, az ilyen betiltás vagy korlátozás elfogadásának elősegítése céljából tájékoztatja a Bizottságot és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).«

8. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

»9a. cikk

Intézkedés mellőzéséről szóló levelek

(1) A Hatóság az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedéseket csak azon kivételes körülmények között hozza meg, amikor úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok, vagy az az említett jogalkotási aktusokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok bármelyikének alkalmazása jelentős problémákat vet fel a következő okok egyike folytán:

- a) a Hatóság úgy véli, hogy az ilyen jogi aktusban foglalt rendelkezések közvetlenül ellentétesek lehetnek egy másik releváns jogi aktussal;
- b) ha a jogi aktus az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok egyike, az adott jogi aktust kiegészítő vagy pontosító felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok hiánya jogos kételyeket vetne fel a jogalkotási aktusból eredő jogi következményekkel vagy annak megfelelő alkalmazásával kapcsolatban;
- c) a 16. cikkben említett iránymutatások és ajánlások hiánya gyakorlati nehézségeket okozna az érintett jogalkotási aktus alkalmazásával kapcsolatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben a Hatóság részletes írásbeli beszámolót küld meg a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak és a Bizottságnak a szerinte fennálló problémákról.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett esetekben a Hatóság véleményt nyújt be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat vagy új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a Hatóság megítélése szerint a problémához kapcsolódó sürgősségről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.

Az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett esetben a Hatóság, amint lehet, értékeli a 16. cikk szerinti releváns iránymutatások vagy ajánlások elfogadásának szükségességét.

A Hatóság gyorsan jár el, különösen azzal a céllal, hogy amikor csak lehet, hozzájáruljon az (1) bekezdésben említett problémák megelőzéséhez.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett esetekben szükséges, valamint a (2) bekezdésben említett lépéseket követően az új intézkedések elfogadásáig és alkalmazásáig a Hatóság véleményeket bocsát ki az (1) bekezdésben említett jogi aktusok konkrét rendelkezéseire vonatkozóan, hogy előmozdítsa a következetes, hatékony és eredményes felügyeleti és végrehajtási gyakorlatokat, valamint az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazását.

(4) Ha a Hatóság a – különösen a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól – kapott információk alapján úgy véli, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok bármelyike vagy az azokon alapuló felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok bármelyike jelentős kivételes problémákat vet fel a piaci bizalommal, az ügyfél- vagy befektetővédelemmel, a pénzügyi piacok vagy árupiacok rendes működésével és integritásával vagy az Unión belüli pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitásával kapcsolatban, akkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság részére indokolatlan késedelem nélkül részletes írásbeli beszámolót küld meg a szerinte fennálló problémákról. A Hatóság véleményt nyújthat be a Bizottsághoz bármely, általa megfelelőnek vélt, új jogalkotási javaslat, illetve új felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslat formájában tett intézkedésről, valamint a probléma sürgősségéről. A Hatóság véleményét nyilvánosságra hozza.»

9. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(1) Amennyiben az EUMSZ 290. cikkének megfelelő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén az Európai Parlament és a Tanács szabályozástechnikai standardok elfogadására hatalmazza fel a Bizottságot a következőket harmonizáció biztosítása érdekében az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e szabályozástechnikai standardtervezeteket tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.«;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»A Bizottsághoz történő benyújtásukat megelőzően a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetéről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett értékpapírpiazi érdekképviseleti csoport tanácsát is kikéri.«;

iii. a negyedik albekezdést el kell hagyni;

iv. az ötödik és a hatodik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»A Bizottság a szabályozástechnikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a szabályozástechnikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy szabályozástechnikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad arra, hogy miért nem fogadja el, vagy megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a szabályozástechnikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.«;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be szabályozástechnikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.«;

c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a szabályozástechnikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett értékpapírpiazi érdekképviseleti csoport tanácsát is.«;

- d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(4) A szabályozástechnikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »szabályozástechnikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.«

10. A 13. cikk (1) bekezdésében a második albekezdést el kell hagyni.

11. A 15. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(1) Amennyiben az Európai Parlament és a Tanács végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, hogy az EUMSZ 291. cikke alapján végrehajtási jogi aktusok révén végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban egyedileg meghatározott területeken, a Hatóság végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki. A végrehajtás-technikai standardoknak technikai jellegűeknek kell lenniük, nem járhatnak stratégiai vagy szakpolitikai döntéssel, és az adott aktusok alkalmazási feltételeinek meghatározására kell kiterjedniük. A Hatóság a végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottsághoz elfogadásra. A Hatóság ezzel egyidejűleg e technikai standardokat tájékoztatás céljából továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottsághoz történő benyújtás előtt a Hatóság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések nagymértékben aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Hatóság ezenkívül a 37. cikkben említett értékpapíripi érdekképviselői csoport tanácsát is kikéri.

A Bizottság a végrehajtás-technikai standardtervezet kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz annak elfogadásáról. A Bizottság ezt az időtartamot egy hónappal meghosszabbíthatja. A Bizottság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, ha az elfogadásra nem kerülhet sor a három hónapos időtartamon belül. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet.

Ha a Bizottság nem kíván elfogadni egy végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy csak részben vagy módosításokkal kívánja azt elfogadni, akkor visszaküldi a Hatóságnak, és magyarázatot ad, hogy miért nem kívánja elfogadni, illetve megindokolja a módosításait. A Bizottság levelének másolatát megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Hatóság hat héten belül módosíthatja a végrehajtás-technikai standardtervezetet a Bizottság által javasolt módosítások alapján, és hivatalos vélemény formájában ismét benyújthatja azt a Bizottságnak. A Hatóság hivatalos véleményének másolatát elküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

Ha a negyedik albekezdésben említett hathetes időtartam leteltéig a Hatóság nem nyújtotta be a módosított végrehajtás-technikai standardtervezetet, vagy olyan végrehajtás-technikai standardtervezetet nyújtott be, amelyet nem a Bizottság által javasolt módosításoknak megfelelően módosított, a Bizottság elfogadhatja a végrehajtás-technikai standardot az általa relevánsnak ítélt módosításokkal, vagy elutasíthatja azt.

A Bizottság – az e cikkben meghatározottak szerint – nem változtathatja meg a Hatóság által készített végrehajtás-technikai standardtervezet tartalmát a Hatósággal való előzetes egyeztetés nélkül.

(2) Ha a Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott határidőn belül nem nyújtott be végrehajtás-technikai standardtervezetet, a Bizottság új határidőn belül kérheti ilyen tervezet benyújtását. A Hatóság kellő időben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy nem fogja betartani az új határidőt.«;

- b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»A Bizottság nyilvános konzultációt folytat a végrehajtás-technikai standardtervezetről, és elemzi a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat, kivéve, ha a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó végrehajtás-technikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához képest vagy az ügy különös sürgőssége miatt. A Bizottság ezenkívül kikéri a 37. cikkben említett értékpapíripi érdekképviselői csoport tanácsát is.«;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(4) A végrehajtás-technikai standardok elfogadása rendeletek vagy határozatok formájában történik. Az ilyen rendeletek vagy határozatok címében szerepelnie kell a »végrehajtás-technikai standard« kifejezésnek. E standardokat ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azok az abban megállapított időpontban hatályba lépnek.«

12. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

»(1) A PFER keretében következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok létrehozása, és az uniós jog közös, egységes és következetes alkalmazásának biztosítása céljából a Hatóság az összes hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy az összes pénzügyi piaci szereplőknek címzett iránymutatásokat bocsát ki, és egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságnak vagy egy vagy több pénzügyi piaci szereplőnek szóló ajánlásokat bocsát ki.

Az iránymutatásoknak és ajánlásoknak összhangban kell lenniük az 1. cikk (2) bekezdésében vagy az ebben a cikkben említett jogalkotási aktusokban adott felhatalmazásokkal.«;

(2) A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az általa kibocsátandó iránymutatásokról és ajánlásokról, valamint elemzi az ilyen iránymutatások és ajánlások kibocsátásához kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük az iránymutatás vagy ajánlás alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri a 37. cikkben említett értékpapírpiacon érdekképviselői csoport tanácsát. A Hatóság megindokolja, ha nem folytat nyilvános konzultációt, vagy ha nem kér tanácsot az értékpapírpiacon érdekképviselői csoporttól.»;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az iránymutatások és ajánlások nem állhatnak pusztán abból, hogy jogalkotási aktusokra hivatkoznak vagy azok egyes részeit idézik. A Hatóság az átfedések elkerülése érdekében új iránymutatás vagy ajánlás kiadása előtt először felülvizsgálja a már meglévő iránymutatásokat és ajánlásokat.»;

- c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a kiadott iránymutatásokról és ajánlásokról.»

13. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„16a. cikk

Vélemények

(1) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményt terjeszthet az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság elé a hatáskörébe tartozó minden kérdésben.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérés nyilvános konzultációt vagy technikai elemzést is magában foglalhat.

(3) A 2014/65/EU irányelv hatálya alá tartozó és azon irányelv szerint két vagy több tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak konzultációját igénylő egyesülések és részesedésszerzők prudenciális értékelésére tekintettel, a Hatóság valamely érintett hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére véleményt bocsáthat ki és tehet közzé a prudenciális értékelésről, kivéve a 2014/65/EU irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett kritériumokkal kapcsolatban. A véleményt haladéktalanul, de mindenképpen a 2014/65/EU irányelv szerinti értékelési időszak vége előtt ki kell adni.

(4) A Hatóság az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére technikai tanácsokkal láthatja el az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott területeken.

16b. cikk

Kérdések és válaszok

(1) Az e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok rendelkezéseinek, az azokhoz kapcsolódó felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok rendelkezéseinek, valamint az ezen jogalkotási aktusok alapján elfogadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak a gyakorlati alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatban bármely természetes vagy jogi személy – többek között hatáskörrel rendelkező hatóságok és uniós intézmények és szervek – az Unió bármely hivatalos nyelvén kérdést intézhet a Hatósághoz.

Mielőtt kérdéssel fordulnának a Hatósághoz, a pénzügyi piaci szereplőknek meg kell fontolniuk, hogy a kérdést először ne a saját, hatáskörrel rendelkező hatóságukhoz intézzék-e.

Az elfogadható kérdésekre adott válaszok közzététele előtt a Hatóság az e bekezdésben említett természetes vagy jogi személy által feltett kérdések további pontosítását kérheti.

(2) A Hatóság által az (1) bekezdésben említett kérdésekre adott válaszok nem kötelező erejűek. A válaszokat legalább a benyújtott kérdés nyelvén elérhetővé kell tenni.

(3) A Hatóság a honlapján kialakít és működtet egy, az (1) bekezdés szerinti kérdések benyújtására, az összes beérkezett kérdés időben történő közzétételére és az összes elfogadható kérdésre adott válasz közzétételére szolgáló, webalapú eszközt, kivéve, ha az említett közzététel nem egyeztethető össze a kérdést benyújtó személyek jogos érdekével, vagy ha az kockázattal járna a pénzügyi rendszer stabilitására nézve. A Hatóság elutasíthatja azokat a kérdéseket, amelyeket nem kíván megválaszolni. A Hatóság a honlapján két hónapon át közzéteszi az elutasított kérdéseket.

(4) A felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja felkérheti a felügyeleti tanácsot, hogy a 44. cikk alapján határozzon arról, hogy a 16. cikk szerinti iránymutatásokban foglalkozzanak-e az e cikk (1) bekezdésében említett elfogadható kérdés tárgykörével, hogy tanácsot kérjenek-e a 37. cikkben említett érdekképviselési csoporttól, hogy megfelelő időközönként felülvizsgálják-e a kérdéseket és válaszokat, hogy folytassanak-e nyilvános konzultációkat, illetve hogy elemezzék-e a kapcsolódó potenciális költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosnak kell lenniük az érintett kérdések és válaszok tervezetének alkalmazási körével, jellegével és hatásával, illetve az ügy különös sürgősségével. A 37. cikkben említett érdekképviselési csoport bevonása esetén titoktartási kötelezettség alkalmazandó.

(5) A Hatóság az uniós jog értelmezését megkövetelő kérdéseket továbbítja a Bizottságnak. A Hatóság közzéteszi a Bizottság által adott minden választ.”

14. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság vagy az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport megkeresésére, vagy saját kezdeményezésére – ideértve azt az esetet is, amikor az természetes vagy jogi személyektől származó kellően megalapozott információkon alapul – és azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot, ismerteti, hogy hogyan kíván eljárni az ügyben, és adott esetben kivizsgálja az uniós jog feltételezett megsértését vagy alkalmazásának elmulasztását.”;

ii. a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 35. cikkben megállapított hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság – azt követően, hogy tájékoztatta az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot – kellő indokolással és magyarázattal ellátott információkérését intézhet közvetlenül más, hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz, ha az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságtól való információkérés az uniós jog feltételezett megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kivizsgálásához szükségesnek ítélt információk megszerzéséhez elégtelennek bizonyult vagy elégtelennek tekintendő.

Az ilyen megkeresés címzettje indokolatlan késedelem nélkül világos, pontos és teljes körű információkat bocsát a Hatóság rendelkezésére.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az e rendelet szerinti hatáskörök sérelme nélkül és a (3) bekezdésben meghatározott ajánlás kibocsátása előtt, a Hatóság – amennyiben azt az uniós jog megsértésének megszüntetésére megfelelőnek ítéli – megkeresi az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot annak érdekében, hogy megállapodásra jussanak a hatáskörrel rendelkező hatóság uniós jognak való megfeleléséhez szükséges intézkedésekről.”;

- c) a (6) és a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A Bizottság az EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg az e cikk (4) bekezdésében említett hivatalos véleménynek az abban meghatározott időtartamon belül, és ha az egyenlő piaci versenyfeltételek fenntartása vagy helyreállítása, illetve a pénzügyi rendszer rendes működésének és integritásának biztosítása érdekében szükséges a megfelelés hiányának kellő időben történő orvoslása, a Hatóság – amennyiben az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok vonatkozó követelményei a pénzügyi piaci szereplőkre közvetlenül alkalmazandók – a pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely magatartás megszüntetését is.

A Hatóság határozatának összhangban kell lennie a Bizottság által a (4) bekezdés alapján kiadott hivatalos véleménnyel.

(7) A (6) bekezdéssel összhangban elfogadott határozatok irányadók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által ugyanabban a tárgyban hozott bármely korábbi határozattal szemben.

A (4) bekezdés szerinti hivatalos vélemény vagy a (6) bekezdés szerinti határozat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatos intézkedések meghozatalakor a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak meg kell felelniük – az adott esettől függően – a hivatalos véleménynek vagy a határozatnak.”

15. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„17a. cikk

A bejelentő személyek védelme

(1) A Hatóság külön bejelentési csatornákat hoz létre a bejelentő természetes vagy jogi személyek által az uniós jog tényleges vagy lehetséges megsértésével, a joggal való visszaéléssel vagy alkalmazásának elmulasztásával kapcsolatban szolgáltatott információk fogadására és kezelésére.

(2) Az ezeken a csatornákon keresztül bejelentést tevő természetes vagy jogi személyeket az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban adott esetben védeni kell a megtorlással szemben.

(3) A Hatóság biztosítja, hogy minden információ névtelenül vagy titkosan és biztonságosan benyújtható legyen. Amennyiben a Hatóság úgy tekinti, hogy a benyújtott információ lényeges jogsértésre utaló bizonyítékokat vagy arra utaló megalapozott gyanút tartalmaz, a Hatóság visszajelzést ad a bejelentő személynek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17.o.)”

16. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a Tanács e cikk (2) bekezdése alapján határozatot fogadott el, valamint kivételes körülmények esetén, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinált intézkedése szükséges a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását vagy az ügyfél- és befektetővédelmet komolyan veszélyeztető káros fejlemények kezelése céljából, a Hatóság egyedi határozatokat hozhat, amelyben előírja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, hogy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban hozzák meg az ezen fejlemények kezeléséhez szükséges intézkedéseket, annak biztosításával, hogy a pénzügyi piaci szereplők és a hatáskörrel rendelkező hatóságok teljesítik az említett jogalkotási aktusokban meghatározott követelményeket.”

17. A 19. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott esetekben és a 17. cikkben meghatározott hatáskörök sérelme nélkül a Hatóság az e cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban segítheti a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében a következő körülmények valamelyikének fennállása esetén:

- a) egy vagy több érintett, hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresésére, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem ért egyet egy másik hatáskörrel rendelkező hatóság eljárásával vagy egy intézkedésének, javasolt intézkedésének tartalmával vagy eljárásának hiányával;
- b) olyan esetekben, amikor az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok úgy rendelkeznek, hogy a Hatóság a saját kezdeményezésére segítséget nyújthat, amennyiben objektív okok alapján meghatározható a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti nézeteltérés.

Azokban az esetekben, amelyekben az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi közös határozathozatalt írnak elő, és amikor a Hatóság az említett jogi aktusokkal összhangban, az e cikk (2)–(4) bekezdésben meghatározott eljárásnak megfelelően a saját kezdeményezésére segítheti az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a megállapodás elérésében, nézeteltérés feltételezendő, ha az említett hatóságok nem hoztak közös határozatot az említett jogi aktusokban meghatározott határidőn belül.”;

- b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok a következő esetekben indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Hatóságot arról, hogy nem került sor megállapodás elérésére:

- a) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok határidőt szabtak a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
- i. a határidő lejár; vagy
- ii. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn;
- b) ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok nem szabtak határidőt a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti megállapodás elérésére, és a következő események bármelyike bekövetkezik:
- i. legalább két érintett hatáskörrel rendelkező hatóság objektív okok alapján arra a következtetésre jut, hogy nézeteltérés áll fenn; vagy
- ii. két hónap eltelt azóta, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kézhez kapta egy másik, hatáskörrel rendelkező hatóság arra irányuló megkeresését, hogy tegyen intézkedést az említett jogi aktusoknak való megfelelés érdekében, és a megkeresett hatóság még nem hozott a megkeresést teljesítő határozatot.

(1b) Az elnök megvizsgálja, hogy a Hatóságnak el kell-e járnia az (1) bekezdéssel összhangban. Ha a beavatkozásra a Hatóság saját kezdeményezésére kerül sor, a Hatóság tájékoztatja az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokat a beavatkozással kapcsolatos határozatáról.

Ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok közös határozat meghozatalát írják elő, a Hatóságnak a 44. cikk (4) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban történő határozathozataláig a közös határozathozatalban részt vevő, hatáskörrel rendelkező összes hatóság elhalasztja az egyéni határozathozatalt. Ha a Hatóság úgy határoz, hogy eljár, a közös határozathozatalban részt vevő összes hatáskörrel rendelkező hatóság elhalasztja határozathozatalt az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott eljárás befejezéséig.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha a (2) bekezdésben említett egyeztető szakasz végéig az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságok nem jutottak megállapodásra, a Hatóság határozatot hozhat, amelyben felszólítja az említett hatóságokat egyedi intézkedések meghozatalára vagy valamely konkrét intézkedés mellőzésére az ügy rendezése és az uniós jognak való megfelelés biztosítása érdekében. A Hatóság határozata kötelező az érintett, hatáskörrel rendelkező hatóságokra. A Hatóság határozata megkövetelheti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vonják vissza vagy módosítsák az általuk meghozott határozatot, vagy éljenek a vonatkozó uniós jog által biztosított hatásköreikkel.”;

- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Hatóság tájékoztatja az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokat a (2) és a (3) bekezdés szerinti eljárások befejezéséről és – adott esetben – a (3) bekezdés alapján hozott határozatáról.”;

- e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság az EUMSZ 258. cikke szerinti hatásköreinek sérelme nélkül, ha valamely hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a Hatóság határozatának, és így nem biztosítja, hogy a pénzügyi piaci szereplő teljesítse az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok értelmében rá közvetlenül alkalmazandó követelményeket, a Hatóság az említett pénzügyi piaci szereplőnek címzett egyedi határozatot hozhat, amelyben előírja az uniós jog szerinti kötelezettségei teljesítéséhez szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve bármely magatartás megszüntetését is.”

18. A 21. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a hatáskörein belül előmozdítja és nyomon követi az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal létrehozott felügyeleti kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működését, valamint elősegíti az uniós jog felügyeleti kollégiumok általi alkalmazásának következetességét és koherenciáját. A legjobb felügyeleti gyakorlatok közelítésének céljából a Hatóság előmozdítja a közös felügyeleti terveket és a közös vizsgálatokat, és a Hatóság személyzete a felügyeleti kollégiumok teljes jogú tagjaként részt vehet a felügyeleti kollégiumok tevékenységében, ideértve a két vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság által közösen végzett helyszíni vizsgálatokat is.”;

- b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság vezető szerepet tölt be a felügyeleti kollégiumok következetes és koherens működésének biztosításában az Unión belül határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények tekintetében, figyelembe véve a 23. cikkben említett pénzügyi piaci szereplők jelentette rendszerkockázatot, és adott esetben kollégiumi ülést hív össze.”;

- ii. a harmadik albekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 32. cikkel összhangban kezdeményezheti és koordinálhatja a pénzügyi piaci szereplőknek a káros piaci fejleményekkel – különösen a 23. cikkben említett, pénzügyi piaci szereplők jelentette rendszerkockázattal – szembeni rugalmasságát értékelő, uniós szintű stresszteszteket, valamint a pénzügyi piaci kulcsszereplők jelentette rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelését, annak biztosítására, hogy e teszteket tagállami szinten következetes módszertannal végezzék, továbbá adott esetben ajánlást intézhet a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz a stressztesztekben azonosított problémák kezelésére, ideértve a külön értékelések lefolytatására vonatkozó ajánlást is; az uniós szintű értékelések módszerei, gyakorlatai és eredményei összehasonlíthatóságának és megbízhatóságának biztosítása érdekében ajánlhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára helyszíni vizsgálatok elvégzését, és maga is részt vehet ilyen helyszíni vizsgálatokban.”

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban megállapított felhatalmazásokkal összhangban és a 10–15. cikkel összhangban szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a felügyeleti kollégiumok operatív működésére vonatkozó rendelkezések alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében. A Hatóság továbbá a 16. cikkel összhangban elfogadott iránymutatásokat és ajánlásokat bocsáthat ki a felügyeleti működés és a felügyeleti kollégiumok által elfogadott legjobb gyakorlatok közelítésének előmozdítása érdekében.”

19. A 22. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Rendszerkockázatra vonatkozó általános rendelkezések”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság megkeresésére vagy saját kezdeményezésére – vizsgálatot végezhet egy bizonyos típusú pénzügyi tevékenységre, terméktípusra vagy egy magatartástípusra vonatkozóan annak érdekében, hogy értékelje a pénzügyi piacok integritására vagy a pénzügyi rendszer stabilitására vagy az ügyfél- és befektetővédelemre jelentett potenciális veszélyeket.

Az első albekezdés alapján elvégzett vizsgálatot követően a felügyeleti tanács ajánlásokat készíthet az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok számára a megfelelő intézkedések megtételére.

E célok érdekében a Hatóság gyakorolhatja az ezen rendelet által ráruházott hatásköröket, ideértve a 35. cikkben foglaltakat is.”

20. A 23. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság – az ERKT-vel konzultálva – kidolgozza a rendszerkockázat azonosítására és mérésére szolgáló kritériumokat, továbbá egy olyan megfelelő stresszteszt-rendszert, amely kiterjed a pénzügyi piaci szereplők jelentette vagy nekik okozott rendszerkockázat stresszhelyzetben történő potenciális fokozódásának értékelésére is, ideértve a környezettel kapcsolatos potenciális rendszerkockázatot is. Ezeket az esetlegesen rendszerkockázatot jelentő pénzügyi piaci szereplőket megerősített felügyelet alá kell vonni, és – adott esetben – a 25. cikkben említett rendezési és szanalási eljárásokat kell rájuk alkalmazni.”

21. A 27. cikk (2) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

22. A 29. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„aa) uniós stratégiai felügyeleti prioritásokat hoz létre a 29a. cikkel összhangban;

ab) koordinációs csoportokat hoz létre a 45b. cikkel összhangban a felügyeleti konvergencia előmozdítása és legjobb gyakorlatok azonosítása érdekében;”

- ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban előírt, alkalmazandó titoktartási és adatvédelmi rendelkezések teljes mértékű tiszteletben tartása mellett elősegíti a hatáskörrel rendelkező hatóságok közötti, valamennyi releváns kérdéssel – ideértve a kiberbiztonságot és a kibertámadásokat is – kapcsolatos hatékony, kétoldalú és többoldalú információcserét;”

- iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) ágazati és szektorok közötti képzési programokat dolgoz ki – többek között a technológiai innovációra tekintettel is –, megkönnyíti a személyzeti csereprogramokat, és a hatáskörrel rendelkező hatóságokat ösztönzi a szakemberek kirendelési rendszerének és egyéb eszközöknek az intenzívebb használatára;”

- iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„f) nyomkövetési rendszert vezet be a környezeti, a társadalmi és az irányítással kapcsolatos lényeges kockázatok értékelésére, figyelembe véve az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött Párizsi Megállapodást;”

- b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság adott esetben az egységes felügyeleti megközelítés és gyakorlat elősegítéséhez a konvergenciát szolgáló gyakorlati eszközöket fejleszthet ki.

Egy közös felügyeleti kultúra kialakítása érdekében a Hatóság az uniós pénzügyi intézmények felügyeletére alkalmazandó naprakész uniós felügyeleti kézikönyvet dolgoz ki és tart naprakészen, amely kellően figyelembe veszi a kockázatok jellegét, mértékét és összetettségét, az üzleti gyakorlatokat, üzleti modelleket és a pénzügyi intézmények és piacok méretét, többek között a technológiai innováció miatt bekövetkező változásokat is. Az uniós felügyeleti kézikönyv meghatározza a legjobb gyakorlatokat és a magas színvonalú módszertanokat és eljárásokat.

A Hatóság adott esetben nyilvános konzultációkat folytat az (1) bekezdés a) pontjában említett véleményekről és az e bekezdésben említett eszközökről. A Hatóság adott esetben elemzi az ezekhez kapcsolódó esetleges költségeket és hasznokat. Ezeknek a konzultációknak és elemzéseknek arányosaknak kell lenniük a vélemények vagy eszközök alkalmazási körével, jellegével és hatásával. A Hatóság ezenkívül adott esetben kikéri az értékpapírpiazi érdekképviselői csoport tanácsát.”

23. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„29a. cikk

Unió stratégiai felügyeleti prioritások

A Hatóság a felügyeleti tanácsban folytatott megbeszélést követően, valamint a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól kapott hozzájárulásokat, az uniós intézményekben folyó munkát, valamint az ERKT által közzétett elemzéseket, figyelmeztetéseket és ajánlásokat figyelembe véve legalább háromévente március 31-ig azonosít legfeljebb két, az Unió egészére nézve releváns prioritást, amelyek jövőbeli fejleményeket és tendenciákat tükröznek. Munkaprogramjaik elkészítésekor a hatáskörrel rendelkező hatóságok figyelembe veszik ezeket a prioritásokat, és erről megfelelően értesítik a Hatóságot. A Hatóság megvitatta a hatáskörrel rendelkező hatóságok által a következő évben lefolytatandó releváns tevékenységeket, és levonja a következtetéseket. A Hatóság megvitatta a lehetséges nyomon követést, amely az érintett területre vonatkozó iránymutatásokat, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak címzett ajánlásokat és partneri felülvizsgálatokat foglalhat magában.

A Hatóság által azonosított, az Unió egészére nézve releváns prioritások nem akadályozzák meg a hatáskörrel rendelkező hatóságokat abban, hogy a legjobb gyakorlataikat alkalmazzák, további nemzeti prioritásaikkal és fejleményeikkel kapcsolatban intézkedjenek, továbbá figyelembe kell venni a nemzeti sajátosságokat.”

24. A 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

A hatáskörrel rendelkező hatóságok partneri felülvizsgálatai

(1) A Hatóság a felügyeleti eredmények konzisztenciájának és hatékonyságának erősítése érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok néhány vagy összes tevékenységéről rendszeres időközönként partneri felülvizsgálatokat végez. E célból a Hatóság a felülvizsgált hatáskörrel rendelkező hatóságok objektív értékelését és összehasonlítását lehetővé tevő módszereket dolgoz ki. A partneri felülvizsgálatok tervezése és végzése során figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal kapcsolatban meglévő információkat és korábban végzett értékeléseket, beleértve a Hatóságnak a 35. cikkel összhangban szolgáltatott bármely releváns információt és az érdekelt felektől származó bármely releváns információt is.

(2) E cikk alkalmazásában a Hatóság eseti partneri felülvizsgálati bizottságokat hoz létre, amelyek a Hatóság személyzetéből és a hatáskörrel rendelkező hatóságok tagjaiból áll. A partneri felülvizsgálati bizottságokban a Hatóság személyzetének egy tagja elnököl. Az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően az elnök tesz javaslatot a partneri felülvizsgálati bizottság elnökére és tagjaira, amelyet a felügyeleti tanács hagy jóvá. A javaslatot jóváhagyottnak kell tekinteni, kivéve akkor, ha az elnök javaslatát követő 10 napon belül a felügyeleti tanács határozatot hoz az elutasításáról.

(3) A partneri felülvizsgálat többek között értékeli:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság erőforrásainak, függetlensége mértékének és irányítási hátterének megfelelőségét, különös tekintettel az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok hatékony alkalmazására és a piaci fejleményekre való reagálás képességére;
- b) az uniós jog alkalmazásában és a felügyeleti gyakorlatban elért konvergencia hatékonyságát és mértékét, beleértve a 10–16. cikk alapján elfogadott szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokat, iránymutatásokat és ajánlásokat, valamint azt, hogy a felügyeleti gyakorlat milyen mértékben teljesíti az uniós jogban meghatározott célkitűzéseket;
- c) a hatáskörrel rendelkező hatóságok által kidolgozott legjobb gyakorlatok alkalmazását, amelyek elfogadásából más hatáskörrel rendelkező hatóságnak is előnye származna;
- d) az uniós jog végrehajtása keretében elfogadott rendelkezések betartásának hatékonyságát és e téren a konvergencia mértékét, beleértve az e rendelkezések betartásának elmulasztása esetén a felelős személyekkel szemben kiszabott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket.

(4) A Hatóság jelentést készít a partneri felülvizsgálat eredményeiről. E partneri felülvizsgálati jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (4) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi partneri felülvizsgálati jelentéssel való összhang fenntartása, valamint az egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából. Az igazgatótanács különösen azt értékeli, hogy a módszertant ugyanolyan módon alkalmazták-e. A jelentés megindokolja és meghatározza a partneri felülvizsgálat eredményeként megfelelőeknek, arányosaknak és szükségeseknek tekintett nyomonkövetési intézkedéseket. E nyomonkövetési intézkedések a 16. cikk szerinti iránymutatások és ajánlások, valamint a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti vélemények formájában fogadhatók el.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok a 16. cikk (3) bekezdésével összhangban minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek a kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak.

A Hatóság a szabályozástechnikai standardtervezetek vagy végrehajtás-technikai standardtervezetek 10–15. cikk szerinti, illetve az iránymutatások vagy ajánlások 16. cikk szerinti kidolgozásakor figyelembe veszi a partneri felülvizsgálat eredményét, továbbá a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett minden más információt a legmagasabb színvonalú felügyeleti gyakorlatok konvergenciájának biztosítása érdekében.

(5) A Hatóság véleményt nyújt be a Bizottságnak, ha – a partneri felülvizsgálat eredményére vagy a Hatóság által feladatainak ellátása során szerzett más információkra tekintettel – úgy véli, hogy a pénzügyi piaci szereplőkre vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságokra alkalmazandó uniós szabályok további harmonizációja uniós szempontból szükséges.

(6) A partneri felülvizsgálati jelentés közzététele után két évvel a Hatóság nyomonkövetési jelentést készít. A nyomonkövetési jelentést a partneri felülvizsgálati bizottság dolgozza ki, és a felügyeleti tanács fogadja el a 44. cikk (4) bekezdésével összhangban. Az említett jelentés megszövegezésekor a partneri felülvizsgálati bizottság konzultál az igazgatótanáccsal a többi nyomonkövetési jelentéssel való összhang fenntartása érdekében. A nyomonkövetési jelentésnek tartalmaznia kell többek között azon intézkedések megfelelőségének és hatékonyságának az értékelését, amelyeket a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságok hoztak válaszul a partneri felülvizsgálati jelentés nyomonkövetési intézkedéseire.

(7) A partneri felülvizsgálati bizottság a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóságokkal folytatott konzultációt követően azonosítja a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait. A Hatóság közzéteszi a partneri felülvizsgálat indokolással ellátott fő megállapításait és a (6) bekezdésben említett nyomonkövetési jelentés indokolással ellátott fő megállapításait. Ha a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításai eltérnek a partneri felülvizsgálati bizottság által azonosítottaktól, akkor a Hatóság titoktartás mellett továbbítja a partneri felülvizsgálati bizottság megállapításait az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ha a partneri felülvizsgálat tárgyát képező, hatáskörrel rendelkező hatóság attól tart, hogy a Hatóság indokolással ellátott fő megállapításainak közzététele kockázatot jelentene a pénzügyi rendszer stabilitására nézve, lehetősége van arra, hogy a kérdést a felügyeleti tanács elé terjessze. A felügyeleti tanács dönthet úgy, hogy nem teszi közzé az említett kivonatokat.

(8) E cikk alkalmazásában az igazgatótanács javaslatot tesz egy, a következő két évre szóló partneri felülvizsgálati munkatervre, amelyben többek között figyelembe kell venni a múltbeli partneri felülvizsgálati eljárások tanulságait, valamint a 45b. cikkben említett koordinációs csoportok megbeszéléseinek az eredményeit. A partneri felülvizsgálati munkaterv az éves és a többéves munkaprogram külön részét képezi. A partneri felülvizsgálati munkatervet nyilvánosságra kell hozni. Sürgős esetben vagy előre nem látható események bekövetkezése esetén a Hatóság további partneri felülvizsgálatok elvégzéséről dönthet.”

25. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság a hatáskörrel rendelkező hatóságok között általános koordinációs szerepet tölt be, különösen olyan helyzetekben, amikor az esetleges kedvezőtlen fejlemények esetlegesen veszélyeztethetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy a pénzügyi rendszer stabilitását az Unióban.”;

b) a második bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság elősegíti egy koordinált uniós válasz kialakítását, többek között a következők révén.”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) megfelelő intézkedések meghozatala olyan fejlemények esetén, amelyek veszélyeztethetik a pénzügyi piacok működését, az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok intézkedéseinek koordinálása érdekében;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ea) megfelelő intézkedések meghozatala az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok által hozott intézkedések koordinálása érdekében, a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépésének megkönnyítése céljából;”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A technológiai innovációra vonatkozó közös európai megközelítés kialakításához való hozzájárulás érdekében a Hatóság – adott esetben a fogyasztóvédelmi és pénzügyi innovációs bizottság támogatásával – elősegíti a felügyeleti konvergenciát, megkönnyítve a technológiai innovációra támaszkodó szereplők vagy termékek piacra történő belépését, különösen az információk és a legjobb gyakorlatok cseréje révén. A Hatóság adott esetben iránymutatásokat vagy ajánlásokat fogadhat el a 16. cikkel összhangban.”

26. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„31a. cikk

Információcsere az alkalmasságról és a feddhetetlenségről

A Hatóság az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokkal összhangban az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj-hatóság) együtt létrehoz egy rendszert a pénzügyi piaci szereplők befolyásoló részesedéseinek tulajdonosai, igazgatói és kulcsfontosságú feladatot ellátó személyei alkalmasságának és feddhetetlenségének a hatáskörrel rendelkező hatóságok általi értékelése szempontjából lényeges információk kicseréléséhez.

31b. cikk

A jelentős határokon átnyúló hatással járó megbízásokkal, ügyletekkel és tevékenységekkel kapcsolatos koordinációs feladatkör

Ha egy hatáskörrel rendelkező hatóság bizonyítékok vagy több különböző forrásból származó egyértelmű információk alapján feltételezheti, hogy jelentős határokon átnyúló hatással járó megbízások, ügyletek vagy bármely más tevékenység fenyegetik a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unión belüli pénzügyi stabilitást, indokolatlan késedelem nélkül értesíti a Hatóságot, és átadja a vonatkozó információkat. A Hatóság a feltételezett tevékenység helye szerinti tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai részére a megfelelő nyomon követésre vonatkozó véleményt bocsáthat ki.”

27. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A piaci fejlemények, többek között a stressztesztek értékelése”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hatóság hatáskörén belül nyomon követi és értékeli a piaci fejleményeket, és szükség esetén értesíti az európai felügyeleti hatóságot (Európai Bankhatóság), és az európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj-hatóság), az ERKT-t, valamint az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a lényeges mikroprudenciális tendenciákról, az esetleges kockázatokról és a gyenge pontokról. A Hatóság értékelésének elemzést is tartalmaznia kell azokról a piacokról, amelyeken a pénzügyi piaci szereplők működnek, valamint egy értékelést a lehetséges piaci fejleményeknek az ezen pénzügyi piaci szereplőkre gyakorolt hatásáról.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Hatóság az egész Unióra kiterjedő értékelést kezdeményez és koordinál, amelynek célja a pénzügyi piaci szereplők káros piaci fejleményekkel szemben mutatott rugalmasságának felmérése. E célból kidolgozza a következőket:”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a különböző gazdasági forgatókönyvek milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi piaci szereplő pénzügyi helyzetére, figyelembe véve többek között a káros környezeti fejleményekből eredő kockázatokat;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) közös módszertanok az egész Unióra kiterjedő értékeléseknek alávetendő pénzügyi piaci szereplők azonosítására;”

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„d) közös módszertanok annak értékelésére, hogy a környezeti kockázatok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi piaci szereplők pénzügyi stabilitására.”;

v. a szöveg a következő albekezdéssel egészül ki:

„E bekezdés alkalmazásában a Hatóság együttműködik az ERKT-vel.”;

d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az ERKT 1092/2010/EU rendeletben meghatározott feladatainak sérelme nélkül, a Hatóság évente egyszer és szükség esetén gyakrabban értékelést nyújt be az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Bizottsághoz és az ERKT-hez a hatáskörébe tartozó tendenciákról, esetleges kockázatokról és gyenge pontokról az e rendelet 22. cikkének (2) bekezdésében említett mutatókkal együtt.”

28. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

Nemzetközi kapcsolatok, ideértve az egyenértékűséget is

(1) A tagállamok és az uniós intézmények hatásköreinek sérelme nélkül, a Hatóság kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet szabályozó és felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok kormányzataival. Ezek a megállapodások nem teremtenek az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket, és nem akadályozzák meg a tagállamokat és hatáskörrel rendelkező hatóságait abban, hogy kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat kössenek az említett harmadik országokkal.

Ha valamely harmadik ország a Bizottság által az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke alapján elfogadott, hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban szerepel azon országok és területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve, akkor a Hatóság nem köthet igazgatási megállapodásokat e harmadik ország szabályozó és felügyeleti hatóságaival. Ez nem zárja ki a Hatóság és az adott harmadik országbeli hatóságok között az Unió pénzügyi rendszerére jelentett veszélyek csökkentését célzó együttműködés egyéb formáit.

(2) A Hatóság a Bizottság tanácsadás iránti kifejezett kérésére, vagy ha az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok ezt írják elő, segítséget nyújt a Bizottságnak a harmadik országbeli szabályozási és felügyeleti rendszerek egyenértékűségével kapcsolatos határozatok előkészítésében.

(3) Külön figyelmet fordítva a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére és a belső piac működésére gyakorolt hatásaikra, a Hatóság nyomon követi az azon harmadik országokbeli releváns szabályozási és felügyeleti fejleményeket, végrehajtási gyakorlatokat és piaci fejleményeket – annyiban, amennyiben ezek a kockázatalapú egyenértékűségi értékelések szempontjából relevánsak –, amelyek tekintetében a Bizottság egyenértékűségi határozatokat fogadott el az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok alapján.

A Hatóság ezenfelül ellenőrzi, hogy továbbra is teljesülnek-e azok a kritériumok, amelyek alapján az említett egyenértékűségi határozatokat meghozták, illetve az azokban meghatározott feltételek.

A Hatóság felveheti a kapcsolatot harmadik országok érintett hatóságaival. A Hatóság bizalmas jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság), amelyben összefoglalja az összes egyenértékű harmadik ország tekintetében végzett nyomon követésének megállapításait. E jelentés különös figyelmet fordít a pénzügyi stabilitásra, a piac integritására, a befektetők védelmére vagy a belső piac működésére gyakorolt hatásokra.

Ha a Hatóság az e bekezdésben említett harmadik országokban a szabályozási és felügyeleti vagy végrehajtási gyakorlatokkal kapcsolatos olyan releváns fejleményeket azonosít, amelyek hatással lehetnek az Unió vagy egy vagy több tagállam pénzügyi stabilitására, a piac integritására vagy a befektetők védelmére, illetve a belső piac működésére, erről bizalmasan és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

(4) Az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusokban meghatározott különleges követelmények sérelme nélkül és az e cikk (1) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek mellett a Hatóság – amennyiben lehetséges – együttműködik azon harmadik országok érintett hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelyek szabályozási és felügyeleti rendszereit egyenértékűnek ismerték el. Elvben ezen együttműködésnek az említett harmadik országok érintett hatóságaival kötött igazgatási megállapodásokon kell alapulnia. A Hatóság a következőkre vonatkozó rendelkezéseket foglal az ilyen igazgatási megállapodásokba azok megtárgyalásakor:

- a) azon mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik a Hatóság számára, hogy megszerezze a vonatkozó információkat, ideértve a szabályozási rendszerre, valamint a felügyeleti megközelítésre, a releváns piaci fejleményekre és bármely olyan változásra vonatkozó információkat is, amelyek hatással lehetnek az egyenértékűségi határozatra;
- b) a felügyeleti tevékenységek – ideértve szükség esetén a helyszíni vizsgálatokat is – koordinációjával kapcsolatos eljárások, az ilyen egyenértékűségi határozatok nyomom követéséhez szükséges mértékben.

A Hatóság tájékoztatja a Bizottságot, ha egy harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatósága megtagadja ilyen igazgatási megállapodás megkötését vagy a hatékony együttműködést.

(5) A Hatóság igazgatási megállapodás-mintákat dolgozhat ki következetes, hatékony és eredményes uniós felügyeleti gyakorlatok létrehozása és a nemzetközi felügyeleti koordináció megerősítése céljából. A hatáskörrel rendelkező hatóságok minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy kövessék az ilyen megállapodásmintákat.

A Hatóság a 43. cikk (5) bekezdésében említett jelentésbe belefoglalja a felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel vagy harmadik országok kormányzataival kötött igazgatási megállapodásokra, a Hatóság által az egyenértékűségi határozatok előkészítésében a Bizottságnak nyújtott segítségre és a Hatóság által az e cikk (3) bekezdésével összhangban folytatott nyomom követésre vonatkozó információkat.

(6) A Hatóság az e rendelet és az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok szerinti hatáskörein belül hozzájárul az Unió érdekeinek egységes, közös, következetes és eredményes képviseléséhez a nemzetközi fórumokon.”

29. A 34. cikket el kell hagyni.

30. A 36. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdést el kell hagyni;
- b) a (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ERKT Hatóságnak címzett figyelmeztetésének vagy ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság a felügyeleti tanács legközelebbi ülésén – vagy adott esetben korábban – megvitatta a figyelmeztetést vagy ajánlást azzal a céllal, hogy értékelje az ilyen figyelmeztetésnek vagy ajánlásnak a Hatóság feladatainak teljesítésére gyakorolt hatásait, valamint az ezzel kapcsolatos lehetséges betartatást.

A Hatóság a megfelelő döntéshozatali eljárással határoz a figyelmeztetésekben és ajánlásokban meghatározott kérdések kezelésére irányuló, az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban meghozandó bármely intézkedésről.

Ha a Hatóság egy figyelmeztetés vagy ajánlás nyomán nem hoz intézkedést, ennek okairól magyarázatot kell adnia az ERKT számára. Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 19. cikkének (5) bekezdésével összhangban tájékoztatja erről az Európai Parlamentet. Az ERKT erről a Tanácsot is tájékoztatja.

(5) Az ERKT valamely hatáskörrel rendelkező hatóságnak címzett figyelmeztetésének és ajánlásának kézhezvételekor a Hatóság adott esetben az ezzel a rendelettel ráruházott hatáskörök felhasználásával biztosítja a megfelelő időben történő betartatást.

Ha a címzett nem kívánja követni az ERKT ajánlását, ennek okait közli és megvitatta a felügyeleti tanáccsal.

Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t az általa az ERKT valamely ajánlása nyomán hozott intézkedésekről, a legnagyobb mértékben figyelembe veszi a felügyeleti tanács álláspontját.”;

- c) a (6) bekezdést el kell hagyni.

31. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport 30 tagból áll. E tagok a következőkből állnak:

- a) az Unióban működő pénzügyi piaci szereplőket kiegyensúlyozott arányban képviselő 13 tag;
- b) az Unióban működő pénzügyi piaci szereplők munkavállalóinak képviselőit, a fogyasztókat, a pénzügyi szolgáltatások használóit és a kkv-k képviselőit képviselő 13 tag; valamint
- c) négy független, élvonalbeli tudományos szakember tag.

(3) Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport tagjait nyílt és átlátható kiválasztási eljárást követően a felügyeleti tanács jelöli ki. A felügyeleti tanács a határozata meghozatalakor a lehető legnagyobb mértékben biztosítja az értékpapírpiazi ágazat sokszínűségének megfelelő figyelembevételét, a földrajzi és nemek közötti egyensúlyt, valamint az Unió egész területén működő érdekelt felek képviselését. Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport tagjait képzettségük, készségeik, szakirányú ismereteik és bizonyított szakmai tapasztalataik szerint kell kiválasztani.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport a tagjai közül választ elnököt. Az elnök megbízatása kétéves időszakra szól.

Az Európai Parlament felkérheti az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport elnökét, hogy tegyen nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljon a képviselők által feltett bármely kérdésre.”;

c) a (4) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Hatóság – az e rendelet 70. cikkében meghatározott szakmai titoktartásra is figyelemmel – minden szükséges információt megad, és megfelelő titkársági támogatást biztosít az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport számára. Megfelelő ellentételezést kell biztosítani az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport nem nyereségérdekeltségű szervezeteket képviselő tagjai számára, kivéve a piaci szereplők képviselőit. Ez az ellentételezés figyelembe veszi a tagok előkészületekkel és nyomon követéssel kapcsolatos munkáját, és legalább egyenértékű a tisztviselőkre vonatkozó, a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (*) megállapított, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (a továbbiakban: a személyzeti szabályzat) V. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti megtérítési mértékkel. Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport szakmai kérdésekkel foglalkozó munkacsoportokat hozhat létre. Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport tagjainak megbízatása négyéves időtartamra szól, amelyet követően új pályázati eljárásra kerül sor.

(*) HL L 56., 1968.3.4., 1. o.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport tanácsot adhat a Hatóságnak a Hatóság feladataihoz kapcsolódó bármely kérdéstről, külön figyelmet fordítva a 10–16., a 29., a 30. és a 32. cikkben meghatározott feladatokra.

Ha az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport tagjai nem tudnak egymással megegyezni a tanács tekintetében, akkor a csoport tagjainak egyharmada vagy az érdekelt felek egyik csoportját képviselő tagok külön tanácsot bocsáthatnak ki.

Az értékpapírpiazi érdekképviselési csoport, a banki érdekképviselési csoport, a biztosítási és viszontbiztosítási érdekképviselési csoport, valamint a foglalkoztatói nyugdíj-érdekképviselési csoport közös tanácsot adhat az EFH-k munkájával összefüggő kérdésekben a közös álláspontokról és közös intézkedésekről szóló 56. cikk szerint.”;

e) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Hatóság nyilvánosságra hozza a banki érdekképviselési csoport tanácsait, tagjainak külön tanácsait és a konzultációik eredményét, valamint az arra vonatkozó információt, hogy miként vették figyelembe a tanácsokat és a konzultációk eredményét.”

32. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Döntéshozatali eljárások

(1) A Hatóság a 17., a 18. és a 19. cikk alapján hozott határozatok elfogadásakor az e cikk (2)–(6) bekezdésével összhangban jár el.

(2) A Hatóság a címzett hivatalos nyelvén tájékoztatja egy határozat bármely címzettjét a határozat elfogadására irányuló szándékáról, és az ügy sürgősségének, összetettségének és lehetséges következményeinek figyelembevételével meghatároz egy határidőt, amelyen belül a címzett kifejtetheti a határozat tárgyával kapcsolatos álláspontját. A címzett kifejtetheti álláspontját a saját hivatalos nyelvén. Az első mondatban foglalt rendelkezés értelemszerűen alkalmazandó a 17. cikk (3) bekezdésében említett ajánlások esetében is.

(3) A Hatóság határozatait indokolni kell.

(4) A Hatóság határozatainak címzettjeit tájékoztatni kell az e rendelet keretében rendelkezésre álló jogorvoslatokról.

(5) Ha a Hatóság a 18. cikk (3) bekezdése vagy a 18. cikk (4) bekezdése alapján határozatot hoz, a határozatot megfelelő időközönként felül kell vizsgálnia.

(6) A Hatóságnak a 17., a 18. vagy a 19. cikk alapján hozott határozatait nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal során meg kell nevezni az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy pénzügyi piaci szereplőt, valamint a határozat lényegét, kivéve, ha e nyilvánosságra hozatal ellentétes az említett pénzügyi piaci szereplők jogos érdekével vagy üzleti titkaik védelmével, illetve súlyosan veszélyeztetheti a pénzügyi piacok rendes működését és integritását vagy az Unió pénzügyi rendszere egy részének vagy egészének stabilitását.”

33. A 40. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az elnök;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti hatóság nem felelős a fogyasztóvédelmi szabályok végrehajtásáért, a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagja dönthet úgy, hogy meghívja a tagállam fogyasztóvédelmi hatóságának képviselőjét, aki nem rendelkezik szavazati joggal. Ha egy tagállamban több hatóság között oszlik meg a fogyasztóvédelemért való felelősség, e hatóságok közös képviselő személyéről állapodnak meg.”

34. A 41. és a 42. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Belső bizottságok

(1) A felügyeleti tanács saját kezdeményezésére vagy az elnök kérésére a ráruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. Az igazgatótanács vagy az elnök kérésére a felügyeleti tanács az igazgatótanácsra ruházott egyes feladatok elvégzéséhez belső bizottságokat hozhat létre. A felügyeleti tanács rendelkezhet egyes egyértelműen meghatározott feladatoknak és határozatoknak a belső bizottságokra, az igazgatótanácsra vagy az elnökre való átruházásáról.

(2) A 17. cikk alkalmazásában az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet olyan hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, amely feltehetően megsértette az uniós jogot, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet az ügyhöz és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatósággal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(3) A 19. cikk alkalmazásában az elnök egy független munkacsoport összehívásáról szóló határozatra tesz javaslatot, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot. A hat másik tag nem lehet a vitában érintett hatáskörrel rendelkező hatóság képviselője, valamint semmilyen érdekük nem fűződhet a vitához és nem állhatnak közvetlen kapcsolatban az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(4) A 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében előírt vizsgálat elvégzése céljából az elnök javaslatot tehet a vizsgálat megindítására vonatkozó határozatra és egy független munkacsoport összehívására vonatkozó határozatra, amelyet a felügyeleti tanács fogad el. A független munkacsoport az elnökből és hat másik tagból áll, akiknek a személyére az elnök az igazgatótanáccsal folytatott konzultáció után és egy nyilvános részvételi felhívást követően tesz javaslatot.

A munkacsoport minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.

A munkacsoport határozata akkor minősül elfogadottnak, ha legalább négy tag mellette szavaz.

(5) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett munkacsoportok vagy az elnök javaslatot tesznek a 17. vagy a 19. cikk szerinti határozatok a felügyeleti tanács általi végleges elfogadására. Az e cikk (4) bekezdésében említett munkacsoport bemutatja a felügyeleti tanácsnak a 22. cikk (4) bekezdésének első albekezdése alapján végzett vizsgálat eredményét.

(6) A felügyeleti tanács elfogadja az e cikkben említett munkacsoportok eljárási szabályzatát.

42. cikk

A felügyeleti tanács függetlensége

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása során a felügyeleti tanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el, kizárólag az Unió egészének érdekeit szem előtt tartva, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek, vagy bármely más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni a felügyeleti tanács tagjait a feladataik ellátása során.

(3) A felügyeleti tanács tagjai, az elnök, valamint a felügyeleti tanács ülésein részt vevő, szavazati joggal nem rendelkező képviselők és megfigyelők az ilyen ülések előtt pontos és teljes körű nyilatkozatot tesznek a napirendi pontokkal kapcsolatban a függetlenségüket esetleg befolyásoló bármilyen érdekeltségük hiányáról vagy meglétéről, és érdekeltségük esetén tartózkodnak az ilyen napirendi pontokról folytatott megbeszéléseken vagy szavazásokon való részvételtől.

(4) A felügyeleti tanács eljárási szabályzatában megállapítja a (3) bekezdésben említett érdekeltségi nyilatkozatra és az összeférhetetlenség elkerülésére és kezelésére vonatkozó gyakorlati szabályokat.”

35. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács iránymutatást ad a Hatóság munkájához és felelős a II. fejezetben említett határozatok meghozataláért. Adott esetben az érintett belső bizottság vagy munkacsoport, az elnök vagy az igazgatótanács javaslata alapján a felügyeleti tanács fogadja el a Hatóság II. fejezetben említett véleményeit, ajánlásait, iránymutatásait és határozatait, valamint tanácsot ad.”;

b) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A felügyeleti tanács az igazgatótanács javaslata alapján elfogadja a Hatóság tevékenységéről – beleértve az elnök feladatainak ellátásáról – szóló éves jelentést, és minden év június 15-ig továbbítja azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentést közzé kell tenni.”;

- d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A felügyeleti tanács fegyelmi jogkört gyakorol az elnök és az ügyvezető igazgató felett. A felügyeleti tanács az 51. cikk (5) bekezdésének megfelelően felmentheti az ügyvezető igazgatót a megbízatása alól.”

36. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk

A felügyeleti tanács által elfogadott határozatok átláthatósága

A Hatóság a 70. cikktől függetlenül, a felügyeleti tanács egyes üléseinek időpontjától számított hat héten belül az Európai Parlament rendelkezésére bocsátja legalább azon ülés átfogó és érdemi jegyzőkönyvét, amelynek ismerete lehetővé teszi a lefolytatott viták maradéktalan megértését, ideértve a határozatok magyarázatokkal ellátott listáját. Ez a jegyzőkönyv nem tükrözheti a felügyeleti tanács olyan vitáit, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.”

37. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, az e rendelet 10–16. cikkében meghatározott jogi aktusok tekintetében, valamint az e rendelet 9. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdése és VI. fejezete szerint elfogadott intézkedések és határozatok tekintetében a felügyeleti tanács tagjainak az EUSZ 16. cikkének (4) bekezdésében, valamint az átmeneti intézkedésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikkében meghatározott minősített többségével hoz határozatot.

Az elnök nem szavazhat a második albekezdésben említett határozatokról.

A munkacsoportoknak a 41. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerinti összetétele és a 30. cikk (2) bekezdésében említett partneri felülvizsgálati bizottság tagjai tekintetében a felügyeleti tanács elnöke javaslatainak mérlegelésekor konszenzusra törekszik. Konszenzus hiányában a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak háromnegyedes többségével határoz. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van.

A 18. cikk (3) és (4) bekezdése szerint elfogadott határozatok tekintetében, az e bekezdés első albekezdésétől eltérve a felügyeleti tanács a szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többségével hozza meg határozatait.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 17., a 19. és a 30. cikk szerinti határozatok tekintetében, a felügyeleti tanács írásbeli eljárás keretében szavaz a javasolt határozatokról. A felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak nyolc munkanap áll rendelkezésükre a szavazásra. Minden szavazati joggal rendelkező tagnak egy szavazata van. A javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak egyszerű többsége kifogást emel az ellen. A tartózkodás nem minősül sem jóváhagyásnak, sem kifogásolásnak, és az nem számít bele a leadott szavazatok számába. Ha a felügyeleti tanács három, szavazati joggal rendelkező tagja kifogást emel az írásbeli eljárás alkalmazása ellen, akkor a felügyeleti tanács az e cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban vitatja meg a határozattervezetet, és dönt arról.

A szavazati joggal nem rendelkező tagok és a megfigyelők – kivéve az ügyvezető igazgatót – nem vesznek részt a felügyeleti tanács olyan vitáiban, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak, kivéve, ha a 75. cikk (3) bekezdése vagy az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok másképp rendelkeznek.”;

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hatóság elnöke jogosult bármikor szavazást kérni. E jog és a Hatóság döntéshozatali eljárása hatékonyságának sérelme nélkül a Hatóság felügyeleti tanácsának a döntéshozatal során konszenzusra kell törekednie.”

38. A 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„45. cikk

Összetétel

(1) Az igazgatótanács az elnökből és a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjai által a felügyeleti tanács szavazati joggal rendelkező tagjainak sorából választott hat személyből áll.

Az elnök kivételével az igazgatótanács valamennyi tagja mellé póttagot kell választani, aki akadályoztatása esetén helyettesítheti őt.

(2) A felügyeleti tanács által választott tagok megbízatása két és fél évre szól. A megbízatás egyszer meghosszabbítható. Az igazgatótanács összetétele biztosítja a nemek egyensúlyát és arányos, valamint az Unió egészét tükrözi. A megbízatások átfedik egymást, és megfelelő rotációs rendszert kell alkalmazni.

(3) Az igazgatótanács üléseit az elnök a saját kezdeményezésére, illetve tagjai legalább egyharmadának kérésére hívják össze, és azokat az elnök vezeti. Az igazgatótanács minden felügyeleti tanácsi ülés előtt, és az igazgatótanács által szükségesnek tekintett rendszerességgel ülésezik. Az igazgatótanács legalább évente ötször ülésezik.

(4) Az igazgatótanács tagjai – az eljárási szabályzatra is figyelemmel – tanácsadók és szakértők segítségét is igénybe vehetik. A szavazati joggal nem rendelkező tagok – az ügyvezető igazgató kivételével – nem vesznek részt az igazgatótanács azon megbeszélésein, amelyek egyedi pénzügyi piaci szereplőkkel kapcsolatosak.”

39. A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„45a. cikk

Döntéshozatal

(1) Az igazgatótanács a tagjainak egyszerű többségével határoz, konszenzusra törekedve. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Az elnök szavazati joggal rendelkező tagnak minősül.

(2) Az ügyvezető igazgató és a Bizottság egy képviselője szavazati jog nélkül vesz részt az igazgatótanács ülésein. A Bizottság képviselője a 63. cikkben említett ügyekben szavazati joggal rendelkezik.

(3) Az igazgatótanács elfogadja és közzéteszi eljárási szabályzatát.

5b. cikk

Koordinációs csoportok

(1) Az igazgatótanács saját kezdeményezésére vagy valamely hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére koordinációs csoportokat állíthat fel olyan meghatározott témákban, amelyek esetében egyes piaci fejleményekre tekintettel koordinálásra lehet szükség. Az igazgatótanács a felügyeleti tanács öt tagjának kérésére koordinációs csoportokat állít fel meghatározott témákban.

(2) A koordinációs csoportokban az összes hatáskörrel rendelkező hatóság részt vesz, és a 35. cikkkel összhangban a koordinációs csoportok rendelkezésére bocsátja az ahhoz szükséges információkat, hogy a koordinációs csoportok a megbízatásuknak megfelelően elvégezhessék koordinációs feladataikat. A koordinációs csoportok munkájának alapját a hatáskörrel rendelkező hatóságok által szolgáltatott információk, valamint a Hatóság által azonosított megállapítások képezik.

(3) A csoportok elnöki tisztét az igazgatótanács egy tagja tölti be. Az igazgatótanács koordinációs csoportért felelős tagja minden évben beszámol a felügyeleti tanácsnak a megbeszélések és megállapítások főbb elemeiről, valamint adott esetben javaslatot tesz szabályozási nyomon követésre vagy partneri felülvizsgálatra az adott területen. A hatáskörrel rendelkező hatóságok értesítik a Hatóságot arról, hogy tevékenységeik során miként vették figyelembe a koordinációs csoportok munkáját.

(4) Az olyan piaci fejlemények nyomon követésekor, amelyek a koordinációs csoportok figyelmének középpontjában állhatnak, a Hatóság a 35. cikkkel összhangban kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól a nyomonkövetési szerepének betöltéséhez szükséges információk rendelkezésre bocsátását.”

40. A 46. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„46. cikk

Az igazgatótanács függetlensége

Az igazgatótanács tagjai függetlenül és objektíven járnak el kizárólag az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

A tagállamok, az uniós intézmények vagy szervek és bármilyen más köz- vagy magánjogi jogalany nem kísérelhetik meg befolyásolni az igazgatótanács tagjait a feladataik elvégzése során.”

41. A 47. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az igazgatótanács az illetékes belső bizottságban folytatott megbeszélést követően – a 30. cikkben megállapított feladatok kivételével – minden olyan ügyet megvizsgálhat, azokban véleményt adhat és javaslatokat tehet, amelyben a felügyeleti tanácsnak határozatot kell hoznia.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az igazgatótanács – jóváhagyás céljából – éves jelentést terjeszt a felügyeleti tanács elé a Hatóság tevékenységéről, ideértve az elnök feladatainak ellátását is.”;

c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az igazgatótanács a felügyeleti tanács javaslatát kellően figyelembe véve az 58. cikk (3) és (5) bekezdésével összhangban nevezi ki és menti fel a fellebbviteli tanács tagjait.”;

d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az igazgatótanács tagjai nyilvánosságra hoznak minden megtartott ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

42. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök felelős a felügyeleti tanács munkájának előkészítéséért, beleértve a felügyeleti tanács által elfogadandó napirend meghatározását, az ülések összehívását és az ügyek határozatra való előterjesztését, valamint vezeti a felügyeleti tanács üléseit.

Az elnök felelős az igazgatótanács napirendjének meghatározásáért, amelyet az igazgatótanács fogad el, valamint vezeti az igazgatótanács üléseit.

Az elnök felkérheti az igazgatótanácsot, hogy mérlegelje egy koordinációs csoportnak a 45b. cikkel összhangban történő felállítását.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elnököt – érdemei, alkalmassága, a pénzügyi piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a pénzügyi felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteendő nyílt, a nemek közötti egyensúly elvét tiszteletben tartó kiválasztási eljárást követően választják ki. A felügyeleti tanács a Bizottság segítségével összeállítja az elnöki tisztségre pályázó alkalmas jelöltek szűkített listáját. A Tanács a szűkített lista alapján, az Európai Parlament általi megerősítést követően határozatot fogad el az elnök kinevezéséről.

Amennyiben az elnök már nem teljesíti a 49. cikkben említett feltételeket, vagy súlyos kötelességszegésben megállapították a bűnösségét, úgy a Tanács a Bizottságnak az Európai Parlament által jóváhagyott javaslata alapján eljárva határozattal felmentheti az érintett személyt hivatalából.

A felügyeleti tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja az elnök feladatait. Az alelnököt nem lehet az igazgatótanács tagjai közül megválasztani.”;

- c) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az első albekezdésben említett értékelés céljából az elnök feladatait az alelnök végzi el.

A Tanács – a felügyeleti tanács javaslatára eljárva és a Bizottság segítségével, valamint az első albekezdésben említett értékelést figyelembe véve – egy alkalommal meghosszabbíthatja az elnök megbízatását.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az elnök csak nyomós okból menthető fel. Az elnököt csak az Európai Parlament mentheti fel a Tanácsnak a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultáció után elfogadott határozatát követően.”

43. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az elnök függetlensége”;

- b) az első bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A felügyeleti tanács által az elnök feladataival kapcsolatban betöltött szerep sérelme nélkül az elnök nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem uniós intézményektől vagy szervektől, sem kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.”

44. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„49a. cikk

Kiadások

Az elnök az ülést követő két héten belül nyilvánosságra hoz a külső érdekelt felekkel megtartott minden ülést és bármely kapott vendéglátást. A kiadásokat a személyzeti szabályzatnak megfelelően nyilvánosan kell vezetni.”

45. Az 50. cikket el kell hagyni.

46. Az 54. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A vegyes bizottság olyan fórum, amelynek keretében a Hatóság rendszeresen és szorosan együttműködik az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyudj-hatóság), hogy az ágazati sajátosságok figyelembevételével biztosítsa az ágazatok közötti következetességet, különösen a következők terén.”;

- ii. az első franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— pénzügyi konglomerátumok, és amennyiben az uniós jog előírja, prudenciális konszolidáció,”

- iii. az ötödik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— kiberbiztonság,”;

- iv. a hatodik franciabekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— információcsere és a legjobb gyakorlatok cseréje az ERKT-vel és a többi EFH-val,”;

- v. a szöveg a következő franciabekezdésekkel egészül ki:

„— lakossági pénzügyi szolgáltatások, valamint a fogyasztók és befektetők védelmével kapcsolatos kérdések,

— az 1. cikk (6) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság általi tanácsadás.”;

- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A vegyes bizottság segítheti a Bizottságot az (EU) 2015/849 irányelv 32a. cikkének (5) bekezdésében említett jelentés szerinti központi automatizált mechanizmusok biztonságos és hatékony összekapcsolásának biztosítására vonatkozó feltételek, valamint műszaki előírások és eljárások értékelésében, továbbá az említett irányelv szerinti nemzeti nyilvántartások hatékony összekapcsolásában.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság az EFH-k által biztosított külön személyzettel rendelkezik, amely állandó titkárságként működik. A Hatóság megfelelő erőforrásokkal járul hozzá az igazgatási, infrastrukturális és működési költségekhez.”

47. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vegyes bizottság elnökét évente, az EFH-k elnökei közül felváltva nevezik ki. A vegyes bizottság elnöke egyben az ERKT második alelnöke.”;

- b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A vegyes bizottság legalább háromhavonta ülésezik.”;

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Hatóság elnöke rendszeresen tájékoztatja a felügyeleti tanácsot a vegyes bizottság ülésein kialakított álláspontokról.”

48. Az 56. és az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„56. cikk

Közös álláspontok és közös intézkedések

Az e rendelet II. fejezetében meghatározott tevékenységi körén belül, és különös tekintettel a 2002/87/EK irányelv végrehajtására – ha releváns – a Hatóság konszenzussal közös álláspontot alakít ki adott esetben az európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) és az európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság).

Amennyiben az uniós jog azt előírja, az e rendelet 10–16. cikke szerinti intézkedéseket, valamint az e rendelet 17., 18. és 19. cikke szerinti azon határozatokat, amelyek a 2002/87/EK irányelv és az e rendelet 1. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb – az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) hatáskörébe is tartozó – jogalkotási aktusok alkalmazásával kapcsolatosak, adott esetben a Hatóság, az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) és az európai felügyeleti hatóság (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) egyidejűleg fogadja el.

57. cikk

Albizottságok

(1) A vegyes bizottság albizottságokat hozhat létre azzal a céllal, hogy a vegyes bizottság számára közös álláspontok és közös intézkedések tervezeteit készítsék elő.

(2) Minden albizottság az 55. cikk (1) bekezdésében említett személyekből és minden egyes tagállam érintett hatáskörrel rendelkező hatósága mindenkori személyzetének egy magas rangú képviselőjéből áll.

(3) Minden albizottság elnököt választ az érintett hatáskörrel rendelkező hatóságok képviselői közül, aki egyúttal megfigyelői szerepet tölt be a vegyes bizottságban.

(4) Az 56. cikk alkalmazásában létre kell hozni a vegyes bizottság pénzügyi konglomerátumokkal foglalkozó albizottságát.

(5) A vegyes bizottság nyilvánosságra hozza a honlapján az összes létrehozott albizottságot, ideértve a megbízatásukat és a tagjaik listáját, az albizottságban ellátott megfelelő feladataikkal együtt.”

49. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Létrejön az EFH-k fellebbviteli tanácsa.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbviteli tanács hat tagból és hat póttagból áll, akik nagyrebecsült személyek, akik az uniós jog területén igazolt szaktudással és kellően magas szintű nemzetközi szakmai gyakorlattal rendelkeznek a banki, biztosítási, foglalkoztatói nyugdíj és értékpapírpiacon területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén, nem tartoznak a Hatóság tevékenységében részt vevő hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy más nemzeti, illetve uniós intézmények vagy szervezetek jelenlegi alkalmazottai és az értékpapírpiacon érdekképviseleti csoport tagjai közé. A tagok és a póttagok valamely tagállam állampolgárai, és az Unió legalább két hivatalos nyelvének alapos ismeretével rendelkeznek. A fellebbviteli tanács megfelelő jogi szakértelemmel rendelkezik ahhoz, hogy jogi szaktanácsadást biztosítson a Hatóság hatáskörei gyakorlásának jogszerűségével, többek között arányosságával kapcsolatban.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A fellebbviteli tanács két tagját és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett nyilvános pályázati felhívást követően egy, a Bizottság által javasolt szűkített listáról a Hatóság igazgatótanácsa nevezi ki, a felügyeleti tanáccsal folytatott konzultációt követően.

Az Európai Parlament a szűkített lista kézhezvételét követően felkérheti a tag- és a póttagjelölteket, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre.

Az Európai Parlament felkérheti a fellebbviteli tanács tagjait, hogy tegyenek nyilatkozatot az Európai Parlament előtt, és kérésre bármikor válaszoljanak a képviselők által feltett bármely kérdésre, kivéve az olyan nyilatkozatok, kérdések vagy válaszok esetében, amelyek a fellebbviteli tanács által eldöntött vagy nála függőben lévő egyedi ügyekhez kapcsolódnak.”

50. Az 59. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Sem a fellebbviteli tanács tagjai, sem a Hatóság operatív és titkársági támogatást nyújtó személyzete nem vehetnek részt fellebbezési eljárásban, ha az bármely személyes érdeküket érinti, ha korábban az eljárás egyik felének képviseletét látták el, vagy ha részt vettek a fellebbezés tárgyát képező határozat meghozatalában.”

51. A 60. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A fellebbezést indokolással együtt írásban kell benyújtani a Hatósághoz, attól a naptól számított három hónapon belül, hogy az érintett személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – a határozat Hatóság általi közzétételének napjától számított három hónapon belül.

A fellebbviteli tanács a benyújtástól számított három hónapon belül határoz a fellebbezésről.”

52. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„60a. cikk

A Hatóság hatáskörtúllépése

Bármely természetes vagy jogi személy indokolással ellátott tanácsot küldhet a Bizottságnak, ha az említett személy úgy véli, hogy a Hatóság a 16. és a 16b. cikk alapján eljárva túllépte hatáskörét, ideértve, amikor nem tartotta be az 1. cikk (5) bekezdésében említett arányosság elvét, és hogy ez az említett személyt közvetlenül és személyében érinti.”

53. A 62. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) 70. cikkével összhangban európai szervként működő Hatóság bevételei különösen a következők bármilyen kombinációjából állnak:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).”;

b) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„d) a tagállamok vagy megfigyelők önkéntes hozzájárulásai;

e) a kiadványokért, képzésekért, valamint a Hatóság által nyújtott bármely egyéb szolgáltatásért felszámított, megállapodás szerinti díjak, amennyiben ezeket a szolgáltatásokat egy vagy több, hatáskörrel rendelkező hatóság kifejezetten kérte.”

c) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamoknak vagy megfigyelőknek az első albekezdés d) pontjában említett önkéntes hozzájárulásai nem fogadhatók el, ha elfogadásuk megkérdőjelezné a Hatóság függetlenségét és pártatlanságát. A hatáskörrel rendelkező hatóságok által a Hatóságra ruházott feladatok költségei ellentételezésének minősülő önkéntes hozzájárulások nem tekintendők olyanoknak, mint amelyek megkérdőjelezzik a Hatóság függetlenségét.”

54. A 63., a 64. és a 65. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„63. cikk

A költségvetés elkészítése

(1) Az ügyvezető igazgató minden évben elkészíti a Hatóság következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentumának ideiglenes tervezetét annak éves és többéves programozása alapján, szerepeltetve abban a becsült bevételeket és kiadásokat, valamint a személyzetre vonatkozó információkat, és ezt a létszámtervvel együtt megküldi az igazgatótanácsnak és a felügyeleti tanácsnak.

(2) Az igazgatótanács által jóváhagyott tervezet alapján a felügyeleti tanács elfogadja a következő három pénzügyi évre vonatkozó egységes programozási dokumentum tervezetét.

(3) Az egységes programozási dokumentumot az igazgatótanács január 31-ig megküldi a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Számvevőszéknek.

(4) A Bizottság az egységes programozási dokumentumot figyelembe véve az Unió költségvetés-tervezetében feltünteti a létszámtervvel tekintettel szükségesnek ítélt előzetes irányszámokat, valamint azon kiegyensúlyozó hozzájárulás összegét, amely az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban az Unió általános költségvetését terheli.

(5) Az Európai Parlament és a Tanács elfogadja a Hatóság létszámtervét. Az Európai Parlament és a Tanács engedélyezi a Hatóságnak fizetendő kiegyensúlyozó hozzájárulásra szánt költségvetési előirányzatot.

(6) A Hatóság költségvetését a felügyeleti tanács fogadja el. A Hatóság költségvetése az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. A Hatóság költségvetését szükség esetén ennek megfelelően ki kell igazítani.

(7) Az igazgatótanács indokolatlan késedelem nélkül értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot az olyan projektek megvalósítására irányuló szándékáról, amelyek jelentős pénzügyi hatást gyakorolhatnak költségvetésének finanszírozására, különösen az ingatlanprojektekről, például épületek bérbevételeiről vagy megvásárlásáról.

(8) A költségvetési rendelet 266. és 267. cikkének sérelme nélkül az Európai Parlament és a Tanács jóváhagyása szükséges minden olyan projekthez, amely jelentős pénzügyi vagy hosszú távú hatást gyakorolhat a Hatóság költségvetésének finanszírozására, különösen ingatlanprojektek, például épületek bérbevétele vagy megvétele esetében, ideértve a megszüntetési záradékokat is.

64. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

- (1) Az ügyvezető igazgató engedélyezési tisztviselői feladatokat lát el, és végrehajtja a Hatóság éves költségvetését.
- (2) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az előzetes beszámolót. A 70. cikk nem zárja ki, hogy a Hatóság a Számvevőszék hatáskörébe tartozó bármely információt a Számvevőszék kérésére a Számvevőszék rendelkezésére bocsásson.
- (3) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 1-jéig konszolidációs célból megküldi a kért számviteli információkat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által megállapított módon és formátumban.
- (4) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év március 31-ig a költségvetési és a pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést is megküldi a felügyeleti tanács tagjainak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.
- (5) Miután beérkeztek hozzá a Hatóság előzetes beszámolójára vonatkozó, a Számvevőszék által a költségvetési rendelet 246. cikkével összhangban tett észrevételek, a Hatóság számvitelért felelős tisztviselője összeállítja a Hatóság végleges beszámolóját. Az ügyvezető igazgató a végleges beszámolót megküldi a felügyeleti tanácsnak, amely véleményezi e beszámolót.
- (6) A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője a következő év július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót a felügyeleti tanács véleményével együtt a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.

A Hatóság számvitelért felelős tisztviselője minden év június 15-ig egy jelentéscsomagot is megküld a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének az e tisztviselő által konszolidációs célból megállapított egységes formátumban.

- (7) A végleges beszámolót a következő év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (8) Az ügyvezető igazgató szeptember 30-ig megküldi a Számvevőszéknek annak észrevételeire adott válaszát, és e válaszról másolatot küld az igazgatótanácsnak és a Bizottságnak.
- (9) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek – ez utóbbi kérésére és összhangban a költségvetési rendelet 261. cikkének (3) bekezdésében foglaltakkal – minden szükséges tájékoztatást megad a szóban forgó pénzügyi évre vonatkozó zárszámadási eljárás zökkenőmentes lebonyolításához.
- (10) Az Európai Parlament – a Tanács minősített többséggel hozott ajánlása alapján – legkésőbb az N+2. év május 15. napja előtt megadja a Hatóság számára a mentesítést az N. pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozóan.
- (11) A Hatóság indokolással ellátott véleményt ad ki az Európai Parlament álláspontjáról, valamint az Európai Parlament által a zárszámadási eljárásban tett bármely egyéb észrevételről.

65. cikk

Pénzügyi szabályok

A Hatóságra alkalmazandó pénzügyi szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az igazgatótanács fogadja el. A szóban forgó szabályok nem térhetnek el az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletől (*), kivéve, ha a Hatóság sajátos működési igényei úgy kívánják, ehhez azonban a Bizottság előzetes hozzájárulására van szükség.

(*) A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. december 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).”

55. A 66. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) korlátozás nélkül alkalmazandó a Hatóságra csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes cselekmények elleni fellépés céljából.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).”

56. A 70. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A felügyeleti tanács tagjaira és a Hatóság személyzetének minden tagjára, ideértve a tagállamok által ideiglenesen kiküldött tisztviselőket és a Hatóság részére szerződéses alapon feladatokat végző minden más személyt is, az EUMSZ 339. cikkében meghatározott és a vonatkozó uniós jogszabályokban előírt szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók, még megbízatásuk lejártát követően is.”;

b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e cikk (1) bekezdésében és az e bekezdés első albekezdésében előírt kötelezettség nem zárja ki, hogy a Hatóság és a hatáskörrel rendelkező hatóságok ezt az információt az 1. cikk (2) bekezdésében említett jogalkotási aktusok érvényesítésére, valamint különösen a határozatok elfogadására irányuló jogi eljárásokhoz felhasználják.”;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az igazgatótanács és a felügyeleti tanács biztosítja, hogy a Hatóság feladataival kapcsolatban közvetlenül vagy közvetve, tartósan vagy alkalmilag szolgáltatást nyújtó személyekre – beleértve a tisztviselőket, valamint az igazgatótanács és a felügyeleti tanács által erre felhatalmazott vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságok által erre kijelölt más személyeket is – az (1) és a (2) bekezdésben foglaltakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények legyenek alkalmazandók.

Azonos szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók azokra a megfigyelőkre is, akik részt vesznek az igazgatótanács és a felügyeleti tanács ülésein, és akik közreműködnek a Hatóság tevékenységeiben.”;

d) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy a Hatóság e rendelettel és más, a pénzügyi piaci szereplőkre alkalmazandó uniós jogszabályokkal összhangban információt cseréljen a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal.

Erre az információra az (1) és a (2) bekezdésben megjelölt szakmai titoktartási feltételek vonatkoznak. A Hatóság belső eljárási szabályzatában meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett titoktartási szabályok végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

(4) A Hatóság alkalmazza az (EU, Euratom) 2015/444 bizottsági határozatot (*).

(*) A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).”

57. A 71. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„71. cikk

Adatvédelem

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak a személyes adatok kezelése tekintetében az (EU) 2016/679 rendelet alapján fennálló, sem a Hatóságnak a feladatai ellátása során végrehajtott személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) alapján fennálló kötelezettségeit.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).”

58. A 72. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az igazgatótanács gyakorlati intézkedéseket fogad el az 1049/2001/EK rendelet alkalmazására.”

59. A 74. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóságnak a befogadó tagállamban történő elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozó szükséges szabályokat, valamint a Hatóság személyzetére és családtagjaikra a Hatóság székhelyét befogadó tagállamban alkalmazandó konkrét szabályokat a Hatóság és a befogadó tagállam között az igazgatótanács jóváhagyását követően megkötött székhely-megállapodásban kell meghatározni.”

60. A 76. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„76. cikk

Kapcsolat az európai értékpapíripi szabályozók bizottságával

A Hatóságot az európai értékpapíripi szabályozók bizottsága jogutódjának kell tekinteni. Az európai értékpapíripi szabályozók bizottságának valamennyi eszköze és forrása, valamint minden folyamatban lévő ügylete legkésőbb a Hatóság létrehozásának időpontjáig bezárólag automatikusan a Hatóságra száll. Az európai értékpapíripi szabályozók bizottsága összeállítja azt a kimutatást, amely tartalmazza az eszközök és források zárómérlegét az átszállás időpontjában. Ezt a kimutatást az európai értékpapíripi szabályozók bizottsága és a Bizottság ellenőrzi és hagyja jóvá.”

61. A 81. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) 2021. december 31-ig, és azt követően minden harmadik évben a Bizottság általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról, valamint az e rendeletben megállapított eljárásokról. A jelentés többek között értékeli:”;

ii. az a) pont bevezető mondata és i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hatáskörrel rendelkező hatóságok felügyeleti gyakorlatainak hatékonyságát és az e gyakorlatok közötti konvergenciát:

i. a hatáskörrel rendelkező hatóságok függetlenségét és a vállalatirányítással egyenértékű standardok közötti konvergenciát;”

iii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„g) a egyes bizottság működését.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett általános jelentés részeként – az érintett hatóságokkal és az érdekelt felekkel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést végez a 9a. cikk alkalmazásáról.

(2b) A Bizottság az (1) bekezdésben említett általános jelentés részeként – az összes érintett hatósággal és érdekelt féllel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést készít a harmadik országbeli kereskedési helyszínek Hatóság általi potenciális felügyeletéről, olyan szempontokat vizsgálva, mint például a rendszerszintű jelentőség alapján történő elismerés, a szervezeti követelmények, a folyamatos megfelelés, a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok, valamint a személyzet és az erőforrások. A Bizottság értékelésében figyelembe veszi a likviditásra gyakorolt hatásokat, beleértve a legjobb ár rendelkezésre állását a befektetők számára, az uniós ügyfelek részére történő legjobb teljesítést, a hozzáférési korlátokat és a gazdasági előnyöket az uniós partnerek számára a globális kereskedelemben, továbbá a tőkepiaci uniós kialakítását.

(2c) A Bizottság az (1) bekezdésben említett általános jelentés részeként – az összes illetékes hatósággal és érdekelt féllel folytatott konzultációt követően – átfogó értékelést készít a harmadik országbeli központi értéktárak Hatóság általi potenciális felügyeletéről, olyan szempontokat vizsgálva, mint például a rendszerszintű jelentőség alapján történő elismerés, a szervezeti követelmények, a folyamatos megfelelés, a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok, valamint a személyzet és az erőforrások.

(2d) A Bizottság 2021. június 30-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a (2b) és a (2c) bekezdésben említett értékeléseket, adott esetben jogalkotási javaslatokkal együtt.”

4. cikk

A 600/2014/EU rendelet módosításai

A 600/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„g) adatszolgáltatók engedélyezése és felügyelete.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a 18. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. »illetékes hatóság«: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott illetékes hatóság, valamint az adatszolgáltatók engedélyezése és felügyelete tekintetében az EÉPH, kivéve azokat a jóváhagyott jelentési mechanizmusokat (ARM-ek) és jóváhagyott közzétételi mechanizmusokat (APA-k), amelyek az e cikk (3) bekezdése szerinti eltérés alá tartoznak;”

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„22a. »felső vezetés«: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 27. pontjában meghatározott felső vezetés.”;

iii. a 34., a 35. és a 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„34. »jóváhagyott közzétételi mechanizmus« vagy »APA«: olyan személy, akit e rendelet szerint felhatalmaztak azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében közzétegye a kereskedési jelentéseket a 20. és a 21. cikk alapján;

35. »összesített adat-szolgáltató« vagy »CTP«: olyan személy, akit e rendelet szerint felhatalmaztak azon szolgáltatás nyújtására, hogy összegyűjtse a szabályozott piacokról, az MTF-ektől, az OTF-ektől és az APA-któl a 6., a 7., a 10., a 12., valamint a 13., a 20. és a 21. cikkben felsorolt pénzügyi eszközökről szóló kereskedési jelentéseket, és azokat olyan, folyamatos és élő elektronikus adatfolyamba vonja össze, amely pénzügyi eszközönként árfolyam- és volumenadatokat nyújt;

36. »jóváhagyott jelentési mechanizmus« vagy »ARM«: olyan személy, akit e rendelet szerint felhatalmaztak azon szolgáltatás nyújtására, hogy a befektetési vállalkozások nevében bejelentse az ügyletek adatait az illetékes hatóságoknak vagy az EÉPH-nak;”

iv. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„36a. »adatszolgáltatók«: a 34–36. pontban és a 27b. cikk (2) bekezdésében említett személyek;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azon kritériumok meghatározására vonatkozóan, amelyek alapján azonosíthatók azok az ARM-ek és APA-k, amelyek – e rendelettel eltérve – a belső piac szempontjából korlátozott jelentőségűkre tekintettel valamely tagállam 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott illetékes hatóságának engedélyezési és felügyeleti hatáskörébe tartoznak.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása során a Bizottság figyelembe vesz egyet vagy többet a következő szempontok közül:

a) milyen mértékben nyújtanak szolgáltatásokat a csak egy tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozások számára;

b) a kereskedési jelentések vagy ügyletek száma;

c) az ARM vagy az APA határokon átnyúló tevékenységet végző pénzügyi piaci szereplők csoportjához tartozik-e.

Amennyiben egy szervezetet adatszolgáltatóként nyújtott szolgáltatásai tekintetében e rendeletnek megfelelően az EÉPH felügyel, a szervezet ARM-ként vagy APA-ként végzett tevékenységeinek egyike sem zárható ki az EÉPH általi bármely, e bekezdésnek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti felügyelet alól.”

3. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

Információ rendelkezésre bocsátása az átláthatóság és egyéb számítások céljára

(1) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóság el tudja végezni az átláthatóságot szolgáló, a kereskedés előtti és utáni adatszolgáltatási követelményeknek, valamint a 3–11. cikkben, a 14–21. cikkben és a 32. cikkben említett, a pénzügyi eszközökre vonatkozó kereskedési kötelezettségeknek a meghatározását lehetővé tevő számításokat, továbbá annak érdekében, hogy meg tudja határozni azt, hogy egy adott befektetési vállalkozás rendszeres internalizáló-e, az EÉPH és az illetékes hatóságok információt kérhetnek a következőktől:

- a) kereskedési helyszínek;
- b) APA-k; továbbá
- c) CTP-k.

(2) A kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a szükséges adatokat kellő időn keresztül tárolniuk kell.

(3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az adatkérések tartalmát és gyakoriságát, valamint azt, hogy a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek milyen formátumban és milyen határidőn belül kell válaszolniuk az (1) bekezdésben említett adatkérésekre, továbbá azt is meg kell határoznia, hogy milyen típusú adatokat kell tárolni, és hogy mi az a legrövidebb időtartam, ameddig a kereskedési helyszíneknek, az APA-knak és a CTP-knek a (2) bekezdéssel összhangban tárolniuk kell az adatokat ahhoz, hogy eleget tudjanak tenni az adatkéréseknek.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadása révén.”

4. A 26. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül az EÉPH rendelkezésére bocsátják az e cikkel összhangban jelentett valamennyi információt.”

5. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség a pénzügyi eszközökre vonatkozó referenciaadatok tekintetében

(1) A szabályozott piacra bevezetett vagy MTF-eken vagy OTF-eken kereskedett pénzügyi eszközök tekintetében a kereskedési helyszínek a 26. cikk szerinti ügyletjelentés céljából megküldik az EÉPH-nak az azonosító referenciaadatokat.

A 26. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, annak rendszerében kereskedett egyéb pénzügyi eszközök tekintetében minden egyes rendszeres internalizáló az EÉPH rendelkezésére bocsátja az ezekkel a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos referenciaadatokat.

Az azonosító referenciaadatoknak készen kell állniuk az EÉPH-hoz való egységes és elektronikus formátumban történő benyújtásra, mielőtt az adott pénzügyi eszköz kereskedése megkezdődik. A pénzügyi eszközre vonatkozó referenciaadatokat a pénzügyi eszközt érintő minden adatváltozás esetén aktualizálni kell. Az EÉPH azonnal közzéteszi e referenciaadatokat a weboldalán. Az EÉPH-nak e referenciaadatokhoz indokolatlan késedelem nélkül hozzáférést kell biztosítania az illetékes hatóságok számára.

(2) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 26. cikk alapján monitoring alá vonhassák a befektetési vállalkozások tevékenységeit, biztosítva, hogy azok tisztességesen, méltányosan és szakszerűen, továbbá olyan módon járnak el, hogy előmozdítsák a piaci integritást, az EÉPH az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően megköti velük a következők biztosításához szükséges megállapodásokat:

- a) az EÉPH ténylegesen megkapja a pénzügyi eszközök referenciaadatait e cikk (1) bekezdése alapján;
- b) a pénzügyi eszközök e cikk (1) bekezdése alapján megkapott referenciaadatainak minősége megfelelő a 26. cikk szerinti ügyletjelentési kötelezettség céljára;

- c) a pénzügyi eszközök e cikk (1) bekezdése alapján megkapott referenciaadatainak az érintett illetékes hatóságokhoz történő továbbítása ténylegesen és indokolatlan késedelem nélkül megtörténik;
 - d) az EÉPH és az illetékes hatóságok között hatékony mechanizmusok léteznek az adatszolgáltatással vagy az adatminőséggel kapcsolatos kérdések megoldására.
- (3) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza:
- a) a pénzügyi eszközök referenciaadataira vonatkozó adatstandardokat és adatformátumokat az (1) bekezdéssel összhangban, többek között az adatok EÉPH részére történő átadására és frissítésére és az illetékes hatóságok részére az (1) bekezdéssel összhangban történő továbbítására vonatkozó módszereket és megállapodásokat, valamint a szóban forgó adatok formátumát és tartalmát;
 - b) az EÉPH és az illetékes hatóságok által a (2) bekezdés alapján kötendő megállapodásokkal kapcsolatban szükséges technikai intézkedéseket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(4) Az EÉPH felfüggesztheti az (1) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeket egyes vagy minden pénzügyi termék vonatkozásában, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a felfüggesztés szükséges az (1) bekezdésben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettség hatálya alá tartozó referenciaadatok integritásának és minőségének megőrzése érdekében, amelyre a következők bármelyike kockázatot jelenthet:
 - i. a benyújtott adatok súlyos hiányossága, pontatlansága vagy sérülése, vagy
 - ii. az érintett referenciaadatok benyújtására, gyűjtésére, kezelésére vagy tárolására az EÉPH, a nemzeti illetékes hatóságok, a piaci infrastruktúrák, a klíring- és teljesítési rendszerek és a fontos piaci szereplők által használt rendszerek kellő idejű rendelkezésre állásának hiánya, működésének zavara vagy károsodása;
- b) az alkalmazandó hatályos uniós szabályozási követelmények nem kezelik a fenyegetést;
- c) a felfüggesztés nem jár olyan káros hatással a pénzügyi piacok hatékonyságára vagy a befektetőkre, amely az intézkedés hasznaihoz képest aránytalan lenne;
- d) a felfüggesztés nem teremt szabályozási arbitrázst.

Az e bekezdés első albekezdésében említett intézkedés meghozatalakor az EÉPH figyelembe veszi, hogy az intézkedés milyen mértékben biztosítja a jelentett adatok pontosságát és teljességét a (2) bekezdésben meghatározott célokra.

Az első albekezdésben említett intézkedés meghozatalára vonatkozó döntés előtt az EÉPH értesíti az érintett illetékes hatóságokat.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése érdekében az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza az első albekezdésben említett feltételeket és azon körülményeket, amelyek esetén az említett albekezdésben említett felfüggesztés már nem alkalmazandó.”

6. A szöveg a következő címmel egészül ki:

„IVa. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁSOK

1. FEJEZET

Az adatszolgáltatók engedélyezése

27a. cikk

E cím alkalmazásában a nemzeti illetékes hatóság a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott illetékes hatóság.

27b. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) Egy APA, CTP vagy ARM szokásos elfoglaltságként vagy üzleti tevékenységként való működtetése az EÉPH előzetes engedélyéhez van kötve, e címmel összhangban.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, a 2. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktsussal összhangban azonosított APA vagy ARM az érintett nemzeti illetékes hatóság előzetes engedélyezésének és felügyeletének hatálya alá tartozik e címmel összhangban.

(2) A kereskedési helyszínt működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető egy APA, egy CTP vagy egy ARM szolgáltatásait is nyújthatja, amennyiben az EÉPH vagy az érintett nemzeti illetékes hatóság erre vonatkozó előzetes vizsgálata szerint a befektetési vállalkozás vagy a piacműködtető megfelel e címnek. E szolgáltatások nyújtását az engedélyükben szerepeltetni kell.

(3) Az EÉPH nyilvántartást készít az Unióban működő összes adatszolgáltatóról. A nyilvántartás a nyilvánosság számára hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról, amelyekre az adatszolgáltató engedéllyel rendelkezik, és a nyilvántartást rendszeresen naprakészé kell tenni.

Amennyiben az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság a 27e. cikkel összhangban visszavont egy engedélyt, ezt a visszavonást a nyilvántartásban öt éven át közzé kell tenni.

(4) Az adatszolgáltatók a szolgáltatásaikat az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság felügyelete alatt nyújtják. Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság rendszeresen ellenőrzi az adatszolgáltatók e címnek való megfelelését. Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság nyomon követi, hogy az adatszolgáltatók mindenkor megfelelnek-e az eredeti engedély e cím keretében megállapított feltételeinek.

27c. cikk

Az adatszolgáltatók engedélyezése

(1) E cím alkalmazásában az adatszolgáltatókat az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság engedélyezi, ha:

- a) az adatszolgáltató az Unióban letelepedett jogi személy; valamint
- b) az adatszolgáltató teljesíti az e címben megállapított követelményeket.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedély meghatározza azt az adatszolgáltatást, amelynek végzésére az adatszolgáltató engedélyt kapott. Ha egy engedélyezett adatszolgáltató az üzleti tevékenységét további adatszolgáltatásokra akarja kiterjeszteni, kérelmet nyújt be az EÉPH-hoz vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatósághoz engedélyének kiterjesztésére.

(3) Az engedélyezett adatszolgáltatónak mindenkor meg kell felelnie az engedélyezés e címben említett feltételeinek. Az engedélyezett adatszolgáltató indokolatlan késedelem nélkül értesíti az EÉPH-t vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóságot az engedélyezési feltételekben bekövetkező bármely lényeges változásról.

(4) Az (1) bekezdésben említett engedély az Unió egész területén hatályos és érvényes, és lehetővé teszi, hogy az adatszolgáltató azokat a szolgáltatásokat, amelyekre az engedélyt megkapta, az egész Unióban végezze.

27d. cikk

Az engedélyek megadásának és a kérelmek elutasításának eljárásai

(1) A kérelmező adatszolgáltató kérelmet nyújt be, megadva mindazon információkat, ideértve többek között a tervezett szolgáltatások típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság meggyőződhesen arról, hogy az adatszolgáltató az eredeti engedély időpontjában minden szükséges megállapodást megkötött ahhoz, hogy az e cím rendelkezései szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(2) Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság az engedély iránti kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül értékeli, hogy a kérelem teljes körű-e.

Ha a kérelem nem teljes körű, az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság megállapítja azt a határidőt, ameddig az adatszolgáltatónak meg kell adnia a további információkat.

Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság azt követően, hogy megállapította a kérelem teljeskörűségét, ennek megfelelően értesíti az adatszolgáltatót.

(3) Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság a teljes körű kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül értékeli az adatszolgáltató e címnek való megfelelését. Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság teljes körű indokolással ellátott határozatot fogad el az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról, és ennek megfelelően öt munkanapon belül értesíti a kérelmező adatszolgáltatót.

(4) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza:

- a) az (1) bekezdés szerint számára nyújtandó információkat, az üzleti tervet is ideértve;
- b) a 27f. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatásban szereplő információkat.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(5) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (1) bekezdésében és a 27f. cikk (2) bekezdésében előírt értesítésre szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások meghatározása, illetve információk nyújtása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat.

27e. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság az adatszolgáltató engedélyét visszavonhatja, ha az adatszolgáltató:

- a) tizenkét hónapon át nem él az engedéllyel, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy az előző hat hónapban nem nyújtott semmilyen szolgáltatást;
- b) hamis nyilatkozatok tételével vagy bármely egyéb szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett engedélyezésére sor került;
- d) súlyosan és rendszeresen megsértette e rendeletet.

(2) Az EÉPH adott esetben indokolatlan késedelem nélkül értesíti az adatszolgáltató engedélyének visszavonására vonatkozó határozatról azon tagállam nemzeti illetékes hatóságát, amelyben az adatszolgáltató letelepedett.

27f. cikk

Az adatszolgáltatók vezető testületére vonatkozó követelmények

(1) Az adatszolgáltató vezető testületének mindenkor kellően jó hírnévvel kell rendelkeznie, elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában kell lennie, és elegendő időt kell feladatainak ellátására fordítania.

A vezető testületnek az adatszolgáltató tevékenységeinek megértéséhez megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, feddhetetlenül és önállóan kell cselekednie, hogy a felső vezetés döntéseit szükség esetén hatékonyan megkérdőjelezze, valamint szükség esetén hatékonyan ellenőrizze és nyomon kövesse a vezetői döntéshozatalt.

Amennyiben egy piacműködtető egy APA, egy CTP vagy egy ARM működtetésére kér engedélyt a 27d. cikk alapján, és az APA, a CTP vagy az ARM vezető testületének tagjai ugyanazok, mint a szabályozott piac vezető testületének tagjai, úgy tekintendő, hogy e személyek megfelelnek az első albekezdésben megállapított követelményeknek.

(2) Az adatszolgáltató tájékoztatja az EÉPH-t vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóságot vezető testülete minden egyes tagjának nevééről és a tagságban bekövetkezett bármilyen változásról, az összes olyan információval együtt, amely annak értékeléséhez szükséges, hogy az adott szerv az (1) bekezdésnek megfelelő-e.

(3) Az adatszolgáltató vezető testülete meghatározza és ellenőrzi azon irányítási rendszer végrehajtását, amely biztosítja a szervezet hatékony és prudens vezetését, beleértve a szervezeten belüli feladatok elkülönítését és az összeférhetlenség megelőzését, olyan módon, amely előmozdítja a piac integritását és az ügyfelek érdekeit.

(4) Az EÉPH vagy adott esetben a nemzeti illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy az adatszolgáltató üzletmenetét ténylegesen irányító személy vagy személyek megfelelően jó hírnévvel rendelkeznek, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a szolgáltatók vezető testületében javasolt változások veszélyeztetik a megbízható és prudens vezetését, az ügyfelek érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét.

(5) Az EÉPH 2021. január 1-jéig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben ismertetett vezető testület tagjai alkalmasságának felmérésére, figyelembe véve az általuk betöltött különböző szerepköröket és feladatköröket, valamint a vezető testület tagjai és az APA, a CTP és az ARM felhasználói közötti összeférhetlenségek elkerülésének szükségességét.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadása révén.

2. FEJEZET

Az APA-kra, a CTP-kre és az ARM-ekre vonatkozó feltételek

27g. cikk

Az APA-kra vonatkozó szervezeti követelmények

(1) Az APA-nak rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 20. és a 21. cikk szerinti információk észszerű üzleti alapon történő nyilvánosságra hozatalához, a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges. A tájékoztatást ingyenesen, az APA általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. Az APA-nak hatékonyan és következetes módon kell terjesztenie ezeket az információkat, olyan módon, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumban, amely megkönnyíti az információk más forrásokból származó hasonló adatokkal való összevetését.

(2) Az APA által az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre egyedi feltételek vonatkoztak.

(3) Az APA-nak az ügyfeleivel kapcsolatos összeférhetlenség megelőzésére kidolgozott, hatékony igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Különösen az olyan APA-nak, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(4) Az APA-nak rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, megbízható biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és megelőzik az információ kiszivárgását annak közzététele előtt. Az APA-nak megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(5) Az APA-nak rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyek hathatósan ellenőrzik a kereskedési jelentéseket azok teljesszűrsége szempontjából, azonosítják a hiányosságokat és a nyilvánvaló hibákat, és kéri az ilyen hibás jelentések újraküldését.

(6) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a közös formátumok, adatstandardok és technikai mechanizmusok meghatározásához, amelyek megkönnyítik az (1) bekezdésben említett információk összevonását.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(7) A Bizottság e rendelet kiegészítése érdekében az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, hogy mi az e cikk (1) bekezdésében említett információk nyilvánosságra hozatalának észszerű üzleti alapja.

(8) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza:

- a) azon eszközöket, amelyek révén az APA megfelelt az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;
- b) az (1) bekezdés szerint közzétett tájékoztatás tartalmát, beleértve legalább a (2) bekezdésben említett tájékoztatást, olyan módon, hogy az lehetővé tegye az előírt információk e cikk szerinti közzétételét;
- c) a (3), a (4) és az (5) bekezdésben megállapított konkrét szervezeti követelményeket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

27h. cikk

A CTP-kre vonatkozó szervezeti követelmények

(1) A CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 6. és a 20. cikk szerint nyilvánosságra hozott információk gyűjtéséhez, azok összevonásához egy folyamatos elektronikus adatfolyammá és ezen információk észszerű üzleti alapon történő nyilvánosságra hozatalához a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges.

Ezen információknak legalább a következő adatokat kell tartalmazniuk:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója;
- b) az ár, amelyen az ügylet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak ténye, hogy a befektetési döntésért és az ügylet végrehajtásáért egy, a befektetési vállalkozáson belül működő számítógépes algoritmus felelt;
- i) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre egyedi feltételek vonatkoztak;
- j) ha a 3. cikk (1) bekezdésében említett információk nyilvánosságra hozatalának kötelezettsége alól a 4. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban mentességet adtak, annak jelzése, hogy az ügyletre melyik mentességet alkalmazták.

Az információkat ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és következetes módon terjessze ezeket az információkat, olyan módon, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan formátumokban, amelyek könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(2) A CTP-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 10. és a 21. cikk szerint nyilvánosságra hozott információk gyűjtéséhez, azok összevonásához egy folyamatos elektronikus adatfolyammá és ezen információk észszerű üzleti alapon történő nyilvánosságra hozatalához a valós időhöz olyan közel, amennyire csak technikailag lehetséges, ideértve legalább a következő adatokat:

- a) a pénzügyi eszköz azonosítója vagy azonosító jellemzői;
- b) az ár, amelyen az ügyletet megkötötték;
- c) az ügylet volumene;
- d) az ügylet időpontja;
- e) az ügylet bejelentésének időpontja;
- f) az ügylet árjelzése;
- g) azon kereskedési helyszín kódja, ahol az ügyletet végrehajtották, vagy amennyiben az ügyletet rendszeres internalizálón keresztül hajtották végre, az »SI« kód, vagy egyéb esetben az »OTC« (tőzsdén kívüli) kód;
- h) adott esetben annak jelzése, hogy az ügyletre egyedi feltételek vonatkoztak.

Az információkat ingyenesen, a CTP általi közzététel után 15 perccel elérhetővé kell tenni. A CTP-nek képesnek kell lennie arra, hogy hatékonyan és következetes módon terjessze ezeket az információkat, olyan módon, amely biztosítja az információhoz való gyors hozzáférést, megkülönböztetésmentes alapon, és olyan általánosan elfogadott formátumokban, amelyek interoperábilisak, valamint könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak a piaci szereplők számára.

(3) A CTP-nek biztosítania kell, hogy a szolgáltatott adatok összevonása minden szabályozott piac, az MTF-ek, az OTF-ek és az APA-k esetében, valamint a pénzügyi eszközök esetében a (8) bekezdés c) pontja szerinti szabályozástechnikai standardok révén megtörténjen.

(4) A CTP-nek az összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, hatékony igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Különösen a piacműködtetőnek vagy APA-nak, aki vagy amely összesítettadat-szolgáltatást is nyújt, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(5) A CTP-nek rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát garantáló, megbízható biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát. A CTP-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(6) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy meghatározza az adatstandardokat és formátumokat a 6., a 10., a 20. és a 21. cikknek megfelelően közzéteendő információkhoz, ideértve a pénzügyi eszköz azonosítóját, árát, mennyiségét, az időpontot, az árjelzést, a helyszín azonosítóját és azoknak az egyedi feltételeknek a jelzését, amelyek az ügyletekre vonatkoztak, valamint azokat a technikai mechanizmusokat, amelyek az információk hatékony és következetes terjesztését elősegítik, olyan módon, amely biztosítja, hogy a piaci szereplők számára könnyen hozzáférhetőek és felhasználhatóak legyenek, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említetteknek megfelelően, ideértve azon további szolgáltatások azonosítását, amelyeket a CTP elvégezhet, és amelyek növelik a piac hatékonyságát.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(7) A Bizottság e rendelet kiegészítése érdekében az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben tisztázza, hogy mi az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatfolyamokhoz való hozzáférés biztosításának észszerű üzleti alapja.

(8) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza:

- a) azon eszközöket, amelyek révén a CTP megfelelhet az (1) és a (2) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek;
- b) az (1) és a (2) bekezdés szerint közzétett információk tartalmát;
- c) azon pénzügyi eszközöket, amelyek adatait az adatfolyamban biztosítani kell, a nem tulajdonviszonyt megtestesítő eszközök esetében pedig a bevonandó kereskedési helyszíneket és APA-kat;

- d) más eszközöket, amelyek biztosítják, hogy a különböző CTP-k által közzétett adatok következetesek legyenek és lehetővé váljon az átfogó feltérképezés és a más forrásokból származó hasonló adatokra utaló kereszthivatkozások alkalmazása, valamint hogy alkalmasak legyenek az Unió szintjén történő összesítésre;
- e) a (4) és az (5) bekezdésben megállapított konkrét szervezeti követelményeket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

27i. cikk

Az ARM-ekre vonatkozó szervezeti követelmények

(1) Az ARM-nek rendelkeznie kell megfelelő szabályozásokkal és mechanizmusokkal a 26. cikk szerinti információknak a lehető leggyorsabb, és legkésőbb az ügyletmegkötésének napját követő munkanap végéig történő jelentéséhez.

(2) Az ARM-nek az ügyfeleivel kapcsolatos összeférhetetlenség megelőzésére kidolgozott, hatékony igazgatási mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania. Különösen annak az ARM-nek, amely egyben piacműködtető vagy befektetési vállalkozás is, minden összegyűjtött információt megkülönböztetésmentes módon kell kezelnie, és megfelelő mechanizmusokat kell működtetnie és fenntartania a különböző üzleti funkciók különválasztása érdekében.

(3) Az ARM-nek rendelkeznie kell az információk továbbítására használt eszközök biztonságát és hitelesítését garantáló, megbízható biztonsági mechanizmusokkal, amelyek minimalizálják az adatsérülés és a jogosulatlan hozzáférés kockázatát, és az adatok bizalmosságának mindenkori megőrzésével megelőzik az információ kiszivárgását. Az ARM-nek megfelelő erőforrásokat kell fenntartania, és tartalékrendszerekkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy szolgáltatásait mindenkor kínálni tudja, és azokat fenn tudja tartani.

(4) Az ARM-nek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel hathatósan ellenőrizhető az üzleti jelentések teljességűsége és azonosíthatók a befektetési vállalkozás által elkövetett hiányosságok és nyilvánvaló hibák, és amennyiben ilyen hiba vagy hiányosság fordul elő, arról részletesen tájékoztatnia kell a befektetési vállalkozást, és kérnie kell az ilyen hibás jelentések újraküldését.

Az ARM-nek a saját maga által elkövetett hibák és hiányosságok észlelését lehetővé tévő rendszerekkel kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik az ARM számára azok javítását és a helyes és teljes körű üzleti jelentések továbbítását vagy adott esetben újbóli továbbítását is az illetékes hatóság részére.

(5) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza:

- a) azon eszközöket, amelyek révén az ARM megfelelhet az (1) bekezdésben említett tájékoztatási kötelezettségnek; valamint
- b) a (2), a (3) és a (4) bekezdésben megállapított konkrét szervezeti követelményeket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”

7. A szöveg a következő címmel egészül

ki.: VIa. CÍM

AZ EÉPH HATÁSKÖREI

1. FEJEZET

Hatáskörök és eljárások

38a. cikk

Az EÉPH hatásköreinek gyakorlása

Az EÉPH-ra vagy a 38b–38e. cikk által az EÉPH valamely tisztviselőjére vagy az EÉPH által felhatalmazott valamely személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok közlésének a követelményére, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

*38b. cikk***Információkérés**

(1) Az EÉPH egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti a következő személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden információt:

- a) az APA, a CTP, az ARM – amennyiben az EÉPH felügyelete alatt állnak – és egy kereskedési helyszínt az APA, a CTP vagy az ARM általi adatszolgáltatás működtetése érdekében működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető, valamint a felettük ellenőrzést gyakorló személyek, illetve azon személyek, akik felett azok ellenőrzést gyakorolnak;
- b) az a) pontban említett személyek vezetői;
- c) az a) pontban említett személyek könyvvizsgálói és tanácsadói.

(2) Az (1) bekezdésben említett bármely egyszerű információkérés:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) tartalmaz egy nyilatkozatot arról, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet valótlan vagy félrevezető;
- f) feltünteti a 38h. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ valótlan vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az EÉPH:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) feltünteti a 38i. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;
- f) feltünteti a 38h. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságot, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak vagy félrevezető;
- g) feltünteti, hogy az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikkével összhangban a határozat ellen fellebbezni lehet az EÉPH fellebbezési tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgálható az Európai Unió Bíróságával (a továbbiakban: a Bíróság).

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a jog vagy a létesítő okiratuk által képviselőikre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek jogosultak az ügyfeleik nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, valótlan vagy félrevezető.

(5) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül megküldi az egyszerű kérés vagy a határozata másolatát az (1) bekezdésben említett személyek tagállama illetékes hatóságának.

*38c. cikk***Általános vizsgálatok**

(1) Az EÉPH a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más személyek jogosultak a következőkre:

- a) a feladatainak végrehajtása szempontjából releváns nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, függetlenül attól az adathordozótól, amelyen azokat tárolják;

- b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy beszerzése;
- c) a 38b. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynek vagy képviselőjének, illetve személyzetének berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;
- d) bármely olyan egyéb természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki vagy amely ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;
- e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját meghatározó írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 38i. cikkben előírt, abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 38h. cikkben előírt, abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozata alapján megindított vizsgálatoknak. A határozatban meg kell határozni a vizsgálat tárgyát és célját, a 38i. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet szerint igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint a határozat Bírósággal történő felülvizsgáltathatóságának jogát.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben tájékoztatja a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságát, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az EÉPH kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jog szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi a következőket:

- a) az EÉPH által elfogadott, a (3) bekezdésben említett határozat hiteles-e;
- b) bármelyik megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataira vonatkozó információkat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárás szerint.

38d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EÉPH az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által helyszíni ellenőrzés elvégzésére felhatalmazott más személyek az EÉPH vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 38b. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EÉPH – az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, feltéve, hogy az érintett illetékes hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által helyszíni ellenőrzés elvégzésére felhatalmazott más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját meghatározó írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 38i. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 38b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az EÉPH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban meg kell határozni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell nevezni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint meg kell jelölni a 38i. cikkben előírt kényszerítő bírságot, az 1095/2010/EU rendelet szerint igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint a határozat Bíróssággal történő felülvizsgáltathatóságának jogát.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői, valamint az általa felhatalmazott vagy kijelölt személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EÉPH kérésére aktívan segítik az EÉPH tisztviselőit és az EÉPH által felhatalmazott más személyeket. Az érintett tagállam illetékes hatóságának tisztviselői szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az EÉPH arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 38b. cikk (1) bekezdésében előírt egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket.

(8) Amennyiben az EÉPH tisztviselői és az EÉPH által felhatalmazott más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – adott esetben a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező végrehajtó hatóság közreműködésével – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessek.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti jog szerint valamely igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi a következőket:

- a) az EÉPH által elfogadott, az (5) bekezdésben említett határozat hiteles-e;
- b) bármelyik megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EÉPH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EÉPH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EÉPH irataira vonatkozó információkat. Az EÉPH határozatának jogszerűségét kizárólag a Bírósság vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendeletben meghatározott eljárás szerint.

38e. cikk

Információcsere

Az EÉPH és az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül átadják egymásnak az e rendeletben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

38f. cikk

Szakmai titoktartás

A 2014/65/EU irányelv 76. cikkében említett szakmai titoktartási kötelezettség alkalmazandó az EÉPH-ra és minden olyan személyre, aki az EÉPH-nak vagy más olyan személynek lát vagy látott el feladatokat, akire vagy amelyre az EÉPH feladatokat ruházott át, ideértve az EÉPH által megbízott ellenőröket és szakértőket is.

38g. cikk

Az EÉPH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben az EÉPH megállapítja, hogy a 38b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt valamely személy elkövetett egy a IVa. címben előírt követelményekre vonatkozó jogsértést, a következő egy vagy több intézkedést hozza:

- a) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;
- b) a 38h. és 38i. cikk alapján pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot fogad el;
- c) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az EÉPH figyelembe veszi a jogsértés jellegét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon pénzügyi bűncselekmény a jogsértésnek;
- c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;
- d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;
- e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;
- f) a jogsértés befektetők érdekeire gyakorolt hatása;
- g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- h) a jogsértésért felelős személy EÉPH-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség vissza-, illetve megtérítésének kötelezettségét;
- i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az EÉPH indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján tett intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés megtételének időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

- a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;
- b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;
- c) annak közlése, hogy az EÉPH fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

2. FEJEZET

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

38h. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 38k. cikk (5) bekezdésével összhangban az EÉPH megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett egy a IVa. címben előírt követelményekre vonatkozó jogsértést, e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékosan elkövetettnek, ha az EÉPH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság maximális összege 200 000 EUR, vagy azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben ennek megfelelő érték.

(3) A pénzbírság (1) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az EÉPH figyelembe veszi a 38g. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

38i. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az EÉPH határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 38g. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal;

b) a 38b. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 38b. cikk szerinti határozatban kért információk teljes körű szolgáltatására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy teljeskörűen adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve egészítse ki és helyesbítse a 38c. cikk szerinti határozattal megindított vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 38d. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3 %-a, illetve természetes személyek esetében az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az EÉPH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az EÉPH felülvizsgálja az intézkedést.

38j. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az EÉPH nyilvánosságra hoz minden, a 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az EÉPH úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól megfelelően tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 38h. és a 38i. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak a hatályos eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

38k. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az EÉPH az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a IVa. címben előírt követelményekre vonatkozó egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az EÉPH az EÉPH-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett adatszolgáltató felügyeletében vagy engedélyezési eljárásában, és feladatait az EÉPH-tól függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető a vizsgálat által érintett személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az EÉPH-nak.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 38b. cikkel összhangban információt kérni, valamint a 38c. és a 38d. cikkel összhangban vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EÉPH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető vizsgálata befejezésekor, és mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) Amikor a vizsgálatvezető benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EÉPH-nak, tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kéri, e személyeknek a 38l. cikk szerinti meghallgatását követően az EÉPH határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a IVa. címben előírt követelményekre vonatkozó egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 38g. cikkel összhangban felügyeleti intézkedést hoz.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az EÉPH megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az EÉPH döntéshozatali folyamatába.

(10) A Bizottság 2021. október 1-jéig az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok részletes meghatározása érdekében, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az EÉPH az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az EÉPH nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

38l. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 38g., a 38h. és a 38i. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az EÉPH meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az EÉPH csak olyan megállapításokra alapozhatja határozatait, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételeket tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EÉPH ideiglenes határozatot fogadhat el, és a határozathozatal után a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EÉPH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az EÉPH belső előkészítő dokumentumaira.

38m. cikk

A Bíróság általi felülvizsgálat

A Bíróság korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EÉPH pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

38n. cikk

Engedélyezési és felügyeleti díjak

(1) Az EÉPH e rendelettel és az e cikk (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel az adatszolgáltatóknak. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH adatszolgáltatók engedélyezéséhez és felügyeletéhez, valamint az ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 38o. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely konkrét adatszolgáltatónak felszámított egyedi díj összege fedezi az EÉPH-nál az említett adatszolgáltató tekintetében végzett engedélyezési és felügyeleti tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget. A díj arányos az adatszolgáltató árbevételével.

(3) A Bizottság 2021. október 1-jéig az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a díjtípusok, a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározása érdekében.

38o. cikk

A feladatok EÉPH általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke alapján általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat ruházhat át egy tagállam illetékes hatóságára. E konkrét felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 38b. cikk szerinti információkérések és a 38c. és 38d. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatására vonatkozó hatáskör.

(2) Az EÉPH a feladatok átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal a következőkről:

- a) az átruházandó feladatok köre;
- b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint
- c) a szükséges információknak az EÉPH részéről, illetve az EÉPH részére történő átadása.

(3) A 38n. cikk (3) bekezdése alapján a Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban az EÉPH megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EÉPH megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett határozatot. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az EÉPH felelősségét, és nem korlátozza az EÉPH-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).”

8. A 40. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EÉPH kellő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Legalább két egymást követő meghosszabbítást követően és a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján az EÉPH dönthet a tiltás vagy korlátozás éves meghosszabbításáról.”

9. A 41. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az EBH kellő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint kivetett tiltást vagy korlátozást. Legalább két egymást követő meghosszabbítást követően és a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján az EBH dönthet a tiltás vagy korlátozás éves meghosszabbításáról.”

10. Az 50. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 27g. cikk (7) bekezdésében, a 27h. cikk (7) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 38k. cikk (10) bekezdésében, a 38n. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, valamint az 52. cikk (10), (12) és (14) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2014. július 2-től kezdődő hatállyal.”;

b) a (3) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 1. cikk (9) bekezdésében, a 2. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 13. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 17. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 27g. cikk (7) bekezdésében, a 27h. cikk (7) bekezdésében, a 31. cikk (4) bekezdésében, a 38k. cikk (10) bekezdésében, a 38n. cikk (3) bekezdésében, a 40. cikk (8) bekezdésében, a 41. cikk (8) bekezdésében, a 42. cikk (7) bekezdésében, a 45. cikk (10) bekezdésében, valamint az 52. cikk (10), (12) és (14) bekezdésében említett felhatalmazást.”;

c) az (5) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1. cikk (9) bekezdése, a 2. cikk (2) és (3) bekezdése, a 13. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése, a 17. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) és (3) bekezdése, a 27. cikk (4) bekezdése, a 27g. cikk (7) bekezdése, a 27h. cikk (7) bekezdése, a 31. cikk (4) bekezdése, a 38k. cikk (10) bekezdése, a 38n. cikk (3) bekezdése, a 40. cikk (8) bekezdése, a 41. cikk (8) bekezdése, a 42. cikk (7) bekezdése, a 45. cikk (10) bekezdése, valamint az 52. cikk (10), (12) és (14) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.”

11. Az 52. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(13) A Bizottság, az EÉPH-val folytatott konzultációt követően, jelentéseket terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a IVa. címmel összhangban létrehozott összesítettadat-szolgáltatás működéséről. A 27h. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2019. szeptember 3-ig kell előterjeszteni. A 27h. cikk (2) bekezdésével kapcsolatos jelentést 2021. szeptember 3-ig kell előterjeszteni.

Az első albekezdésben említett jelentések a következő szempontok alapján értékelik az összesítettadat-szolgáltatás működését:

a) összevont formátumban közölt, kereskedés utáni információk rendelkezésre állása és időszerűsége az összes ügyletre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy azok megkötésére kereskedési helyszínen került-e sor vagy sem;

b) kiváló minőségű, teljes körű és részleges kereskedés utáni információk olyan formátumokban való rendelkezésre állása és időszerűsége, amelyek a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhetők és felhasználhatók, valamint észszerű üzleti alapon beszerezhetők.

Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a CTP-k nem szolgáltattak a második albekezdésben felsorolt kritériumoknak megfelelő információt, akkor a jelentését azzal a kéréssel együtt küldi meg az EÉPH-nak, hogy az indítson meg egy tárgyalásos eljárást, amelynek célja, hogy az EÉPH által lebonyolítandó közbeszerzési eljárás keretében kijelöljenek egy összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezetet. Az EÉPH a Bizottság kérésének kézhezvételét követően az abban foglalt feltételekkel és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) összhangban megindítja az eljárást.

(14) Amennyiben az e cikk (13) bekezdésében ismertetett eljárás megindítására sor került, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet kiegészítése érdekében az 50. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben intézkedéseket határoz meg a következők érdekében:

- a) az összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezettel kötendő szerződés időtartamának a meghatározása, valamint a szerződés meghosszabbítására és az új közbeszerzési eljárás megindítására alkalmazandó eljárás és feltételek meghatározása;
- b) annak előírása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezet kizárólagos jogot kapjon ennek a feladatnak az ellátására, és más szervezet számára ne legyen adható a 27b. cikk szerinti engedély a CTP-ként való működésre;
- c) az EÉPH felhatalmazása annak biztosítására, hogy a közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezet betartsa a pályázati feltételeket;
- d) annak biztosítása, hogy az összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezet által nyújtott kereskedés utáni információk kiváló minőségűek, a piaci résztvevők számára könnyen hozzáférhető és felhasználható formátumban legyenek, valamint az egész piacot lefedő, összevont formátumban álljanak rendelkezésre;
- e) annak biztosítása, hogy a – mind az összevont, mind az összesítés nélküli – kereskedés utáni információkat észszerű üzleti alapon nyújtsák, és azok az egész Unióban kielégítsék az említett információk felhasználóinak igényeit;
- f) annak biztosítása, hogy a kereskedési helyszínek és az APA-k észszerű áron bocsássák kereskedési adataikat az EÉPH által lebonyolított közbeszerzési eljárás útján kijelölt, az összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezet rendelkezésére;
- g) az abban az esetben alkalmazandó intézkedések meghatározása, ha a közbeszerzési eljárás útján kijelölt összesítettadat-szolgáltatást nyújtó kereskedelmi szervezet nem tartja be a pályázati feltételeket;
- h) olyan intézkedések meghatározása, amelyek alapján a 27b. cikkben foglaltak szerint engedélyezett CTP-k továbbra is nyújthatják az összesítettadat-szolgáltatást, amennyiben az e bekezdés b) pontjában foglalt felhatalmazást nem alkalmazzák, illetve amennyiben a közbeszerzési eljárásban nem jelölnek ki szervezetet, mindaddig, amíg egy új közbeszerzési eljárás le nem zárul, és egy kereskedelmi szervezetet ki nem jelölnek az összesítettadat-szolgáltatás nyújtására.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.)”

12. A szöveg a következő cikkekkel egészül ki:

„54a. cikk

Az EÉPH-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) 2022. január 1-jén az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden hatáskör és feladat az EÉPH-ra kerül átruházásra, kivéve a 2. cikk (3) bekezdése szerinti eltérés alá tartozó APA-khoz és ARM-ekhez kapcsolódó hatásköröket és feladatokat. Ezen átruházott hatásköröket és feladatokat az EÉPH ugyanebben az időpontban átveszi.

(2) Az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – többek között a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az EÉPH az (1) bekezdésben említett időpontban átveszi.

Azokat az engedély iránti kérelmeket azonban, amelyeket az illetékes hatóságok 2021. október 1-je előtt kézhez vettek, nem továbbítják az EÉPH-nak, és a nyilvántartásba vételről vagy a nyilvántartásba vétel elutasításáról szóló határozatot a megfelelő illetékes hatóság hozza meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de minden esetben 2022. január 1-ig átkerüljenek az EÉPH-hoz. Az említett illetékes hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az EÉPH-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék az adatszolgáltatókhoz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és EÉPH általi megkezdését.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok jogutódjaként jár el minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos, az említett illetékes hatóságok által végzett felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Az adatszolgáltatónak a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott illetékes hatóság által megadott bármely engedély érvényben marad a hatáskörök EÉPH-ra való átruházása után is.

54b. cikk

Kapcsolat a könyvvizsgálókkal

(1) Bármely, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében felhatalmazott személy, aki valamely adatszolgáltató számára a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 34. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében ismertetett feladatot, vagy bármely más, jog által előírt feladatot lát el, köteles az EÉPH-nak azonnal beszámolni minden, az említett adatszolgáltatót érintő tényről vagy határozatról, amelyről az említett személy feladatai ellátása során tudomást szerez, és amely várhatóan:

- a) azon törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések lényeges megsértését képezi, amelyek az engedélyezésre irányadó feltételeket állapítanak meg, vagy amelyek kifejezetten az adatszolgáltató tevékenységeinek folytatására vonatkoznak;
- b) érinti az adatszolgáltató folyamatos működését;
- c) a beszámoló elfogadásának megtagadásához vagy fenntartások tételéhez vezet.

Az említett személy továbbá köteles bejelentést tenni az azon vállalkozás tekintetében az első albekezdésben említett feladatai végrehajtása során tudomására jutott minden tényről és határozatról, amely szoros kapcsolatban áll azzal az adatszolgáltatóval, amelynél az említett személy ezt a feladatot ellátja.

(2) A 2006/43/EK irányelv értelmében felhatalmazott személyek jöviszemű bejelentése az (1) bekezdésben említett minden tényről vagy határozatról az illetékes hatóságok felé nem képezi az információk közlésére vonatkozó szerződéses vagy jogszabályi korlátozás megsértését, és ezért az ilyen személyek semmilyen módon nem felelősek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.)."

5. cikk

Az (EU) 2016/1011 rendelet módosításai

Az (EU) 2016/1011 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (1) bekezdése 24. pontjának a) alpontja a következőképpen módosul:

a) a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„a) teljes mértékben a következők által szolgáltatott bemeneti adat:”;

b) a vii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„vii. szolgáltató, akihez a referenciamutató-kezelő az adatgyűjtést kiszervezte a 10. cikkel összhangban, kivéve a 10. cikk (3) bekezdésének f) pontját, amennyiben a szolgáltató az adatokat teljes mértékben az e pont i–vi. alpontjában említett szervezettől kapja;”

2. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az annak biztosítását szolgáló követelmények meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett irányítási rendszer kellően stabil legyen.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. október 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadása révén.”

3. A 12. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az annak biztosítását szolgáló feltételek meghatározása céljából, hogy az (1) bekezdésben említett módszertan megfelelően ugyanezen bekezdés a)–e) pontjának.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. október 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadása révén.”

4. A 14. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett rendszerek és kontrollintézkedések jellemzőinek meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. október 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse e rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelő elfogadása révén.”

5. A 20. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Amennyiben az ESMA úgy véli, hogy egy referenciamutató az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott valamennyi feltételt teljesíti, az említett referenciamutató kritikusnak való elismerése iránti, dokumentumokkal alátámasztott kérelmet nyújt be a Bizottságnak.

A Bizottság az említett dokumentumokkal alátámasztott kérelem kézhezvételét követően az (1) bekezdéssel összhangban egy végrehajtási jogi aktust fogad el.

Az ESMA legalább kétfévente felülvizsgálja a referenciamutató kritikus jellegére vonatkozó értékelését, valamint értesíti arról a Bizottságot és benyújtja az értékelést a Bizottságnak.”

6. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A referenciamutató-kezelő által készített, az (1) bekezdésben említett értékelés beérkezését követően az illetékes hatóság:

a) tájékoztatja az ESMA-t, és a 46. cikk szerint létrehozott kollégiumot;

b) az említett értékelés beérkezését követő négy héten belül elkészíti saját értékelését arra vonatkozóan, hogy hogyan adja át a referenciamutatót egy új referenciamutató-kezelőnek, vagy hogyan kell megszüntetni annak előállítását, figyelembe véve a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárást.

A referenciamutató-kezelő az első albekezdés b) pontjában említett időszak alatt az ESMA vagy adott esetben az illetékes hatóság írásos hozzájárulása nélkül nem szüntetheti be a referenciamutató előállítását.”;

- b) a szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés b) pontjában említett értékelés alapjául szolgáló kritériumok meghatározása céljából.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. október 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”

7. A 23. cikk (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Amennyiben egy kritikus referenciamutató felügyelt adatszolgáltatója be kívánja szüntetni az adatszolgáltatást, erről indokolatlan késedelem nélkül írásban értesíti a referenciamutató-kezelőt. A referenciamutató-kezelő ezt követően indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes hatóságát.

A kritikus referenciamutató kezelője tekintetében illetékes hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az említett felügyelt adatszolgáltató tekintetében illetékes hatóságot, és adott esetben az ESMA-t. A referenciamutató-kezelő a lehető leghamarabb, de legkésőbb a felügyelt adatszolgáltató általi értesítést követő 14 nappal értékelést nyújt be illetékes hatóságához arról, hogy ez milyen következményekkel jár a kritikus referenciamutatónak a mögöttes piaci vagy gazdasági valóság mérésére vonatkozó képességére nézve.

(4) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett értékelés kézhezvételét követően a referenciamutató-kezelő tekintetében illetékes hatóság adott esetben azonnal tájékoztatja az ESMA-t vagy a 46. cikk szerint létrehozott kollégiumot, és az említett értékelés alapján elvégzi saját értékelését arra vonatkozóan, hogy a referenciamutató mennyiben képes mérni a mögöttes piaci vagy gazdasági valóságot, figyelembe véve a referenciamutató-kezelőnek a referenciamutató beszüntetésére vonatkozó, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított eljárását.”

8. A 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek mellett az illetékes hatóságok változtatásokat írhatnak elő a megfelelőségi nyilatkozat tekintetében a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. október 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt a rendeletet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardok 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”

9. A 30. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a) b) pont után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási határozat alkalmazását függővé teheti a végrehajtási határozatban meghatározott bármely, egyenértékű felügyeleti és szabályozási standardok biztosítását célzó feltétel adott harmadik ország általi folyamatos jellegű, hatékony teljesítésétől, valamint az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkében említett nyomkövetési feladatok hatékony ellátására való képességétől.”;

- b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek meghatározása céljából.”;

- c) a (3) bekezdés a) b) pont után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A Bizottság az első albekezdésben említett végrehajtási határozat alkalmazását függővé teheti a végrehajtási határozatban meghatározott bármely, egyenértékű felügyeleti és szabályozási standardok biztosítását célzó feltétel adott harmadik ország általi folyamatos jellegű, hatékony teljesítésétől, valamint az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkében említett nyomkövetési feladatok hatékony ellátására való képességétől.”;

- d) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Bizottság a 49. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek meghatározása céljából.”;

- e) a (4) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az ESMA együttműködési megállapodásokat hoz létre olyan harmadik országok érintett illetékes hatóságaival, amelyek jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatait az e cikk (2) vagy (3) bekezdésének megfelelően egyenértékűnek ismerték el. Az ESMA ezen megállapodások létrehozása során figyelembe veszi, hogy az adott harmadik ország szerepel-e az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 9. cikke alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban azon országok és területek jegyzékén, amelyeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős fenyegetést jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére. Az együttműködési megállapodásokban meghatározzák legalább a következőket:

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.)”

10. A 32. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 30. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti egyenértékűségi határozat elfogadásáig a harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatót az uniós felügyelt szervezetek akkor használhatják, ha az adott referenciamutató-kezelő beszerzi az ESMA-tól e cikk szerint az előzetes elismerést.”;

- b) a (2) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Annak meghatározásához, hogy az első albekezdésben említett feltétel teljesül-e, valamint a pénzügyi referenciamutatókra vonatkozó IOSCO-elveknek vagy adott esetben az olajárjelentő ügynökségekre vonatkozó IOSCO-elveknek való megfeleléség értékeléséhez az ESMA figyelembe veheti valamely független külső ellenőr értékelését vagy a referenciamutató-kezelő azon harmadik országbeli illetékes hatóságának tanúsítását, ahol a referenciamutató-kezelő található.”;

- c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek jogi képviselővel kell rendelkezniük. A jogi képviselő az Unióban található olyan természetes személy vagy jogi személy, akit vagy amelyet az adott referenciamutató-kezelő egyértelműen kijelölt arra, hogy a referenciamutató-kezelő e rendeletből eredő kötelezettségei tekintetében az adott referenciamutató-kezelő nevében eljárjon. A jogi képviselő a referenciamutató-kezelő e rendelet szerint végzett referenciamutató előállítására vonatkozó ellenőrzést lát el a referenciamutató-kezelővel együtt, és e tekintetben beszámolási kötelezettséggel tartozik az ESMA felé.”;

- d) a (4) bekezdést el kell hagyni;

- e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az (1) bekezdésben említett előzetes elismerést megszerezni kívánó, harmadik országban található referenciamutató-kezelőknek az elismerést az ESMA-nál kell kérelmezniük. A kérelmező referenciamutató-kezelő minden szükséges információt az ESMA rendelkezésére bocsát, amely ahhoz szükséges, hogy utóbbi meggyőződjön róla, hogy az elismerés időpontjában minden szükséges megállapodást megkötött ahhoz, hogy a (2) bekezdésben említett követelményeknek megfeleljen, és rendelkezésre bocsátja az Unióban történő használatra szánt összes aktuális és tervezett referenciamutató jegyzékét, valamint adott esetben megjelöli azt az illetékes hatóságot, amely a harmadik országban ellátja a felügyeletét.

Az ESMA az e bekezdés első albekezdésében említett kérelem kézhezvételétől számított 90 munkanapon belül ellenőrzi, hogy a (2) és a (3) bekezdésben említett feltételek teljesülnek-e.

Ha az ESMA megítélése szerint a (2) és a (3) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, akkor az elismerés iránti kérelmet elutasítja az elutasítás indokainak meghatározása mellett. Továbbá, az elismerés a következő kiegészítő feltételek teljesülésének hiányában nem adható meg:

- a) amennyiben a harmadik országban található referenciamutató-kezelő felügyelet alatt áll, megfelelő együttműködési megállapodás van érvényben az ESMA és az olyan harmadik ország illetékes hatósága között, amelyben a referenciamutató-kezelő található, a 30. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott szabályozástechnikai standardoknak megfelelően, annak biztosítása érdekében, hogy hatékony információcsere álljon rendelkezésre, amely lehetővé teszi az adott harmadik ország illetékes hatósága számára, hogy e rendelettel összhangban végezze feladatait;

b) az ESMA e rendelet szerinti felügyeleti jogkörének hatékony gyakorlását nem akadályozzák sem az olyan harmadik ország jogszabályai, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései, amelyben a referenciamutató-kezelő található, sem pedig adott esetben a harmadik ország illetékes hatósága felügyeleti és vizsgálati hatásköreinek korlátai.”;

f) a (6) és a (7) bekezdést el kell hagyni;

g) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az ESMA felfüggeszti vagy adott esetben visszavonja az (5) bekezdés szerint megadott elismerést, ha dokumentált bizonyítékok alapján megalapozott indokok birtokában úgy ítéli meg, hogy a referenciamutató-kezelő:

a) által tanúsított magatartás egyértelműen hátrányosan érinti az általa előállított referenciamutatók felhasználóinak érdekeit vagy a piacok rendes működését;

b) súlyosan megsértette az e rendeletben meghatározott követelményeket;

c) hamis állításokkal vagy más szabálytalan eszközzel szerezte meg az elismerést.”

11. A 34. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az (1) bekezdésben említett személy által előállított egy vagy több index a 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említettek szerinti kritikus referenciamutatónak minősülne, a kérelmet az ESMA-hoz kell benyújtani.”

12. A 40. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„40. cikk

Illetékes hatóságok

(1) E rendelet alkalmazásában az ESMA a következők illetékes hatósága:

a) a 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett kritikus referenciamutatók kezelői;

b) a 32. cikkben említett kritikus referenciamutatók kezelői.

(2) Minden tagállam kijelöli az e rendelet szerinti kötelezettségek teljesítéséért felelős érintett illetékes hatóságot, és erről tájékoztatja a Bizottságot és az ESMA-t.

(3) Az a tagállam, amely több illetékes hatóságot jelöl ki a (2) bekezdéssel összhangban, egyértelműen meghatározza ezen illetékes hatóságok mindegyikének szerepét, és kijelöl egy hatóságot, amely felelős együttműködésük koordinálásáért és a Bizottsággal, az ESMA-val és más tagállamok illetékes hatóságaival folytatott információcseréért.

(4) Az ESMA közlésezi honlapján a (2) és a (3) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét.”

13. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:”;

b) a (2) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett funkcióikat és hatásköreiket, valamint a 42. cikkben említett szankciók nemzeti jogi keretnek megfelelő kiszabására vonatkozó hatáskörüket a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok a következő módokon láthatják el:”

14. A 43. cikk (1) bekezdésének bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor az általuk a 40. cikk (2) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok az összes releváns körülmény figyelembevételével járjanak el, adott esetben ideértve a következőket:”

15. A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek úgy döntöttek, hogy a 42. cikkben említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítanak meg, biztosítaniuk kell, hogy megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre abból a célból, hogy a 40. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges jogkörökkel, hogy a joghatóságukon belül kapcsolatba lépjenek az igazságügyi hatóságokkal, és az e rendelet esetleges megsértése miatt indított bűnügyi nyomozásokhoz vagy büntetőeljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be. Az említett illetékes hatóságok továbbítják az említett információkat más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak.

(2) A 40. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kijelölt illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak. Ez magában foglalja különösen az információcserét és az együttműködést a vizsgálatok vagy a felügyeleti tevékenységek során. Az illetékes hatóságok a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése érdekében is együttműködhetnek más illetékes hatóságokkal.”

16. A 45. cikk (5) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok évente összesített tájékoztatást küldenek az ESMA-nak a 42. cikkel összhangban kiszabott összes közigazgatási szankcióról és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésről. Ez a kötelezettség nem vonatkozik a vizsgálati jellegű intézkedésekre. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé a 48f. cikk alapján saját maga által kiszabott összes közigazgatási szankcióra és meghozott egyéb közigazgatási intézkedésre vonatkozó összesített információkkal együtt.”

17. A 46. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett referenciamutatónak a kritikus referenciamutatók jegyzékébe történő felvételétől számított 30 munkanapon belül – kivéve az olyan referenciamutatókat, amelyek esetében az adatszolgáltatók többsége nem felügyelt szervezet – a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága létrehoz egy kollégiumot és ellátja a kollégium vezetését.

(2) A kollégium tagjai a referenciamutató-kezelő illetékes hatóságának képviselői, az ESMA, kivéve, ha az ESMA a referenciamutató-kezelő illetékes hatósága, és a felügyelt adatszolgáltatók illetékes hatóságai.”

18. A 47. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) E rendelet alkalmazásában a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban együttműködnek az ESMA-val.

(2) A 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban indokolatlan késedelem nélkül az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.”

19. A VI. cím a következő fejezettel egészül ki:

„4. FEJEZET

Az ESMA hatáskörei

1. szakasz

Hatáskörök és eljárások

48a. cikk

A hatáskörök ESMA általi gyakorlása

A 48b–48d. cikk által az ESMA-ra, az ESMA valamely tisztviselőjére vagy az ESMA által felhatalmazott valamely más személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan információk vagy dokumentumok közlésének az előírására, amelyekre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

48b. cikk

Információkérés

(1) Az ESMA egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti a következő személyektől, hogy bocsássonak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

- a) a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutatók előállításában részt vevő személyek;

- b) olyan harmadik felek, akiknek vagy amelyeknek az a) pontban említett személyek a 10. cikkel összhangban funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;
- c) olyan személyek, akik más módon, szorosan és nagymértékben kapcsolódnak vagy kötődnek az a) pontban említett személyekhez.

Az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően és az ESMA kérésére az illetékes hatóságok ezt az információkérését továbbítják az e rendelet 20. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett kritikus referenciamutatók adatszolgáltatóinak és a kapott információt indokolatlan késedelem nélkül megosztják az ESMA-val.

(2) Az (1) bekezdésben említett egyszerű információkérés:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) tartalmaz egy nyilatkozatot arról, hogy az információszolgáltatásra kért személy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információ nem lehet valótlan vagy félrevezető;
- f) feltünteti a 48f. cikkel összhangban abban az esetben kiszabandó pénzbírság összegét, ha a nyújtott információ valótlan vagy félrevezető.

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az ESMA:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) feltünteti a 48g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságot, ha a nyújtott információ hiányos;
- f) feltünteti a 48f. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságot, ha a kérdésre adott válasz valótlan vagy félrevezető;
- g) feltünteti, hogy az e rendelet 48k. cikkével, valamint az 1095/2010/EU rendelet 60. és 61. cikkével összhangban a határozat ellen fellebbezni lehet az ESMA fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozat felülvizsgálható az Európai Unió Bíróságával (a továbbiakban: a Bíróság).

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a jog vagy a létesítő okiratuk által képviselődikre felhatalmazott személyek szolgáltatják. A megfelelően meghatalmazott ügyvédek jogosultak az ügyfelek nevében az információk benyújtására. Utóbbiak teljes felelősséggel tartoznak, ha a szolgáltatott információ hiányos, valótlan vagy félrevezető.

(5) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül megküldi az egyszerű kérés vagy a határozata másolatát az (1) bekezdésben említett személyek tagállama illetékes hatóságának.

48c. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az ESMA a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyekre irányuló minden olyan vizsgálatot elvégezhet, amely az e rendeletből fakadó feladatai ellátásához szükséges. E célból az ESMA tisztviselői és az ESMA által felhatalmazott más személyek jogosultak a következőkre:

- a) a feladatainak végrehajtása szempontjából releváns nyilvántartások, adatok, eljárások és egyéb anyagok megvizsgálása, függetlenül attól az adathordozótól, amelyen azokat tárolják;
- b) az ilyen nyilvántartásokból, adatokból, eljárásokból és egyéb anyagokból hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy beszerzése;

- c) az említett személyek bármelyikének vagy képviselőjének vagy személyzetének berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése az ellenőrzés tárgyával és céljával összefüggő tényekkel és dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;
- d) bármely olyan egyéb, természetes vagy jogi személy kikérdezése, aki vagy amely ezt vállalja, valamely vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából;
- e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az ESMA tisztviselői és az ESMA által felhatalmazott más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját meghatározó írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni a 48g. cikkben előírt, abban az esetben kiszabandó kényszerítő bírságot, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat hiányosan nyújtják be, vagy ha a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek a feltett kérdésekre nem vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 48f. cikkben előírt, abban az esetben kiszabandó pénzbírságot, ha az említett személyek a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek kötelesek alávetni magukat az ESMA határozata alapján megindított vizsgálatoknak. A határozatban meg kell határozni a vizsgálat tárgyát és célját, a 48g. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1095/2010/EU rendelet szerint igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint a határozat Bírósággal történő felülvizsgálathatóságának jogát.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt kellő időben tájékoztatja a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságát, amelynek a területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az ESMA kérésére segítik a felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jog szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(6) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdés e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi a következőket:

- a) a (3) bekezdésben említett határozat hiteles-e;
- b) bármelyik megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataira vonatkozó információkat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárás szerint.

48d. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az ESMA az e rendelet szerinti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzlethelyiségeiben.

(2) Az ESMA tisztviselői és az ESMA által helyszíni ellenőrzés elvégzésére felhatalmazott más személyek az ESMA vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzlethelyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 48c. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzlethelyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az ESMA a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az ESMA – az érintett illetékes hatóság tájékoztatása után – előzetes értesítés nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést. Az e cikk szerinti ellenőrzéseket el kell végezni, feltéve, hogy az érintett hatóság megerősítette, hogy nem emel kifogást azokkal szemben.

(4) Az ESMA tisztviselői és az ESMA által helyszíni ellenőrzés elvégzésére felhatalmazott más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját meghatározó írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 48g. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságokat, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyek alávetik magukat az ESMA határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. E határozatban meg kell határozni az ellenőrzés tárgyát és célját, az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint meg kell jelölni a 48g. cikkben előírt kényszerítő bírságot, az 1095/2010/EU rendelet szerint igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint a határozat Bírósággal történő felülvizgálthatóságának jogát.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az ESMA kérésére aktívan segítik az ESMA tisztviselőit és az ESMA által felhatalmazott más személyeket. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az ESMA arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzenek el a nevében az e cikkben és a 48c. cikk (1) bekezdésében előírt egyes vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket. Az illetékes hatóságok e célból az ESMA-éval azonos – az e cikkben és a 48c. cikk (1) bekezdésében meghatározott – hatáskörrel rendelkeznek.

(8) Amennyiben az ESMA tisztviselői és az ESMA által felhatalmazott más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – adott esetben a rendőrség vagy azzal egyenértékű jogkörrel rendelkező végrehajtó hatóság közreműködésével – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessek.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz az alkalmazandó nemzeti jog szerint valamely nemzeti igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell. Ez az engedély elővigyázatossági intézkedésként is kérelmezhető.

(10) Ha valamely nemzeti igazságügyi hatósághoz az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e hatóság ellenőrzi a következőket:

- a) az ESMA által elfogadott, az (5) bekezdésben említett határozat hiteles-e;
- b) bármelyik megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

A b) pont alkalmazásában a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az ESMA-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az ESMA e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az ESMA irataira vonatkozó információkat. Az ESMA határozatának jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül az 1095/2010/EU rendelet 61. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően.

2. szakasz

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

48e. cikk

Az ESMA felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben a 48i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy egy személy elkövette a 48f. cikk (2) bekezdésében felsorolt valamely jogsértést, a következő egy vagy több intézkedést hozza:

- a) a személyt a jogsértés megszüntetésére kötelező határozatot fogad el;
- b) a 48f. cikk alapján pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el;
- c) hirdetményt ad ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az ESMA figyelembe veszi a jogsértés jellegét és súlyosságát, tekintettel a következő kritériumokra:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon pénzügyi bűncselekmény a jogsértésnek;
- c) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;
- d) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;
- e) a jogsértésért felelős személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;
- f) a jogsértés lakossági befektetők érdekeire gyakorolt hatása;
- g) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, vagy harmadik feleknek a jogsértésből származó vesztesége, amennyiben ezek meghatározhatók;
- h) a jogsértésért felelős személy ESMA-val való együttműködésének mértéke, amely nem érinti az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség vissza-, illetve megtérítésének kötelezettségét;
- i) a jogsértésért felelős személy által elkövetett korábbi jogsértések;
- j) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés után, a jogsértés megismétlődésének megelőzése érdekében hozott intézkedések.

(3) Az ESMA indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős személyt az (1) bekezdés alapján tett intézkedésekről, és közli azokat a tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal. Az intézkedés megtételének időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi azt a honlapján.

Az első albekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

- a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy jogorvoslattal élhet a határozat ellen;
- b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;
- c) annak közlése, hogy az ESMA fellebbviteli tanácsa az 1095/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

48f. cikk

Pénzbírságok

(1) Amennyiben a 48i. cikk (5) bekezdésével összhangban az ESMA megállapítja, hogy valamely személy – szándékosan vagy gondatlanságból – elkövetett a 42. cikk (1) bekezdése a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértést, e cikk (2) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el.

A jogsértés akkor minősül szándékosan elkövetettnek, ha az ESMA olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy egy személy a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzbírság maximális összege:

- a) jogi személy esetében 1 000 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő érték azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro, vagy a jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 10 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb;
- b) természetes személy esetében 500 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő érték azokban a tagállamokban, amelyek pénzneme nem az euro.

Az első albekezdés ellenére a 11. cikk (1) bekezdése d) pontjának vagy a 11. cikk (4) bekezdésének megsértése miatt kiszabott pénzbírság maximális összege jogi személyek esetében 250 000 EUR vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő érték azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy az adott jogi személy rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott beszámoló szerinti teljes éves árbevételének 2 %-a, attól függően, hogy melyik a nagyobb, természetes személyek esetében pedig 100 000 EUR, vagy a nemzeti pénznemben 2016. június 30-án ennek megfelelő érték azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro.

Az a) pont alkalmazásában amennyiben a jogi személy anyavállalat vagy anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelvvel összhangban összevont (konszolidált) éves pénzügyi beszámolót kell készítenie, a releváns teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a végső anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont (konszolidált) éves beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(3) A pénzbírság (1) bekezdés szerinti összegének meghatározása során az ESMA figyelembe veszi a 48e. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumokat.

(4) A (3) bekezdés ellenére, ha a jogi személy közvetlenül vagy közvetve pénzügyi előnyhöz jutott a jogsértés révén, akkor a pénzbírság minimális összege ez az előny.

(5) Amennyiben valamely személy által elkövetett cselekmény vagy mulasztás a 42. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt jogsértések közül többnek is minősül, csak az ezen jogsértések valamelyikére vonatkozó, az e cikk (2) bekezdésével összhangban kiszámított magasabb pénzbírság alkalmazandó.

48g. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) Az ESMA határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy:

- a) kötelezzen valamely személyt a jogsértés megszüntetésére, összhangban a 48e. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott határozattal;
- b) kötelezze a 48b. cikk (1) bekezdésében említett személyeket:
 - i. a 48b. cikk szerinti határozatban kért információk teljes körű szolgáltatására;
 - ii. arra, hogy vessék alá magukat vizsgálatnak és különösen, hogy teljeskörűen adják át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokat vagy egyéb anyagokat, illetve egyszítsék ki és helyesbítsék a 48c. cikk szerinti határozattal megindított vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;
 - iii. arra, hogy vessék alá magukat a 48d. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3 %-a, illetve természetes személyek esetében az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összegeket a kényszerítő bírságot kiszabó határozatban megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az ESMA határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végén követően az ESMA felülvizsgálja az intézkedést.

48h. cikk

A pénzbírságok és a kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és elhelyezése

(1) Az ESMA nyilvánosságra hoz minden, a 48f. és a 48g. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. E közzététel az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében nem tartalmazhat személyes adatokat.

(2) A 48f. és a 48g. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.

(3) Amennyiben az ESMA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

(4) A 48f. és a 48g. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok behajthatóak.

A behajtásra annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a hatályos eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelyben arra sor kerül.

(5) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Európai Unió általános költségvetését illeti.

3. szakasz

Eljárások és felülvizsgálat

48i. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

(1) Amennyiben az ESMA az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a 42. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértés elkövetésének alapos gyanúja, akkor az ESMA az ESMA-n belül egy független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy kivizsgálására. A kijelölt tisztviselő nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten azon referenciamutatók felügyeletében, amelyekhez a jogsértés kapcsolódik, és feladatait az ESMA felügyeleti tanácsától függetlenül látja el.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatvezető kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, figyelembe veszi a vizsgálat által érintett személyek észrevételeit, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az ESMA felügyeleti tanácsának.

(3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 48b. cikkel összhangban információt kérni, valamint a 48c. és a 48d. cikkel összhangban vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni.

(4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az ESMA a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.

(5) A vizsgálatvezető vizsgálata befejezésekor, és mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az ESMA felügyeleti tanácsának, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatásra. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek.

(6) A vizsgálat által érintett személyek védelemhez való jogát az e cikk alapján lefolytatott vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.

(7) A megállapításait tartalmazó ügyirat ESMA felügyeleti tanácsának történő benyújtásakor a vizsgálatvezető tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat által érintett személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik feleket érintő bizalmas információkra.

(8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt az érintett személyek kérik, e személyeknek a 48j. cikk szerinti meghallgatását követően az ESMA határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett személyek elkövették-e a 42. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt egy vagy több jogsértést, és amennyiben igen, a 48e. cikkel összhangban felügyeleti intézkedést hoz, valamint a 48f. cikkel összhangban pénzbírságot szab ki.

(9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az ESMA felügyeleti tanácsának megbeszélésein, és más módon sem avatkozik bele az ESMA felügyeleti tanácsának döntéshozatali folyamatába.

(10) A Bizottság 2021. október 1-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 49. cikknek megfelelően a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos jogkör gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok meghatározása érdekében, beleértve a védelemhez való jogra vonatkozó rendelkezéseket, az átmeneti rendelkezéseket, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az ESMA az ügyet büntetőeljárás megindítása céljából az érintett nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az ESMA nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

48j. cikk

A vizsgálat által érintett személyek meghallgatása

(1) A 48f., a 48g. és a 48e. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az ESMA meghallgatási lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az ESMA csak olyan megállapításokra alapozhatja határozatait, amelyekkel kapcsolatban az eljárás alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős és várhatóan hamarosan bekövetkező kárának megelőzése érdekében a 48e. cikk szerinti sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az ESMA ideiglenes határozatot fogadhat el, és a határozathozatal után a lehető leghamarabb biztosítja a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az eljárás alá vont személyek védelemhez való jogát a vizsgálat során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az ESMA ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra és az ESMA belső előkészítő dokumentumaira.

48k. cikk

A Bíróság általi felülvizsgálat

A Bíróság korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az ESMA pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki. A Bíróság eltörölheti, csökkentheti vagy felemelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

4. szakasz

Díjak és feladatátruházás

48l. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az ESMA az e cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban díjakat számít fel a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az ESMA referenciamutató-kezelők felügyeletéhez, valamint az ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 48m. cikkel összhangban történő átruházása következtében – az illetékes hatóságoknál esetlegesen felmerült költségeket.

(2) A valamely referenciamutató-kezelőnek felszámított egyedi díj összege fedezi az ESMA-nál a felügyelettel kapcsolatos tevékenységei során felmerült összes adminisztratív költséget, és arányos a referenciamutató-kezelő árbevételével.

(3) A Bizottság e rendelet kiegészítése érdekében a 49. cikknek megfelelően 2021. október 1-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a díjtípusok, a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja meghatározása érdekében.

48m. cikk

A feladatok ESMA általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikke alapján általa kibocsátott iránymutatásokkal összhangban konkrét felügyeleti feladatokat ruházhat át egy tagállam illetékes hatóságára. E felügyeleti feladatok közé tartozhat különösen a 48b. cikk szerinti információkérések és a 48c. és 48d. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatására vonatkozó hatáskör.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a kritikus referenciamutatók engedélyezése nem ruházható át.

(2) Az ESMA a feladatok (1) bekezdéssel összhangban történő átruházását megelőzően konzultál az érintett illetékes hatósággal a következőkről:

- a) az átruházandó feladatok köre;
- b) a feladatok elvégzésének ütemezése; valamint
- c) a szükséges információknak az ESMA részéről, illetve az ESMA részére történő átadása.

(3) A 48l. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktszal összhangban az ESMA megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az ESMA megfelelő időközönként felülvizsgálja az (1) bekezdés szerinti átruházást. Az átruházás bármikor visszavonható.

(5) A feladatok átruházása nem érinti az ESMA felelősségét, és nem korlátozza az ESMA-t az átruházott feladat elvégzésében és ellenőrzésében.

48n. cikk

Az ESMA-val kapcsolatos átmeneti intézkedések

(1) 2022. január 1-jén megszűnik a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőkre vonatkozó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel kapcsolatos minden olyan hatáskör és feladat, amelyet a 40. cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságokra ruháztak. E hatásköröket és feladatokat az ESMA ugyanebben az időpontban átveszi.

(2) A 40. cikk (1) bekezdés szerinti referenciamutató-kezelőkhöz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységgel – többek között a folyamatban lévő vizsgálatokkal és végrehajtási intézkedésekkel – kapcsolatos iratokat és munkadokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait az ESMA az e cikk (1) bekezdésében említett időpontban átveszi.

Azokat a 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett kritikus referenciamutatók kezelői által benyújtott, engedély iránti kérelmeket, valamint azokat a 32. cikk szerinti elismerés iránti kérelmeket azonban, amelyeket az illetékes hatóságok 2021. október 1-je előtt kézhez vettek, nem továbbítják az ESMA-nak, és az engedélyezésről vagy elismerésről szóló határozatot a megfelelő illetékes hatóság hozza meg.

(3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a meglévő nyilvántartások és munkaanyagok vagy azok hitelesített másolatai minél előbb, de legkésőbb 2022. január 1-jéig átkerüljenek az ESMA-hoz. Az említett illetékes hatóságok emellett minden szükséges segítséget és tanácsot megadnak az ESMA-nak annak érdekében, hogy megkönnyítsék a 40. cikk (1) bekezdésében említett referenciamutató-kezelőkhöz kapcsolódó felügyeleti és végrehajtási tevékenységek hatékony és eredményes átadását és ESMA általi megkezdését.

(4) Az ESMA az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok jogutódjaként jár el minden olyan közigazgatási vagy bírósági eljárásban, amely az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos, az említett illetékes hatóságok által végzett felügyeleti és végrehajtási tevékenységek gyakorlásából ered.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóság által a 20. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett kritikus referenciamutatók kezelőinek megadott bármely engedély és 32. cikk szerinti elismerés érvényben marad a hatáskörök ESMA-ra való átruházása után is.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).”

20. A 49. cikk a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottságnak a 30. cikk (2a) bekezdésében, a 30. cikk (3a) bekezdésében, a 48i. cikk (10) bekezdésében és a 48l. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2019. december 30-tól kezdődő hatállyal.”;

- b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 13. cikk (2a) bekezdésében, a 19a. cikk (2) bekezdésében, a 19c. cikk (1) bekezdésében, a 20. cikk (6) bekezdésében, a 24. cikk (2) bekezdésében, a 27. cikk (2b) bekezdésében, a 30. cikk (2a) bekezdésében, a 30. cikk (3a) bekezdésében, a 33. cikk (7) bekezdésében, a 48i. cikk (10) bekezdésében, a 48l. cikk (3) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében és az 54. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a határozatban megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.”;

- c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (2a) bekezdése, a 19a. cikk (2) bekezdése, a 19c. cikk (1) bekezdése, a 20. cikk (6) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 27. cikk (2b) bekezdése, a 30. cikk (2a) bekezdése, a 30. cikk (3a) bekezdése, a 33. cikk (7) bekezdése, a 48i. cikk (10) bekezdése, a 48l. cikk (3) bekezdése, az 51. cikk (6) bekezdése vagy az 54. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”

21. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

„53. cikk

ESMA felülvizsgálatok

(1) Az ESMA törekszik a közös európai felügyeleti kultúra és egységes felügyeleti gyakorlatok kialakítására, valamint arra, hogy biztosítsa az illetékes hatóságok 33. cikk alkalmazásával kapcsolatos következetes megközelítését. E célból a 33. cikkel összhangban engedélyezett jóváhagyásokat az ESMA két évente felülvizsgálja.

Az ESMA véleményt bocsát ki minden olyan illetékes hatóság számára, amely harmadik országból származó referenciamutatót hagyott jóvá, amelyben értékeli, hogy az adott illetékes hatóság hogyan alkalmazza a 33. cikk követelményeit, valamint az e rendelet szerinti bármely felhatalmazáson alapuló jogi aktusban és szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokban meghatározott követelményeket.

(2) Az ESMA bármely, az 51. cikk (2) bekezdésének első albekezdésével és a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban hozott döntés, valamint a 24. cikk (1) bekezdésének végrehajtására tett intézkedések tekintetében jogosult arra, hogy az illetékes hatóság számára dokumentált bizonyítékok benyújtását írja elő.”

6. cikk

Az (EU) 2015/847 rendelet módosításai

Az (EU) 2015/847 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) irányadó. A Bizottság vagy az EBH által e rendelet szerint kezelt személyes adatokra az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) irányadó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).”

2. A 17. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„(3) A tagállamok 2017. június 26-ig értesítik a Bizottságot, valamint az EFH-k vegyes bizottságát az (1) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az EBH-t az említett szabályok bármely későbbi módosításáról.”
3. A 22. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
„(2) A 17. cikk (3) bekezdése szerinti értesítést követően a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a IV. fejezet alkalmazásáról, különös tekintettel a határon átnyúló esetekre.”
4. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:
„25. cikk

Iránymutatások

2017. június 26-ig az EFH-k az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságoknak és a pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett iránymutatásokat bocsát ki az e rendelettel összhangban – különösen a 7., a 8., a 11. és a 12. cikk végrehajtása tekintetében – hozandó intézkedésekről. 2020. január 1-jétől az EBH adott esetben ilyen iránymutatásokat bocsát ki.”

7. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Az 1., a 2., a 3. és a 6. cikket 2020. január 1-jétől kell alkalmazni. A 4. és az 5. cikket 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknak megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2019. december 18-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. M. SASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
T. TUPPURAINEN